

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT - DORDTSE DINSDAG D.D. 8 OKTOBER 2024

Vergaderzaal 1

1. Vaststellen bestemmingsplan 14^e herziening Dubbeldam, locatie Noordendijk – De Hoop – Werkbezoek op locatie

2. Vragenhalfuur

Voorzitter: Mevrouw Koene
raadsgriffier: Mevrouw Wepster
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Dhr. Van Dam Timmers (CDA)
Dhr. Venderbos-Lambinon (Partij voor de Dieren)
Mevr. Van Vugt-Roose (CDA)

Portefeuillehouders: wethouder T. de Jonge, wethouder M. Merx

De voorzitter: Dames en heren, goedenavond. Welkom bij het vragenuur. Halfuur. Het is maar een halfuur. Hij deed het net ook al mijnheer Merx, maar ik zocht eigenlijk de gong om even zo ding, ding, ding, zo even nadrukkelijk te zeggen, u moet even stil zijn nu. Speciale aanbieding. Wij beginnen nu met het vragenhalfuur. Ik heet u allen daarbij welkom. Is mijn eerste keer. Vandaar dat ik wat opstartproblemen heb. Ik weet nog niet zo goed hoe ik moet voorzitten namelijk. En we hebben drie mooie vragen. Er hadden er meer kunnen zijn. Dat is niet helemaal gelukt. Dat is een proces waar we met elkaar voor aan de lat staan. En gaat allemaal goed komen uiteindelijk. Mijnheer Venderbos, ik kijk u aan, omdat ik u als eerste de gelegenheid wil geven om uw vraag te stellen.

De heer Venderbos-Lambinon: Dank. Voorzitter, ondanks de vele Fixi meldingen en e-mail van 25 september 2024 is er niets veranderd aan de erbarmelijke leefomstandigheden van de ara op het schip aan de Wolwevershaven. Nog dagelijks klinkt zijn keiharde schreeuw om hulp over de Wolwevershaven, het Vlak en de Kuijperhaven, tot wanhoop van de machteloze omwonenden en de overlast die deze kreten om hulp veroorzaken. Wij kunnen en mogen niet wachten tot de Inspectiediensten in actie komt om deze vogel te bevrijden uit deze erbarmelijke omstandigheden. En daarom heeft de Partij voor de Dieren de volgende vragen. Eén, kan het college onze informeren in welk stadium het handhavingstraject van de Landelijke Inspectiedienst Dierenwelzijn zich bevindt? Twee, is het college zo nodig bereid om alles in het werk te stellen om de Inspectiedienst op korte termijn in actie te laten komen? Drie, welke verantwoordelijkheid en bevoegdheid heeft het college om tegen deze ongewenste situatie op te treden? Bijvoorbeeld, op grond van de algemene zorgplicht uit de dieren Omgevingswet of op grond van artikel 2.79 van de APV, toepassen bestuursdwang bij ernstige en herhaaldelijke hinder van dieren. Vier, en is het college bereid om deze bevoegdheden op korte termijn in te zetten?

De voorzitter: En als het goed is, gaat u van een antwoord worden voorzien door mevrouw De Jonge.

Mevrouw De Jonge: Dank u wel, voorzitter. Vooropgesteld, het college vindt het ook een heel vervelende situatie die we hier aantreffen, zowel voor omwonenden, maar ook voor de ara zelf, als we naar de situatie kijken wat er aan de hand is. En in die zin is wel het goede nieuws dat er hier al een traject loopt. De meldingen, de signaleringen van onze boa's hebben ertoe geleid dat de Landelijke Inspectiedienst alles binnen heeft gekregen. Ook de politie Dordrecht is hier dan uiteraard bij betrokken. En het is zelfs zo, dat zal in een stadium zijn dat ze al een bestuurlijke last hebben opgelegd. Nou is het vervelende daarvan dat deze het niet heeft gehouden bij de rechter en de eigenaar in het gelijk is gesteld. Dat was heel vervelend, maar dat neemt niet weg dat de Landelijke Inspectiedienst verder gaat met dit dossier. Dat betekent dat er nog meer bewijsvoering moet gaan komen. Ze willen bijvoorbeeld ook echt een vogelarts naar de situatie laten kijken en daarmee een goede onderbouwing krijgen om nogmaals zo'n bestuurlijke last op te kunnen leggen. In die zin is er echt volle aandacht voor. Ook onze eigen boa's, die door het gebied rijden, letten altijd op. En ook zij melden weer als ze zeggen van, we signaleren weer zaken die voor de dossiervorming van toepassing zijn. De weg, als het gaat over dierenwelzijn, is ook dat het altijd via de Landelijke Inspectiedienst loopt. Zij zijn het bevoegd gezag voor op te treden waar het gaat om dierenwelzijn. En dat doen ze gelukkig heel goed in overleg met onze lokale politie en handhavers, zodat het dossier bij iedereen bekend is. En dat is ook de reden waarom wij zeggen, laten we alsjeblieft dit traject even heel goed door de Landelijke Inspectiedienst laten uitlopen. Het heeft alle aandacht. En zij zitten echt goed in het dossier. Alleen de volgende stap moet nog wel genomen worden om met betere bewijsvoering nog een keer te proberen om die bestuurlijke last neer te leggen. Dat is dan ook de reden waarom wij zeggen, we houden nu heel goed die contacten. We volgen het goed. En we hopen echt dat onze Landelijke Inspectiedienst het voor elkaar krijgt om deze ongewenste situatie zo snel mogelijk te beëindigen.

De heer Venderbos-Lambinon: En toch nog een vervolgvraag. Is de Landelijke Inspectiedienst op de hoogte van de e-mail die we gekregen hebben, waarbij gekenschetst wordt in welke situatie deze vogel zich bevindt? Hij is gewond, krijgt weinig te eten. Ik woon er zelf vlakbij. Ik zie dagelijks hoe dat beest daar in een veel te kleine kooi zit. En als ik dan, sorry, kijk naar de omstandigheden waarin hij zit, hoe die boot eruitziet, dan verwacht ik niet veel van de verzorging van het beest. Is de Inspectiedienst op de hoogte van deze e-mail?

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, we hebben via de boa's, de politie... Er is al bewijsvoering bij de Landelijke Inspectiedienst. Daar lag het niet aan. Ik denk dat ze terecht tot die bestuurlijke last zijn gekomen. De rechter oordeelt op zo'n moment helaas anders. En dat betekent dat je nog meer aan je bewijsvoering moet gaan doen. Landelijke Inspectiedienst is goed op de hoogte van dit dossier. En wat ik net al zei, we blijven steeds met onze boa's informatie aanleveren over de situatie. Maar ik deel uw mening, het is echt een ongewenste situatie in dit deel van Dordrecht.

De voorzitter: Dank u wel. De volgende vraag gaat gesteld worden door de heer Van Dam Timmers van het CDA. Gaat uw gang.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. De CDA-fractie heeft kennis genomen van signalen van onacceptabele overlast op en rondom het J.P. Heijplein in Krispijn. En dit is onder andere de aanleiding van een brief van een inwoner die we vorige week bij de Agendacommissie ook langs zagen komen. Onze eigen observatie en ook nieuwsberichten uit de afgelopen periode. En ook afgelopen weekend was er wederom een incident, waarbij een agente, in dit geval, gewond raakte. En het CDA Dordrecht is eigenlijk geschrokken wel van deze gebeurtenis. En daarom hebben we een paar vragen. Herkent het college de signalen van in de ogen van omwonenden toenemende overlast en verstoring van de openbare orde door onder andere wildplassen en ook geluidsoverlast? En een tweede vraag is, zijn er concrete extra maatregelen overwogen door het college als oplossing van de door inwoners beschreven overlast? En zo ja, welke zijn dit dan? En zo nee, waarom worden deze niet overwogen? En als derde, is het college het met het CDA Dordrecht eens dat een samenscholingsverbod of een alcoholconsumptieverbod ter plaatse zou kunnen helpen om de overlast voor omwonenden te verminderen, de openbare orde te herstellen en dat het voor inwoners en bewoners weer prettig wonen kan worden? En dan als laatste, is het college ook bereid om deze zaken dan ook in te voeren?

De voorzitter: Mijnheer Merx, aan u het woord.

De heer Merx: Dank u wel, voorzitter. Ook mede namens onze burgemeester, omdat hij de openbare orde aansnijdt. Dank voor de vragen. Jazeker, wij zijn op de hoogte van de overlast die daar wordt veroorzaakt. Dat is sinds enkele weken inmiddels. En dat wordt voornamelijk veroorzaakt door een groep van zes tot ongeveer zeven personen. En die overlast bestaat inderdaad uit wildplassen, onaangepast gedrag, andere behoeften doen in de brandgangen van de woningbouwcorporatie Trivire. Het incident bij de verkeerscontrole staat los van deze groep personen. Ik heb u al eerder gemeld dat we op Kromhout, maar ook Beverwijckspelen er bovenop zitten. En dit is eigenlijk dezelfde groep. Ik heb al eerder de woorden gebruikt, we pompen deze groep door de stad. En ook hier, op het moment dat duidelijk werd dat deze groep daar bezig was en overlast veroorzaakte, is er per direct door de politie en handhaving extra op ingezet en worden deze personen gecontroleerd aangesproken en indien mogelijk geverbaliseerd. Ook daar gaan ze wel weer wegpesten. Het is de vraag, waar duiken ze vervolgens weer op? Woningbouwcorporatie Trivire start deze week met extra maatregelen in de omgeving van het sloopgebied, waar deze personen gebruik van maken. Deze extra maatregelen bestaan uit gevaarlijke voorwerpen uit het gebied halen en extra hekken plaatsen, waardoor de toegang wordt versperd. En we kunnen wel optreden. In de APV staat met artikel 2.1, al reeds geregeld dat de politie en handhaving kunnen optreden tegen samenscholingen, als deze aanleiding geven tot ongeregelde heden. Dat geldt ook voor alcoholconsumptie, die leidt tot overlast. Als mensen hinderlijk gedrag vertonen, dan kunnen politie en handhaving ertegen optreden, op grond van dat artikel 2.48 lid 1 van de APV. En dat doen we ook. We treden er op, net zo goed als we tegen deze zelfde groep hebben opgetreden op andere gebieden. Maar wat ik al zei, het is dezelfde groep.

En we zijn echt onze hoofdpijn aan het kweken hoe we deze groep meer persoonsgericht nog beter kunnen aanpakken. De aanpak waar we samen met de mensen, met politie en andere instanties, ook de omgeving van deze personen aanspreken, die werkt voor zover die personen een sociale omgeving hebben. Deze hebben geen sociale omgeving. We kunnen ze niet raken. Dat is eigenlijk het probleem. Maar we geven niet op. En we blijven doorzoeken naar mogelijkheden om expliciet deze groep jongeren, de mensen, er zijn er nog meer, het is een groep van ongeveer dertig personen, dit deel ervan is naar deze wijk verhuisd, om die te kunnen aanpakken en weg te krijgen. Maar dat is niet eenvoudig.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Dam Timmers heeft een aanvullende vraag.

De heer Van Dam Timmers: Dank, voorzitter. Er werd niet helemaal een antwoord gegeven op een van de vragen, namelijk over of bijvoorbeeld een alcoholverbod of een samenscholingsverbod ter plaatse helpend zou kunnen zijn. Er werd gesproken over dat het allemaal opties zijn. Dat begrijp ik natuurlijk dat dat opties zijn. En die ken ik ook vanuit onze APV. Maar de vraag is, gaan we die op deze locatie dan ook toepassen, zodat het voor omwonenden prettiger wonen kan worden?

De heer Merx: Dat zou kunnen, maar dan moet er wel sprake zijn van stelselmatig. En als deze maatregelen niet helpen, dan moeten we wel een stevig bestuurlijk rapport hebben, willen we dit soort vergaande maatregelen in kunnen voeren. We schrikken er zeker niet voor terug. En we zullen het ook zeker doen als het nodig is, als dit wat we nu doen niet helpt en niet snel helpt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Van Vugt. Die gaat in een beknopte versie haar vragen stellen.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Ik zal het inderdaad wat beknopter houden dan het hele verhaal. We kregen gisteren als raadsleden een wethoudersbericht over de ontwikkelingen bij Kromhout-Kasperspad. Er is een evaluatie opgesteld. En dit zal ook geëvalueerd worden met zowel raad als ook met de bewoners. Wij vroegen ons af als CDA, is het mogelijk om dat evaluatierapport gewoon nu al te krijgen, nog voordat het meteen met het raadsvoorstel meekomt? En dan ook voor wat betreft de buurtbewoners. Daar is op 8 juli van dit jaar afgesproken met de buurtbewoners dat zij ook de volledige evaluatie zouden mogen inzien en daarop zouden kunnen reageren. Dat heeft er gisteravond in uitgemond dat ze zeiden van, dan gaan we ook vanavond niet met elkaar in gesprek. Want dit was echt een harde voorwaarde. Nou heb ik begrepen dat het vandaag inmiddels al wat is teruggedraaid. Maar ik ben wel benieuwd naar, hoe gaat het college ervoor zorgen dat die relatie met de beheergroep wordt hersteld? Hoe ziet u een verdere samenwerking voor u met deze beheergroep, die zich echt dag en nacht inzet voor die wijk daar? En krijgen ze ook nog de kans dat de globale informatie, waarvan sprake is in het wethoudersbericht, wordt aangevuld met het volledige rapport? En dan hadden we nog een optie eigenlijk. Waarom is het gisteren niet meteen met het wethoudersbericht aan ons opgestuurd als raad, zodat het vanavond met de bewoners gedeeld kon worden? Dat was het.

De voorzitter: Die gaat de heer Merx allemaal beantwoorden, die vragen.

De heer Merx: Jazeker. Voorzitter, ook dank voor deze vragen en voor de gelegenheid om hier wat klare wijn over te schenken. Er is inderdaad gewoon keihard beloofd aan deze mensen dat ze het rapport zouden inzien en zouden mogen bestuderen. En hun input zouden mogen meegeven aan ons, voordat wij dit rapport naar de raad zouden sturen, met onze raadsinformatiebrief erbij en een plan hoe verder. Dat waren we ook van plan tot ongeveer anderhalf, twee weken geleden, toen we, terecht overigens, het is geen schuld ergens anders neerliggen, we pakken hem volledig, het bericht kregen van, wacht even, maar je kunt niet zomaar een rapport naar mensen sturen, zonder dat de raad daar kennis van heeft genomen. Want er is al paar keer een stevig signaal afgegeven dat raadsleden, en terecht, het niet fijn vinden om uit de krant allerlei dingen te moeten vernemen of benaderd te worden door bewoners die zeggen, ik heb hier een rapport en ik heb daar de volgende vragen over. Wat doen jullie ermee? En dat de raadsleden zeggen, maar ik weet helemaal van niks. Toen was het, verhip, dat is een goed punt. Hoe gaan we daarmee om? Toen hebben we bedacht van, dan gaan wij vanavond, deze avond, er is toch een schouw, maken we gelijk van de gelegenheid gebruik, laten we het onderzoeksbureau gewoon een presentatie geven over het rapport. Over wat zij bevonden hebben, wat zij gezien hebben, wat hun aanbevelingen zijn, enzovoort. En daar is in de wethoudersbrief het woord globaal geslopen. En dat, gecombineerd met het feit dat ze niet het rapport kregen, heeft gisteravond geleid tot de reactie van, dan doen we even niet meer mee. Dat woord globaal kun je gewoon wegschrappen. Ze krijgen vanavond gewoon inzicht. Ze krijgen niet het rapport, maar ze krijgen wel inzicht van het bureau over wat het heeft opgeleverd. En we hebben ook beloofd, ik heb daar vandaag ook een mail over gestuurd aan deze mensen, dat wij hun eerste reactie in ieder geval meenemen in de raadsinformatiebrief. Dat hadden we al beloofd in de eerdere communicatie, dat wij de Agendacommissie zullen verzoeken om minimaal twee weken deze mensen de gelegenheid te geven om het rapport te lezen en om hun reactie op zwart-op-wit te zetten, zodat dat gedeeld kan worden met de raad en met het college. Zodat daar ook volledig recht aan wordt gedaan, nog afgezien van allerlei inspraakmogelijkheden en dat soort zaken. Ik heb daar vanochtend, samen met een aantal ambtenaren, ook op geïntervenieerd. Ik heb ook contact gehad. Er is sprake van relatie herstellen. Ik heb nog niet de indruk dat de relatie enorme schade heeft opgelopen. Tegelijkertijd moeten we dit soort dingen niet te vaak doen, want dan gaat het wel tot schade leiden. En dan gaan wij een hele belangrijke groep, namelijk deze beheergroep, die echt elke dag meedenkt en meedoet om deze wijk weer een beetje leuk en fijner te krijgen, kwijtraken. En dat is het laatste wat ik wil. Ik vind het vervelend dat het zo gelopen is. Ik baal daar ook van, om het maar even in huiselijke termen te zeggen. Maar het ligt wel bij ons. En wat dat betreft, ben ik blij dat ze vanavond er weer zijn en dat ze gewoon de presentatie krijgen en dat ze daar in ieder geval hun eerste reactie op kunnen geven.

De voorzitter: Een aanvullende vraag.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Het is geen vraag, maar wel een opmerking. Ik ben blij met deze beantwoording. En ik hoop op een goede avond.

De heer Merx: Dank u wel.

De voorzitter: En dat lijkt me een mooie om dit vragenhalfuur mee af te sluiten. Hebben we toch in een vragenkwartier gedaan. Dank u wel.

3. Vaststellen bestemmingsplan 14^e herziening Dubbeldam, locatie Noordendijk – De Hoop – Raadsvoorstel

Voorzitter: De heer Safranti
raadsgriffier: Mevrouw Vermeulen
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Bootsman (GroenLinks)
Dhr. Damen (PvdA)
Dhr. De Feijter (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Groenewege (Partij voor de Dieren)
Mevr. Kamphuis (SP)
Dhr. Katif (Beter voor Dordt)
Dhr. Klerk (CDA)
Mevr. Kruger (GroenLinks)
Dhr. Noldus (VVD)
Dhr. Van Pelt (Forum voor Democratie)
Dhr. Roggekamp (Gewoon Dordt)
Dhr. Stam (Fractie van Waardhuizen)
Dhr. Tutupoly (Op Ons Eiland)
Dhr. De Vries (VSP)

Portefeuillehouders: -

Overige aanwezigen: mevr. Ferwerda, dhr. Van Iterson

De voorzitter: Goedenavond allemaal. Het is half acht. Mijn naam is Safranti, voorzitter van vanavond. Wij zijn vandaag bij elkaar voor de commissie... Ik ga het even voorlezen. Momentje. Ik kan het even niet terugvinden. Maar het is aan de raad om het bestemmingsplan vast te stellen. Voordat de raad dit doet, krijgen, zoals gebruikelijk, indieners van zienswijzen nog de mogelijkheid om de commissie een toelichting te geven op hun zienswijze. Zij kunnen dan ook reageren op de conceptnota van de beantwoording van de zienswijze. Vanavond maken de bewoners van de Oudendijk en Haaswijkweg Oost hiervan gebruik. Zij worden vertegenwoordigd door mevrouw Anne Marie Ferwerda. Welkom. Zij krijgt zo vijf minuten spreektijd, waarna de commissie haar nog vragen kan stellen. Het is goed nog even te vermelden dat de commissie vanmiddag op de beoogde bouwlocatie op bezoek is geweest en daar een toelichting heeft gekregen van de initiatiefnemers van het bouwplan. Hopelijk hebben de fracties na vanavond een goed beeld van de plannen en wat hierover in de omgeving leeft, zodat zij er vervolgens een politiek oordeel over kunnen geven.

Maar voordat ik het woord ga geven aan mevrouw Ferwerda, wil ik dat wij elkaar even kunnen voorstellen. En dan begin ik aan mijn linkerkant.

Mevrouw Vermeulen: Laurette Vermeulen commissiegriffier.

Mevrouw Ferwerda: Mevrouw Ferwerda, ik vertegenwoordig de bewoners van de Oudendijk.

De heer Van Iterson: Johan van Iterson, een van de bewoners van de Oudenwijk.

De heer Van Pelt: Dirk van Pelt, Forum voor Democratie.

De heer Groenewege: Pieter Groenewege, Partij voor de Dieren.

De heer Bootsman: Nick Bootsman, GroenLinks.

Mevrouw Kruger: Kitty Kruger, GroenLinks Dordrecht.

Mevrouw Kamphuis: Meta Kamphuis, SP Dordrecht.

De heer Stam: Marco Stam, Fractie van Waardhuizen.

De heer Klerk: Albert Klerk, CDA.

De heer De Feijter: Bart de Feijter, ChristenUnie/SGP.

De heer Noldus: Robin Noldus, Dordtse VVD.

De heer Katif: Jacques Katif, Beter voor Dordt.

De heer Roggekamp: Erik-Jan Roggekamp, Gewoon Dordt.

De heer Damen: Leo Damen, Partij van de Arbeid.

De heer De Vries: André de Vries, VSP.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op Ons Eiland.

De voorzitter: Dank u wel. En nogmaals, mijn naam is Safranti, de voorzitter van vanavond. Ik wil mijn excuus aanbieden dat ik heel slecht mijn briefje kan lezen. Vandaar dat ik even in het begin heel... Ik denk dat ik een bril nodig heb. Maar ik doe het even via mijn scherm dan. Die heb ik voor alle zekerheid even opengesteld. Ik verwachtte eigenlijk ook de portefeuillehouder, maar die is er nog niet of die komt ook niet. Weet ik niet. Maar zijn naam staat er wel bij. Nogmaals, allemaal welkom, mensen op de tribune, mensen thuis. En ik ga het woord geven aan mevrouw Ferwerda, alstublieft.

Mevrouw Ferwerda: Dank u wel. Allereerst willen wij als bewoners u bedanken voor het aanpassen van het bestemmingsplan op enkele belangrijke punten. We zijn blij met het uitsluiten van het transformatorstation langs het water, het spreiden van de huizen en het opstellen van het beeldkwaliteitsplan. En toch zijn niet alle bezwaren en zorgen, die er zijn, weggenomen. En daarom wil ik hier 4 punten met u bespreken. Als eerste de verkeersontsluiting. Er zijn verschillende varianten onderzocht om de nieuwe wijk te ontsluiten. En achter mij ziet u de afbeelding van de varianten die zijn onderzocht en alle plussen en minnen. En de keuze voor de Oudendijk scoorde niet als beste. Integendeel. En wij begrijpen niet waarom is gekozen voor de ontsluiting via de Oudendijk, terwijl variant 2 of variant 4 volgens het onderzoek betere keuzes zouden zijn. Variant 2 gebruikt de bestaande wegen van het bedrijventerrein. En dit betekent minder ingrijpende aanpassingen en het verkeer kan veilig afgewikkeld worden via de bestaande infrastructuur. En die ook al geschikt is voor zwaarder verkeer. Hierdoor ontstaat er geen druk op de Oudendijk. Langzaam verkeer vanuit De Nieuwe Hoven kan via andere routes ontsluiten, omdat het plan al meerdere ontsluitingen voor langzaam verkeer bevat, zoals onder andere de verbinding met de Noordendijk. Daarmee zijn de belangrijkste bezwaren, waarom deze variant iets minder scoorde, weggenomen en zouden alle minnen plussen kunnen worden. Variant 4 gebruikt de infrastructuur van De Hoop en scoort het beste in het onderzoek. En De Hoop is alleen tegen het gebruik van haar terrein, vanwege zorgen over de verkeersveiligheid. Maar het onderzoek toont juist aan dat deze variant goed scoort op verkeersveiligheid. Ook heeft De Hoop bezwaren geuit op basis van haar eigendomsrechten. Privaatrechtelijke argumenten mogen niet bepalen wat ruimtelijk de beste keuze is. Het gaat erom wat in het kader van een goede ruimtelijke ordening de beste ontsluiting is. En de Oudendijk is dat niet, zoals uit het onderzoek blijkt. De Hoop wil het terrein ontwikkelen, maar legt de negatieve effect hiervan bij de omgeving. Het feit dat het terrein van De Hoop niet openbaar is, hoeft geen probleem te zijn. De gemeente kan hier afspraken over maken, ook over de aansprakelijkheid of de weg in eigendom overnemen. We vragen uw raad daarom alsnog te kiezen voor variant 2 of 4. Dit beschermt het landelijke karakter van de Oudendijk en het woon- en leefklimaat van de bewoners. Er komt dan geen extra autoverkeer op deze smalle, karakteristieke dijk, zodat de verkeersveiligheid gewaarborgd blijft. Punt 2 betreft de veiligheid van het kruispunt en de ontsluiting via de Oudendijk. De bewoners maken zich ernstige zorgen over die ontsluiting over de Oudendijk. Uit het verkeersonderzoek wat is verricht, volgt dat het autoverkeer met maar liefst 157 procent toeneemt. Er is geen onderzoek verricht wat dit betekent voor de geluidsbelasting op de woningen die grenzen aan die weg. In het verkeersonderzoek is verder geen rekening gehouden met voetgangers. Voetgangersvoorzieningen ontbreken en de smalle dijk wordt veel gebruikt door wandelaars. Hun veiligheid is niet gewaarborgd. Ook fietsen er dagelijks meer dan 1.000 mensen over de Oudendijk, maar er zijn geen fietsvoorzieningen gepland. Het onderzoek van Goudappel toont aan dat extra maatregelen nodig zijn om de verkeersveiligheid te garanderen. Hoe zorgt u als raad ervoor dat de woningen pas mogen worden gebruikt als de ontsluiting is gerealiseerd, zoals in het onderzoek van Goudappel is aangenomen? En hoe garandeert u dat alle maatregelen worden getroffen om die verkeersveiligheid te garanderen, zoals door Goudappel is omschreven in haar rapport?

De bewoners verzoeken u ervoor zorg te dragen dat de woningen pas in gebruik worden genomen wanneer alle noodzakelijke verkeersmaatregelen, zoals beschreven in het onderzoek, ook daadwerkelijk zijn uitgevoerd. Dan het derde punt. Een woning in de zichtlijn van de Oudendijk. Er is een woning gepland die precies in de zichtlijn staat van de Oudendijk. En hier ziet u de zichtlijnen, zoals het nu is. En dit is wat het wordt. Dan ziet u bij het blauwe rondje precies waar die woning staat. Deze woning verstoort het landelijke beeld en tast het karakter van het gebied aan. We vragen u daarom om deze woning te verplaatsen, bijvoorbeeld verder naar achteren, of nog beter naar een andere locatie binnen het plangebied. Zo wordt de zichtlijn behouden en wordt het landelijke open karakter van de Oudendijk beschermd. Tot slot, het beeldkwaliteitsplan. We willen het belang van het beeldkwaliteitsplan onderstrepen. De bewoners ondersteunen de eisen die daarin zijn vastgelegd. En die zijn er ook juist om de belangen van de huidige bewoners te beschermen. Het is cruciaal dat deze eisen ook echt worden nageleefd. En dat is ook uw uitgangspunt. Maar dit is het voorstel wat bij elk artikel ongeveer is toegevoegd. Namelijk dat er staat in de bestemmingsomschrijving een en ander met inachtneming van het bepaalde in het beeldkwaliteitsplan. Dat is ontoereikend. Op basis van die zinsnede niet handhaven. En je kan ook geen vergunning hierop weigeren. Wij stellen daarom voor om duidelijke voorwaarden op te nemen in de planregels. En daarvoor hebben wij een suggestie gedaan. De eerste komt erop neer dat er een voorwaardelijke verplichting wordt opgenomen, dat een omgevingsvergunning alleen wordt verleend als wordt aangetoond dat daadwerkelijk aan die eisen wordt voldaan, zoals omschreven in het beeldkwaliteitsplan. Maar dat is ook niet voldoende, want het gaat juist ook om de tuinen aan de kant van de dijk. En daarvan hebben we bepaald dat er ook een gebruiksregel moet zijn waaruit volgt dat een jaar na de bouw die landschappelijke inpassing van in elk geval het woonperceel moet zijn geborgd, volgens de eisen van dat beeldkwaliteitsplan, en ook in stand moeten worden gehouden.

De heer Safranti: Sorry. Gaat u door.

Mevrouw Ferwerda: We verzoeken u daarom om de planregels hierop aan te passen, om zo de belangen van de bewoners te waarborgen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Nogmaals, ik ben u verschuldigd om even het onderwerp van vanavond... Want ik kon het net niet lezen. Maar ik heb hem nu al reeds voor me. Het raadsvoorstel vaststellen van het bestemmingsplan 14^e herziening Dubbeldam, locatie Noordendijk - De Hoop. Volgens mij weten we dat allemaal, maar ik ga het toch even voor de verslaglegging benoemen. En ik wil mevrouw Anne Marie Ferwerda nogmaals bedanken voor haar uitgebreide toelichting, die namens de bewoners van Oudendijk en Haaswijkweg Oost aan het spreken...

Mevrouw Kruger: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, ik zou even willen vragen... Want ik was even... Die twee plaatjes van die zichtlijnen, om ze even nog na elkaar te laten zien. Want deze en dan...

De voorzitter: We hebben nu even de mogelijkheid om vragen te stellen. Dat kan een foto zijn, maar dat kan ook andere suggesties of vragen zijn. Zijn er nog vragen vanuit de commissie? Mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: Het leek alsof er op de luchtfoto al een gebouw staat. Is dat niet het geval?

Mevrouw Ferwerda: Daar staat geen bebouwing.

De voorzitter: Maar volgens mij staat hij ook in die andere tekening. Want dat is dan ook blauw gecirkeld, volgens mij, toch, die woning of het gebouw?

Mevrouw Ferwerda: Dit is de woning en die staat er precies voor.

De voorzitter: Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, dank. Dank voor het inspreken ook namens de omwonenden. Ik had een vraag. U maakte een opmerking, mevrouw maakte een opmerking over de geluidsbelasting van het verkeer op de Oudendijk. Ik was benieuwd of dit dan alleen het eerste deel van de Oudendijk betreft of dat in uw opvatting de gehele Oudendijk geconfronteerd wordt met verhoogde geluidsbelasting door verkeer?

Mevrouw Ferwerda: Het gaat voornamelijk om het eerste gedeelte, omdat daar die ontsluiting is beoogd. Maar daar neemt het verkeer wel echt aanzienlijk toe. Dat geluid zal wel uitstraling hebben. Er is in elk geval geen onderzoek naar gedaan wat het effect daarvan is. En nogmaals, ik wil u nog een keer benadrukken, het verkeer neemt met 157 procent toe naar ruim 1.300 verkeersbewegingen per etmaal.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. Ten eerste bedankt voor het inspreken. Maar wat ik me afvraag, de fietsers, de scholieren, hoe gaat het nu met het autoverkeer met al die fietsers wat er nu al rijdt?

De voorzitter: Mevrouw Ferwerda.

De heer Van Iterson: Op dit moment zien we dat weggebruikers, in de vorm van een auto, rustig wachten. Dan gaan de fietsers en de voetgangers hun gang. Je ziet dat na elkaar gebruik wordt gemaakt van het smalle deel naast het monument op de hoek van de Oudendijk. En op het moment dat daar een soort dubbele weg ontstaat, dat partijen naast elkaar kunnen gaan rijden, zijn we juist bevreesd dat we zeggen, dan worden nog eerder fietsers en wandelaars van de weggedrukt, omdat de auto's dan wel net langs elkaar kunnen. Er is voor allebei wat te zeggen. Maar het is in ieder geval niet geregeld dat voetgangers en fietsers daar, zeker op basis van de extra belasting die dan plaats gaat vinden, op een veilige manier erlangs kunnen gaan. Er wordt nu gerust op elkaar gewacht en daardoor...

Mevrouw Ferwerda: En dat is ook onderkend in het Goudappel rapport, wat is verricht, dat dat nog niet verkeersveilig genoeg is.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis, u heeft nog een vervolgvraag?

Mevrouw Kamphuis: Ja. Dank u wel. Ik wilde namelijk vragen, door middel van gevoelens van de bewoners, is het daar erg druk nu al of niet, valt het mee?

De heer Van Iterson: Er zijn momenten dat het erg druk is. En dat is met name de tijd dat schoolkinderen daar over de Oudendijk heen fietsen. En dat zijn er heel veel. Van De Hoven zelf, natuurlijk van de Oudendijk enkelen, maar zeker ook vanuit Stadspolders. Want als je daar 's morgens bent, vanuit Stadspolders, er gaan ontzettend veel fietsers over de Oudendijk richting de gebieden waar gestudeerd wordt. En met name die tijd is ook de tijd dat er heel veel auto's dan mogelijk vanuit de nieuwe wijk De Hoven daar nog eens een keer langs moeten. Dat wordt een opstopping met heel veel gevaarlijke situaties. Want kinderen, u zal het zelf weten, die gaan soms zo over de weg. En nu wacht men rustig op elkaar. Maar als dat straks langs elkaar gaat racen, om zo snel mogelijk op het werk te zijn, dan maken wij ons grote zorgen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: Twee vragen. Misschien met de eerste beginnend. Is het niet juist om te concluderen dat de Oudendijk nu al een gevaarlijke situatie is? Zeker waar het gaat om het oversteken van de Provincialeweg voor fietsers. Dat is een vrij vervelende oversteek, omdat je in het midden nauwelijks kan wachten en omdat er al auto's over rijden. Is het niet al zo dat er nu al een probleem is? Dat het niet pas ontstaat als die wijk wordt gebouwd.

De heer Van Iterson: We hebben dat inderdaad ook in het begin aangehaald, dat de huidige uitgang van De Hoop, de basis uitgang, de hoofduitgang zit aan de voorkant, bij de Provincialeweg. Maar aan de zijkant is er nu ook een ingang. En we hebben eigenlijk toen al voorgesteld, sluit die af. Want dat is juist hetgeen wat er allemaal tussendoor komt, terwijl bewoners op de Oudendijk en Noordendijk veel minder is wat er allemaal langskomt. Maar vanuit De Hoop komt daar nu ook nog eens een keer van allerlei verkeer bij. Dat het nu onveilig is, dat is te bevestigen. Maar de vraag is, moeten we het onveiliger gaan maken dan dat het nu is?

De heer Groenewege: Ik had nog een tweede vraag.

De voorzitter: Mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: En misschien kan Clark de foto van het bestemmingsplan weer oproepen. Ik bedoel de volgende, waar je het bestemmingsplan ziet. Die, ja. Volgens mij is het idee van die huizenrij aan de Oudendijk dat het hetzelfde beeldkwaliteit heeft als de huizenrij die er nu al staat aan de oostkant. Maar als je naar de bouwvlakken kijkt, dan zie je dat aan de oostkant het heel grillige bouwvlakken zijn, terwijl het aan de westkant allemaal rechttoe, rechtaan, rechthoeken worden.

Denkt u dat het mogelijk is om dezelfde beeldkwaliteit te realiseren, met die bouwvlakken aan de westkant van de dijk.

De voorzitter: Mevrouw Ferwerda.

Mevrouw Ferwerda: Ik weet niet of ik het helemaal heb begrepen wat u vraag nu is.

De heer Groenewege: Als je naar de oostkant van de dijk kijkt, naar de bouwvlakken van de huizen die daar staan, dat zijn hele grillige bouwvlakken, met allemaal uitbouwtjes en erkers en weet ik wat allemaal, wat toevoegt aan het karakter van die wijk. Als je aan de westkant van de dijk kijkt, zijn het alleen maar rechthoeken. En binnen die rechthoek moet dat huis gebouwd worden. Hoe kan je binnen die bouwvlakken... Bent u het niet met mij eens dat binnen die bouwvakken niet dezelfde beeldkwaliteit mogelijk is als aan de bestaande kant van de dijk?

Mevrouw Ferwerda: Dat is inderdaad een van onze zorgen. Vandaar dat de borging van het beeldkwaliteitsplan ook zo belangrijk wordt, waarin onder andere staat dat men bijvoorbeeld die schuttingen daar niet mag maken, aan de kant van de dijk.

De heer Van Iterson: Ik zal met betrekking tot de bouwvlak iets toelicht. Want u ziet inderdaad verschillende vormen ontstaan aan de rechterzijde. U noemt dat de oostkant. Feitelijk is het noord en zuid. Maar maakt niet uit. Aan de rechterkant van de afbeelding. De hoofd bouwvolumes zijn ook rechthoeken. Evenals zichtbaar waar het W'tje staat aan de bovenkant in De Nieuwe Hoven. Ten tijde van de ontwikkeling van De Hoven waren dat ook rechthoekige bouwvlakken, met mogelijkheid om op het erf eenlaags uit te bouwen. Bij De Nieuwe Hoven is natuurlijk ook een stuk erf gesitueerd, in de gele kleur. Daar zal wellicht ook iets mogelijk zijn. En dat was bij ons ook. Vandaar dat tot maximaal drie meter een uitbouw mogelijk was, waarbij de hoofdmassa's wel allemaal die rechthoek vormen, zodat dat doorzicht gewaarborgd is.

De voorzitter: Dank voor de uitgebreide toelichting. Mijnheer Damen.

De heer Damen: Voorzitter. Ik heb twee vragen. Er worden aangepaste beeldkwaliteitsplan eisen voorgesteld. Maar gelden dergelijke eisen, die nu door u worden voorgesteld, ook voor de bestaande woningen aan de overkant? Want dat lijkt mij dan redelijk, dat als je zegt van, de linkerkant, als die aan bepaalde eisen zouden moeten voldoen, dan zou dat ook eigenlijk eisen zijn die voor de rechterkant, voor de bestaande bebouwing gelden. Tweede vraag is, u tekent hier zichtlijnen, maar ik snap de ratio achter deze zichtlijnen niet. Je kunt altijd lijnen tekenen door bestaande of geplande bebouwing. Maar waarom zijn deze lijnen van belang? En waarom kunnen die lijnen niet enigszins worden opgeschoven? Want dan staat er geen gebouw in het zicht?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Ferwerda. Zijn de vragen trouwens helder?

Mevrouw Ferwerda: Ja, de vragen zijn mij helder. Het eerste, u zegt van, als het links geldt, moet het rechts ook gelden, die beeldkwaliteit. A, de andere kant is al bestaande bebouwing en daar golden destijds zeer stringente eisen om te mogen bouwen.

De gemeente heeft daar destijds al eisen aan gesteld. En daar is ook allemaal conform voor gebouwd. Maar dat is ook niet het plan wat nu voorligt. Het plan wat nu voorligt, is een nieuwbouwplan waar een beeldkwaliteitsplan is voor vastgesteld, waarvan uw raad ook in het voorstel zegt, het is van belang dat dat wordt geborgd. En het enige wat wij zeggen, dat is inderdaad noodzakelijk, maar uw borging is niet goed genoeg. Daarmee hoeft het niet ook voor de andere kant te gelden. Uw tweede vraag over de zichtlijnen, de zichtlijnen zijn illustratief om te laten zien dat deze woning, die in de blauwe cirkel, uitsteekt ten opzichte van die dijk. Hij staat in de weg. Daardoor lijkt het een versmalling. Terwijl het nu een open karakter heeft. En uiteraard kan je de zichtlijnen opschuiven. Maar dat is juist het mooie van zichtlijnen, dat je het open karakter wilt borgen. En wij vinden deze woning verstorend voor de Oudendijk door de wijze waar hij is geplaatst, namelijk hij steekt uit. Als die woning naar achteren gaat, is het prima. Als hij op een andere locatie komt, is het ook prima. En de bewoners hebben moeite met het verdwijnen van de zichtlijnen die er nu zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Is duidelijk. Zijn er nog andere vragen richting mevrouw Ferwerda? Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, als het mag toch nog één. Mevrouw begon net in het begin ook over de verkeersontsluiting. En in het staatje in de sheet die we zagen, ontsluiting 2 beter zou zijn dan 5, terwijl die wel minder punten kreeg. En u had een argument waarom dat niet van toepassing zou zijn. Maar het ging voor mij een beetje snel. Kunt u nog iets toelichten over waarom in uw opvatting scenario 2 of ontsluitingsvariant 2 beter zou zijn dan variant 2, terwijl die in dit staatje minder punten krijgt?

Mevrouw Ferwerda: In 2 scoort verkeersveiligheid een minnetje en op kosten ook een minnetje. En die 2 minnen op 2 hebben te maken met de langzaam verkeersroute. Namelijk in het onderzoek wordt ervan uitgegaan dat bij variant 2 ook het langzaam verkeer via het industrieterrein moet ontsluiten. Maar dat hoeft natuurlijk niet, want het plan voorziet al in andere langzaam verkeersontsluitingen. Daarmee zijn de bezwaren, waardoor deze variant 2 keer een minnetje scoort op verkeersveiligheid en op kosten, volgens ons weggenomen. En dat zouden plusjes moeten zijn. Want het langzaam verkeer hoeft daar niet te ontsluiten. Die ontsluit deels ook over de Noordendijk.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog...

De heer Noldus: Voorzitter, als ik nog een vervolgvraag mag stellen?

De voorzitter: Sorry, nog een aanvullende. Mijnheer Noldus.

De heer Noldus: Ik snap de argumentatie daarin nu. Maar zou u dan ook pleiten voor een verbod op langzaam verkeer over het bedrijventerrein? Want anders is het toch niet te voorkomen dat mensen als langzaam verkeer zijnde toch de route via het bedrijventerrein kiezen?

Mevrouw Ferwerda: Maar dat kan nu ook. Dat kan altijd, tenzij je er een verboden bord voor al het verkeer plaatst. Maar dat maakt natuurlijk niet uit. Je kan niet voorkomen, want er is nu al een ontsluiting en er komt ook een ontsluiting, dat daar langzaam verkeer rijdt. Alleen wil je niet dat het je hoofdontsluiting is voor langzaam verkeer. Dus moet je ervoor zorgen dat andere ontsluitingen veel aantrekkelijker en logischer zijn. En die zijn er.

De voorzitter: Dank u wel. Laatste vraag, mijnheer Stam.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Ik heb wat moeite met die uitleg van mevrouw. Want als je naar de verkeersveiligheid kijkt of het bedrijventerrein, er komen natuurlijk vanuit de andere kant van Stadspolders ook heel veel fietsers over de Noordendijk, De Heuvel bij Joke Smit-erf over het industrieterrein. En je zou ongetwijfeld in de praktijk zien dat je een splitsing krijgt in de nieuwbouw bij De Hoven, dat de ene kant de Ouwendijk kiest en de andere kant meer de kant van het bedrijventerrein. Vanuit die optiek begrijp ik de minnetjes wel. Maar u zit daar blijkbaar heel anders in.

De voorzitter: Mevrouw Ferwerda.

Mevrouw Ferwerda: Dat klopt. Omdat als je het Goudappel rapport leest, waarin de varianten zijn onderzocht, er om hele andere redenen een minnetje is gescoord.

De voorzitter: Volgens mij hebben we veel uitgewisseld. Gezien de tijd wil ik toe richting een afronding. Ik kijk even rond. Is het verhaal duidelijk? Wat kunnen we hiermee gaan doen? Kan het door als hamerstuk of wil u nog een oordeelsvormend gesprek? Ik kijk even rond. Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Mij lijkt het nog om een oordeelsvormend aan houden, want verkeersveiligheid voor de kinderen, de fietsers en de voetgangers vind ik best wel gevaarlijk.

De voorzitter: Heeft u daar een politieke vraag bij, mevrouw?

Mevrouw Kamphuis: Kunnen wij de omgeving nog veiliger maken voor de kinderen, zodat ze over het terrein van De Hoop kunnen fietsen en dat het daardoor veiliger is?

De voorzitter: Zijn er nog meerdere partijen die dit oordeelsvormend willen hebben en er een politieke vraag bij hebben? Mijnheer Groenewege nog.

De heer Groenewege: Ik denk dat de politieke vraag wat breder kan. Over de ontsluiting van verkeer, hoe die geregeld is. En of we daar als commissie misschien andere ideeën over hebben. En misschien kunnen we meteen de punten over het beeldkwaliteitsplan meenemen, of we vinden dat het beeldkwaliteitsplan voldoende geborgd is en of de woning niet in de weg staat?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kruger zie ik nog.

Mevrouw Kruger: Wij sluiten ons aan bij de ideeën die nu al geopperd zijn als politieke vragen. Maar ik vind, zeker na wat er nu vanavond uitgewisseld is, dat we dat niet zomaar kunnen hameren met, ik wil dat nog... Wij willen dat ook nog eens even goed bekijken. En zeker ook nog met elkaar bespreken.

De voorzitter: Keurig. Dan zijn we volgens mij rond. Volgens mij is er wel steun vanuit de meerderheid. Ik kijk even rond. Heren. Drie hebben we er nu. Drie politieke vragen hebben we. Is er voldoende steun voor een oordeelsvormend overleg? Ik zie iedereen toch wel knikken. Dan krijgen wij een oordeelsvormende commissie. En ik wens jullie een fijne avond toe. En nemen jullie je glazen en flesjes alsjeblieft mee. En de sprekers, dank u wel nogmaals voor uw komst.

4. Beschikbaar stellen van kredieten voor de realisatie van flexwoningen op 5 locaties voor de huisvesting van Oekraïense ontheemden – Raadsvoorstel

Voorzitter: De heer Den Heijer
raadsgriffier: Mevrouw Vermeulen
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Bootsman (GroenLinks)
Dhr. Groenewege (Partij voor de Dieren)
Mevr. Kamphuis (SP)
Dhr. Katif (Beter voor Dordt)
Dhr. Van der Net (VVD)
Dhr. Van Pelt (Forum voor Democratie)
Dhr. Roggekamp (Gewoon Dordt)
Dhr. Safranti (DENK)
Mevr. Schnabel (PvdA)
Dhr. Stam (Fractie van Waardhuizen)
Dhr. Stolk (VSP)
Dhr. Tutupoly (Op Ons Eiland)
Dhr. De Vries (VSP)
Mevr. Van Vugt-Roose (CDA)

Portefeuillehouders: dhr. M. Burggraaf

Overige aanwezigen: mevr. Van der Wulp, mevr. Dirks, dhr. Schiettekatte, mevr. Kloens, mevr. Ouwersloot, mevr. Koster, dhr. Koster, dhr. Kuijper, dhr. Wouters, mevr. Van Herpen, dhr. Oosting, mevr. Jaman, mevr. Otten

De voorzitter: Ik verzoek de insprekers voor Wielwijk, Amstelwijck en het centrum alvast aan tafel te komen zitten. En dat kan aan mijn linker- en aan mijn rechterzijde. Neemt u vooral plaats, als u aangemeld bent. Ik verzoek stilte in acht te nemen, want we zitten krap in de tijd. Ik weet het. Dan gaan we gewoon beginnen. Allereerst wil ik verzoeken of degene bij de deur daar de deur kan sluiten. Zou de deur even gesloten kunnen worden aan die zijde?

Ik wil allereerst iedereen die hier aanwezig is bij de raadscommissie van de gemeenteraad van Dordrecht, al onze gasten die hier aanwezig zijn, hartelijk welkom heten bij deze gemeentecommissie. En ik wil daarnaast ook onze raads- en commissieleden en alle kijkers thuis en onze wethouder Burggraaf welkom heten. En vandaag hebben we een insprekavond over een raadsvoorstel. Het beschikbaar stellen van de kredieten voor de realisatie van flexwoningen op vijf locaties. En er is vandaag een insprekavond met veel gasten. Er zijn veel mensen aanwezig. En nogmaals, onze waardering dat u vanavond aanwezig bent. En voor het verslag vraag ik aan alle raads- en commissieleden om zich haastig en snel voor te stellen, zodat ook iedereen die aanwezig is weet er namens de fracties vertegenwoordigd is. Ik begin bij de griffier aan mijn rechterzijde.

Mevrouw Vermeulen: Laurette Vermeulen, commissiegriffier.

De heer Van Pelt: Dirk van Pelt, Forum voor Democratie.

De heer Groenewege: Pieter Groenewege, Partij voor de Dieren.

De heer Bootsman: Nick Bootsman, GroenLinks.

De heer Safranti: Mehmet Safranti, DENK Dordrecht.

Mevrouw Kamphuis: Meta Kamphuis, SP Dordrecht.

De heer Stam: Marco Stam, Fractie van Waardhuizen.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Franciske van Vugt, CDA.

Mevrouw Schnabel: Marije Schnabel, PvdA.

De heer Van der Net: John van der Net, Dordtse VVD.

De heer Katif: Jacques Katif, Beter voor Dordt.

De heer Roggekamp: Erik-Jan Roggekamp, Gewoon Dordt.

De heer Stolk: Leo Stolk, VSP.

De heer De Vries: André de Vries VSP.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op Ons Eiland.

De voorzitter: Ik zal alle sprekers die nu aan tafel zitten zo introduceren, zodat voor iedereen straks duidelijk is wie er spreekt. En we krijgen hier vandaag de informatie van mensen uit de stad, onze eigen inwoners, over een voorstel dat wij als raad recent hebben ontvangen. Wij merkten dat er een behoefte is vanuit de stad om uw gevoel en uw zienswijze op dit voorstel met ons te delen. En wij geven daar graag de ruimte voor.

En omdat de interesse groot is, en we willen dat iedereen de ruimte krijgt, zowel de sprekers als de commissieleden, die u ook vragen willen stellen, hebben we een aantal huishoudelijke mededelingen. Allereerst, het is vandaag niet mogelijk om de technische briefing te doen. Aan het eind van de vergadering zullen we daar nader bijilstaan. En iedere spreker, dat is een belangrijk punt, krijgt vijf minuten. En we spreken in, in twee rondes. Allereerst de inwoners en bedrijven uit Wielwijk, Amstelveen en het centrum. En dan in de tweede ronde zal de vertegenwoordiging vanuit Stadsplanners aan deze tafel aanschuiven. En ik moet helaas namens deze commissie streng zijn. Er zijn veel sprekers. Dat betekent dat tijd, tijd is. Dat we op tijd moeten afronden. En als u een voorganger heeft gehad die ongeveer hetzelfde als u heeft gezegd en u denkt, dat zijn de goede teksten, ik sluit me daarbij aan, dan moedig ik u aan, doe dat vooral. Dat is ook voor de commissieleden fijn om te kunnen zien wat er breder leeft onder onze inwoners en of u dat met elkaar kunt delen en onderschrijven. Er is ook nog een insprekingsbijdrage, wat later gedeeld zal worden door bewoners die niet aanwezig konden zijn vanavond. Dit zal later ook in ons vergadersysteem verwerkt worden. Ik verzoek ook de raads- en commissieleden om dat de komende tijd in de gaten te houden. En ik zal nu het woord richten aan de eerste groep sprekers. Gaat over de flexwoningen voor de locaties Cornelis Evertsenstraat en de Cornelis Trompweg in Wielwijk, aan de Vlijkade in het centrum en op de Laan van Riga in het bedrijventerrein Amstelveen. We hebben tot ongeveer tien over half negen, kwart voor negen. En het voorstel is voor nu om eerst de sprekers het woord te geven en dat we vervolgens de ruimte geven aan de commissieleden om vragen te stellen, zodat in ieder geval de insprekingsbijdrages geleverd zijn. Vanuit Wielwijk is mevrouw Van der Wulp die als eerste het woord richt aan de commissie. En u spreekt ook in namens een aantal bureaus. Zit u meteen aan mijn kant. Ik geef u het woord. U heeft vijf minuten. U kunt deze knop... Gaat uw gang.

Mevrouw Van der Wulp: Geachte raadsleden, hierbij willen we ons ongenoegen uiten met betrekking tot het plaatsen van flexwoningen, die neergezet worden in de wijk Wielwijk, en in het bijzonder de Cornelis Evertsenstraat. Ten eerste willen wij u erop wijzen dat dit geen aanval is naar Oekraïners, maar dat wij zeer teleurgesteld zijn op de wijze hoe Dordrecht weer omgaat met de eigen bewoners, en met name de wijk Wielwijk. Ons is er vanuit het niets medegedeeld dat er 170 flexwoningen worden neergezet, verspreid over Dordrecht. Wat blijkt, 120 flexwoningen worden geplaatst in Wielwijk. Dat is 70 procent. Want laten we eerlijk zijn, Amstelveen is het verlengde Wielwijk. Dit lijkt ons geen verspreiding en vinden wij dan ook onacceptabel. Dit is geen vooruitgang voor onze buurt. We weten allemaal, alles wat je centreert, zal niet integreren. Het beetje groen wat we nu voor de deur hebben, willen jullie ons afnemen, terwijl er nog zat braakliggend terrein of weiland te vinden is in Dordrecht waar deze flexwoningen neergezet kunnen worden. Circa 20 jaar geleden werden op dezelfde plek flats afgebroken, in verband met fijnstof wat slecht was voor onze gezondheid. Om er vervolgens nu in 2025 weer flexwoningen neer te zetten. Dat vinden we heel apart. Is fijnstof geen issue meer. En als er dan toch gebouwd moet worden, waarom dan geen koopwoningen voor starters? Want onze kinderen komen niet zo makkelijk meer aan een betaalbare woning. Om een huurwoning te kunnen bemachtigen heb je er nog 300 voor je. En een koopwoning is niet te doen als je alleen bent. En wat denkt u wat dit gaat doen met de waarde van onze woningen?

We denken dan ook dat het misschien wel een goed idee is om alle bewoners die in het bezit zijn van een koopwoning in de buurt te zijner tijd aan te moedigen om planschade in te dienen. Ook is er ons medegedeeld dat de Oekraïners er 3 jaar in blijven. En daarna worden het sociale huurwoningen. Maar dat is dan wel voor bepaalde tijd. Een flexwoning mag immers maar 15 jaar blijven staan. We zijn dan ook heel huiverig met wat voor bewoners wij dan na die 3 jaar te maken krijgen. Wij weten, en u ook, dat tijdelijke bewoners vrij weinig aan onderhoud doen. Vaak wordt zo'n woning dan toebedeeld aan, laten we het netjes zeggen, kwetsbare mensen. Zie als voorbeeld het SSF-gebouw, wat bij ons in de buurt staat. Dat is ook bestemd voor tijdelijke bewoning. Hier ervaren wij ook de nodige overlast van. De gemeente had zoveel mooie plannen met Wielwijk en was al goed op weg. Vervolgens wordt dit met het invoeren van dit plan helemaal afgedaan. In de brief wordt gesproken dat er niet meer valt te participeren over de locaties. Het is waarschijnlijk voor u dan ook de ver-van-mijn-bedshow en dan ook makkelijker om een beslissing te nemen. Maar verplaatst u zich eens in onze wijk. Hoe zou u het vinden als dit bij u voor de deur gebeurt? Daarom verzoeken waar u dringend om dit plan toch nog eens in heroverweging te nemen. Mocht er toch een besluit genomen worden, wat ten nadele van ons is, zullen wij zeker niet schromen om verdere juridische stappen te ondernemen. Want flexwoningen willen wij absoluut niet voor onze deur.

De voorzitter: Hartelijk dank voor uw insprekbijdrage. Dat ben ik misschien net vergeten te melden bij de huishoudelijke mededelingen. En hoewel ik het heel goed begrijp, want dat mag, maar tekenen van instemming of afkeuring doen we niet in dit huis. En ik wil u ook verzoeken om daar op zijn minst terughoudend mee om te gaan. Ik wil u bedanken voor uw mooie en duidelijke bijdrage. En ook keurig binnen de tijd.

Mevrouw Van der Wulp: Alsjeblieft.

De voorzitter: U kunt uw microfoon uitdrukken. En ik zal nu mijn blik richten op mevrouw Dirks. Dat is aan die zijde. Dan kunt u de knop van uw microfoon indrukken.

Mevrouw Dirks: Top.

De voorzitter: Hij staat aan. Dan geef ik u nu het woord. Gaat uw gang.

Mevrouw Dirks: Instemming of liever niet, maar ik ben het wel met mevrouw eens. Ik woon op het Admiraalsplein. Samen met mijn burens zijn wij niet heel erg blij met het gebeuren wat er aan ons gemeld is. Bovendien wordt er gesproken over lange termijn huisvesting. Vervolgens wordt er gesproken over tien jaar. Mochten die woningen vrijkomen, dan zijn ze eventueel beschikbaar voor starters. Als dat maar voor tien jaar is, dan vraag ik mezelf af hoe welkom die starters dan zijn, als ze geacht worden na tien jaar het veld weer te ruimen. Spreiding over de stad is op zich een goed streven, maar voornamelijk worden nu de minder bedeelde wijken bedoeld. Het exploiteren van de flexwoningen, er staat bij dat het korter zal duren dan bij normale verhuur. En dan vraag ik mezelf af, hoezo? Maken die mensen dan meer kapot of zo? Eerst wordt er gesproken over bijzondere doelgroepen. Dan over diverse doelgroepen.

Het feit dat wij inderdaad, zoals mevrouw al zei, jaren hebben moeten wachten op de ontwikkeling van Wielwijk en het nu in twee jaar door onze strot geduwd wordt om daar flexwoningen in onze achtertuin te laten plaatsen. Ook zoals mevrouw zei, niks tegen de Oekraïners, maar wij hebben al heel lang geduld gehad en nu moeten wij het veld ruimen om andere mensen de ruimte te geven, terwijl wij amper zelf de ruimte hebben. En over het feit van de parkeerplaatsen, om het een win-winsituatie te maken, zoals dat bij de informatieavond gemeld werd, ik noem dat geen win-winsituatie, want er wordt van ons verwacht om VvE-grond in te leveren om de flexwoningen tegemoet te komen. Dus nee. En dat was het eigenlijk.

De voorzitter: Dank voor uw bijdrage. Zou u de microfoon weer uit kunnen drukken?

Mevrouw Dirks: Zeker.

De voorzitter: Dank. Dan gaan we naar de Vlijkkade, het centrum. En dan geef ik het woord aan de heer Schiettekatte.

De heer Schiettekatte: Dank je wel. En goedenavond aanwezigen. Ik spreek namens Villa Augustus, als ik zeg dat wij de plannen voor het realiseren van de huizen aan de Vlijkkade eigenlijk een prima plan vinden. En ik zeg daarbij, het zijn huizen voor Oekraïense vluchtelingen. En daarna is gezegd, daarna worden het sociale huurwoningen of in ieder geval voor andere mensen die daar terecht kunnen. En wat ons betreft, zou zoiets zeker kunnen worden gerealiseerd. Het is altijd al het voornemen geweest om woningen te realiseren aan de Vlijkkade en in het gebied. En nu dat zo op korte termijn gebeurt, zien we dit eigenlijk als een prima ontwikkeling, mede ook omdat de Vlijkkade dan verder wordt ontwikkeld als onderdeel van het rondje Wantij. Het wordt vergroend en er komt een voetpad. En we zijn eigenlijk al een lang voorstander van het rondje Wantij. Wij juichen het eigenlijk van harte toe. Wat we tegelijkertijd wel zien, is dat in de plannen, zoals wij ze gezien hebben in de inloopavond van twee weken geleden, is dat het parkeren voor Villa Augustus verder onder druk komt te staan. De woningen nemen volgens de huidige tekeningen een gebied in tot aan de loopbrug, over de Vlij. En dat betekent dat er nog maar 45 van de voor ons benodigde 80 parkeerplaatsen overblijven, tussen het gebied eerstelijns huis en Villa Augustus. En daar maken we ons eigenlijk grote zorgen over. We maken ons grote zorgen over de inperking van het aantal parkeerplaatsen, want parkeren moet voor Villa Augustus echt gezien worden als levensader. En dat kan niet worden onderschat. Een beperking van de parkeerplaatsen heeft voor ons gewoon een directe negatieve invloed op de omzet. En dat is al vaak bevestigd. Ik noem even de werkzaamheden aan de N3. Als er bereikbaarheid afneemt, merken we dat direct in de omzet. De herinrichting van de Oranjelaan, waar we mee te maken hebben gehad, heeft direct negatieve invloed op de omzet, aantoonbaar. En daarnaast hebben we het ook nog over evenementen die worden georganiseerd in het gebied. Deze zomer alleen waren er al 16 dagen waarop de parkeerplaatsen beperkt waren in aantal en in sommige gevallen zelfs helemaal niet bereikbaar. En we hebben heel veel moeite om dat organisatorisch de hele tijd aan te tonen, bespreekbaar te maken, enzovoorts. Los overigens van de goede bedoelingen van evenementen, maar dat is wat wij merken. De huidige parkeerplaatsen hebben een openbaar karakter.

Dat lijkt mij belangrijk, dat is vanzelfsprekend, maar om even te noemen. En naast met openbaar parkeerders, delen we de parkeerplaats nu ook met bezoekers van het eerstelijns huis KV13. Zeer regelmatig, eigenlijk bijna elke dag zien we daar wel echt meerdere auto's geparkeerd staan. De hele rij aan de kant van KV13 staat vaak vol geparkeerd, waardoor het aantal benodigde parkeerplaatsen van 80 zelfs daalt tot ver onder de 45. En uit onze parkeeronderzoeken blijkt overigens die parkeerbehoefte van 80 parkeerplaatsen voor het restaurant van Villa Augustus. En wat bleek uit de vragen die wij stelden bij de informatieavond twee weken geleden in het Regiokantoor, is dat er eigenlijk nog niet is nagedacht over een structurele oplossing voor het parkeren bij Villa Augustus. En ik wil er bij deze dan ook echt sterk op aandringen om bij de uitvoering van de plannen die nu voorstaan na te denken over een oplossing. Want Villa Augustus, met zijn 300.000 bezoekers per jaar, is wat ons betreft een heel belangrijk onderdeel van de nationale en de internationale uitstraling van Dordrecht. En wij vinden dat dat toch niet verloren mag gaan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank voor uw insprekingsbijdrage. Dan zijn we bij de laatste spreker aanbeland. En dat is mevrouw Kloens. En dat gaat over Amstelwijck. En in het bijzonder Laan van Riga. Ik geef u graag het woord.

Mevrouw Kloens: Geachte raadsleden, betreft flexwoningen voor vluchtelingen te huisvesten, hoek Kilweg en Laan van Riga. Ik ben mevrouw Kloens, wonend op de Kilweg nummer 6 te Dordrecht. Tezamen met mijn buurvrouw, mevrouw Gruiters-Walhain, die op nummer 8 woont. Tot mijn verbazing hoorde ik dat op bovengenoemde locatie er woningen worden neergezet voor circa 70 tot 80 personen, voor waarschijnlijk 10 tot 15 jaar. Ten eerste wil ik naar voren brengen dat het gehele terrein Amstelwijck al zeker 25 jaar geen woonbestemming meer heeft. Daarom zijn de omliggende weilanden van ons onteigend. De reden was toen, er kwam een treinstation met busterminal en een groot parkeerterrein voor carpoolers en uiteraard ook voor parkeergelegenheid. Daar is nooit iets van terechtgekomen. Het terrein bleef een paar jaar ongestoord liggen. Plots, zonder overleg van gemeentezijde met de nog maar 2 bewoners aan de Kilweg, startte de gemeente een kantorencomplex op het gehele terrein Amstelwijck voor schone en hoogwaardige industrie. Ook zonder overleg met de gemeente kregen wij, en ondertussen ook het bedrijventerrein, alsnog als klapstuk Hotel Van der Valk erbij. Terwijl in de planning van de gemeente staat dat er nog steeds een trein- en busstation komt. Dat allemaal over onze leefsituatie moet ik vernemen uit de krant, dat er plotseling woonunits worden neergezet ten bate van vluchtelingen, nogmaals, voor langere tijd, terwijl er absoluut geen woonbestemming is over het project Amstelwijck. Daarbij wil ik u nog mededelen dat de Kilweg een rustig, maar belangrijk weggetje is. Het betreft zeker voor 's-Gravendeel, waar de meeste kinderen vanaf 12 tot met 16 jaar iedere dag de Kilweg nemen om naar het Leerpark of ander vervolgonderwijs naar Dordrecht moeten fietsen, door weer en wind. Tevens lopen veel sportmensen, wandelaars, zeker ook gehandicapten, mensen met scootmobiel een rondje Kilweg, omdat het een groen, mooi en rustig weggetje is. U wilt nu deze vluchtelingen zetten op een locatie waarvoor geen voorzieningen zijn. Zoals geen winkels, geen scholen, geen speelplaatsen, geen vertier. Deze mensen zitten totaal afgezonderd van alles en iedereen, op 400 vierkante meter.

Stel ik nadrukkelijk dat ik het onverantwoord vind om deze mensen totaal afgezonderd, nogmaals, daar moet laten leven. Ik stem volledig nee tegen dit plan, met mijn buurvrouw, mevrouw Gruiters. Mevrouw Kloens.

De voorzitter: Dank voor uw insprekbijdrage. U kunt uw microfoon weer uitdrukken. En mensen zijn zich ervan bewust, en het viel mee, maar nogmaals wil ik mensen erop wijzen dat we er terughoudend met omgaan, met de instemming of afkeuring. Ik wil iedereen bedanken voor de insprekbijdrage. En ik weet dat u veel aandacht geniet van de commissieleden die hier aanwezig zijn. En ik stel voor om gewoon aan die zijde te beginnen. En dat iedere partij die vertegenwoordigd is hier aan tafel één vraag stelt, zodat ook alle fracties in de gelegenheid zijn om een vraag te stellen. En voordat je de vraag stelt, zou het een goed idee zijn om eerst aan te geven aan wie u de vraag stelt. En het liefst ook de naam erbij noemt. En als u iets nodig heeft om even mee te schrijven, bedenk ik me nu, dan zou dat...

De heer Safranti: Voorzitter.

De voorzitter: En dan ga ik wat blaadjes voor u afscheuren. En dan gaat mijn collega...

De heer Safranti: Voorzitter.

De voorzitter: Van Op Ons Eiland zal als eerste de vraag stellen.

De heer Safranti: Voorzitter.

De voorzitter: En dan begrijp ik dat er een ordepunt is van de heer Safranti.

De heer Safranti: Geen ordepunt. Maar klopt het dat ik Stadspolders hierin mis?

De voorzitter: Die is in de...

De heer Safranti: Sorry, mijn excuses.

De voorzitter: Dat is toch een ordepunt. En die is in de tweede ronde. Die komt zo aan bod. Alstublieft. Op Ons Eiland geef ik als eerste het woord. Dat gaan we regelen. Is wel fijn om even mee te kunnen schrijven. Heb jij een pennetje voor mij? Samen komen we er wel. Ik geef u het woord.

De heer Tutupoly: Ik had even een vraag voor de eerste insprekster. U had het er even over, geen flexwoningen. Anderzijds ook dat volgens de eigen jeugd wordt eigenlijk niet gebouwd. Misschien heeft u vorige week ook kunnen lezen in De Telegraaf dat kennelijk vijftig procent van Oekraïners van plan is om in Nederland te blijven. Hoe je aan die drie jaar komt, is even een tweede. Ik vroeg me af, zou het voor u uitmaken als je op grond daarvan zou zeggen van, kennelijk worden die flexwoningen toch snel neergezet, om dat, laat ik maar zeggen, te mengen met plaatsen voor ook Dordtse jongeren?

De voorzitter: Ik zou zeggen, noteert u even de vraag, want we gaan per commissielid even langs. Want anders wordt het een een-op-een gesprek. En dan blijft er weinig ruimte over voor de rest. Ik geef de heer Stolk of de heer De Vries het woord, namens de Verenigde Senioren Partij. Geen vragen? Dan ga ik door naar Gewoon Dordt, de heer Roggekamp. De heer Katif, Beter voor Dordt.

De heer Katif: Voorzitter, dank je wel. De naam ben ik vergeten. Maar de mevrouw die Wielwijk vertegenwoordigd. U had het over de participatie. En met name dat u eigenlijk op een later tijdstip bent geïnformeerd. Ik zou graag willen weten, wat is het tijdstip? En daar bedoel ik mee, is dat een dag, twee, drie, vier, vijf, misschien een week van tevoren? En hebt u überhaupt de mogelijkheid of heeft iedereen in Wielwijk of degene die u vertegenwoordigt ook een bericht gehad voor de participatieavond of de inloopavond?

De voorzitter: De heer Katif heeft twee vragen aan u gesteld, terwijl eentje de afspraak was. Maar die vrijheid hebben we hem maar een beetje gegeven. En als u de twee vragen even opschrijft, dan lopen we het rijtje langs. Ik snap dat het graag meteen wil beantwoorden, maar dan hebben we in ieder geval eerst iedereen in de gelegenheid gesteld. En kunnen we vervolgens ook wat meer de verdieping in op het onderwerp. De heer Van der Net. Mevrouw Schnabel, Partij van de Arbeid.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel. Onze vraag is, is het zo, en dat stel ik dan graag aan u, als er in Amstelveen meer voorzieningen zouden zijn, of u dan wel positiever zou staan tegenover de flexwoningen? En aan iedereen, of een begeleidingscommissie, dat is een commissie waarin je met de politie, de gemeente, met jongerenwerk en allerlei andere instanties en buurtbewoners zou zitten, waardoor je gelijk als er iets gebeurt dat kan aankaarten en bespreken. Of jullie daar positief tegenover staan?

De voorzitter: Zo kennen we die politici weer. Regels gelden voor een ander, maar niet voor onszelf. Twee vragen wederom. Het CDA, mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan de mevrouw van het Admiraalsplein. Dat was u, dacht ik. Ik hoorde iets over een win-winsituatie waarover verteld was. En het is mij niet geheel duidelijk wat daarmee bedoeld werd vanuit de gemeente en hoe u daar dan vervolgens tegenaan kijkt? Eigenlijk ook twee vragen.

De voorzitter: De griffier heeft ook meegeschreven. Ik help u zo wel even bij de vraag die gesteld is. Dat gaat om de vragen van de Partij van de Arbeid. En geef ik het woord aan de heer Stam, Fractie van Waardhuizen.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Er is gesproken van flexwonen, hebben wij probleem mee. Of ik voorstander ben of tegenstander, dat laat ik even buiten beschouwing. Maar mijn vraag is eigenlijk van, stel dat er wel reguliere, vaste woningen worden gebouwd. In de Van Kinsbergenstraat is dat ook heel snel gebouwd, bij u in de wijk. Staat u daar dan anders tegenover? En hoeveel woningen zou u dan maximaal willen zien?

De voorzitter: Ik hoor al ja, maar wellicht kunt u het zo verder toelichten. Mevrouw Kamphuis van de SP.

Mevrouw Kamphuis: Dank je wel. Ik had een vraag aan mijnheer van Villa Augustus. U heeft afspraken gemaakt voor een aantal beschikbare parkeerplekken. Met wie heeft u dat afgesproken en hoeveel?

De voorzitter: De heer Safranti van DENK.

De heer Safranti: Dank je wel, voorzitter. Voorzitter, mijn punten zijn al gekaapt door andere commissieleden. Maar ik heb nog wel een punt over fijnstof. Dat was de eerste spreker. Ik ben uw naam verloren...

De voorzitter: Dat is mevrouw Van der Wulp. En ik begrijp dat haar voornaam Corine is.

De heer Safranti: U had het over fijnstof, hoe het in het verleden was en hoe het er nu voorstaat. Daar ben ik eigenlijk ook een beetje benieuwd naar of dat in dat participatieproces of in die informatiebijeenkomst ook verder toegelicht is.

De voorzitter: De heer Bootsman van GroenLinks.

De heer Bootsman: Voorzitter, dank je wel. Ik had een vraag over het participatieproces. En dan de meest recente inloopavond. En dat heb ik aan alle bewoners die daar geweest zijn van, hoe is die avond in jullie beleving eigenlijk gegaan? Hebben jullie ook echt het gevoel dat de dingen die jullie daar gezegd hebben opgepakt wordt?

De voorzitter: Deze vraag was, in alle goede orde, aan iedereen gericht aan deze tafel. Dan de heer Groenewege van de Partij voor de Dieren.

De heer Groenewege: Dank. Mijn vraag is aan mevrouw Dirks. Ik ben benieuwd of u uitzicht heeft op de huizen die gebouwd gaan worden, de flexwoningen en hoe u en uw burens de afstand tot die woningen ervaren?

De voorzitter: Dan tot slot de heer Van Pelt van Forum voor Democratie. Die wenst niet het woord. Dan zal ik bij mevrouw Van der Wulp beginnen, want de meeste vragen zijn aan u gesteld. Dat betekent dat er veel interesse is ook in uw insprekbijdrage. En bekijkt u gewoon hoever u komt in uw beantwoording. En als dat tot verdere vragen leidt, dan zullen we, nadat uw andere insprekcollega's geëindigd zijn, daar nog even ruimte voor geven. Gaat uw gang.

Mevrouw Van der Wulp: Het mengen van personen in die flexwoningen. Wat voor soort mensen komen er dan in? Want dat heb ik al aangegeven, vaak zijn het dan kwetsbare mensen die erin gestopt worden. Want het is maar voor een bepaalde tijd, een flexwoning. Ik ben geen voorstander daarvan hoor. Absoluut niet. Of het moeten gewoon normale huurwoningen zijn, die permanent daar blijven. Of koopwoningen die voor onze kinderen... Dat onze kinderen erin kunnen wonen ook. Maar nu ik zei het al in mijn betoog, ze komen daar gewoon niet voor in aanmerking.

Mijn zoon is alleen. 28 jaar. Een goede baan. Te veel verdienen voor de sociale huurwoning. En hij is nog alleen Hij komt niet in aanmerking voor een koopwoning. Vertel mij maar eens waar ik hem moet laten. Hij woont nog steeds op zolder. En dan de inloopavond, de flyers. We hebben de flyers stiekem door de brievenbus gekregen. Alleen maar onze straat. Wij zijn naar de inloopavond gegaan. En wij kregen de brief om in te spreken vrijdagavond in de brievenbus, stiekem weer. Het is dat ik gewoon nog zo helder was dat ik op die inloopavond heb gevraagd van, kunnen we er wat mee? En toen heb ik wel van een mevrouw dat doorgekregen, maar anders hadden we vrijdagavond pas... Dat is eigenlijk te kort dag natuurlijk om iets voor te bereiden, om gewoon... Ik vind dat niet netjes. Uw vraag over de koopwoningen. Daar ben ik wel een voorstander van natuurlijk. En dan het liefst gewoon een beetje in een normale klasse, zoals je vroeger een premie A-woning had bijvoorbeeld voor de jeugd. Dat is ook niet dat de waarde daalt van je woning als er iets aan de overkant staat wat gewoon daar blijft staan, permanent, lijkt mij. Fijnstof, dat was twintig jaar geleden een issue. Er stonden allemaal flats. Die moesten afgebroken worden. Mensen moesten hun huis uit, in verband met de fijnstof. Daar heb ik het op de inloopavond met een mevrouw over gehad. Toen zei ze tegen mij, maar die geluidswal staat er nu toch? En nu zijn het andere mogelijkheden. Dat is niet waar, want een geluidswal zegt het al, geluidswal is voor geluid. Heeft niks met fijnstof te maken. Dat was al verkeerde info. En leg mij het maar uit, want het is nooit aan ons meer uitgelegd. Fijnstof is opgelost, denk ik. Ik denk het niet hoor. Eerst worden ze afgebroken en daarna mogen ze er weer staan. En of het permanente bewoning is of flex, mensen krijgen ermee te maken, met fijnstof. En dan de beleving van de inloopavond. Deze mevrouw heeft totaal geen brief gehad. En dat vind ik zeker niet netjes. Helemaal niet? Dat waren de antwoorden.

De voorzitter: Dat heeft u heel kundig gedaan. Mevrouw Schnabel, ik geef eerst de insprekers...

Mevrouw Van der Wulp: Dat is uw vraag.

De voorzitter: Ik geef mevrouw Dirks heel even het woord. En dat gaat over onder andere het instellen van een begeleidingscommissie, waardoor... Ik weet het, mevrouw Schnabel, maar iedereen moet de kans krijgen om ook het antwoord te kunnen geven. Een begeleidingscommissie, u heeft het een beetje geprobeerd te pitchen, dat is een commissie die ingesteld wordt als dit soort woningen gerealiseerd worden, dat bewoners en andere betrokkenen mee kunnen denken in een begeleidingscommissie. En hoe zou u daar tegenover staan? Laten we misschien met die vraag eens beginnen.

Mevrouw Kloens: Nee, ik sta er niet goed tegenover, tegen een begeleidingscommissie. En ook als je signalen direct kunt melden en meepraten, ik sta er niet voor open. Ik vind de locatie die jullie hebben uitgezocht, dat hele kleine groene puntje, absurd voor een industrieterrein en voor dat weggetje, de Kilweg. Plus, er staan maar twee woningen op de Kilweg. En het is te gek voor woorden, voor ons en voor de kinderen, dat daar in principe zeventig tot tachtig mensen, die de hele dag niets te doen hebben, daarover gaan wandelen. En ze hebben niets in de omgeving. Ik zeg gewoon nogmaals nee.

De voorzitter: En daar was ook nog een andere vraag over gesteld door een commissielid. En die vroeg aan u, hoe kijkt u ernaar dat als er dan bijvoorbeeld wel voorzieningen zouden zijn op dat gebied in Amstelveen, dat er misschien wel iets voor die mensen te doen is?

Mevrouw Kloens: Het hele gebied, het is nu een industriegebied. Het is een hoogwaardig industriegebied. Het plan past helemaal niet in dat... Het is maar een klein puntje. Het is gewoon misschien drie-, vierhonderd vierkante meter. En daar wilt u zeventig tot tachtig mensen op zetten. Te belachelijk voor woorden. Dat kan niet. Het leent zich ook niet. En als er kindertjes bijkomen, ze kunnen ook niet naar school. Het is niet aan te lopen. Het lukt gewoon niet. Dus nee. Volledig nee.

De voorzitter: U verwoordt het hartstikke duidelijk.

Mevrouw Kloens: Ik kan het niet anders omschrijven.

De voorzitter: Maar dat is uw goed recht. U mag hier precies zeggen wat u zelf naar voren wil brengen. En daar krijgt u ook gelegenheid voor, namens u en uw burens.

Mevrouw Kloens: Dat vinden ook mijn burens. Maar meer zijn er niet. Ik weet niet of er iemand van het bedrijventerrein aanwezig is hier.

De voorzitter: Vooralsnog zit u er. En daar wil ik u voor danken. En ook nog een verzoek voor de microfoon. Er was ook nog een vraag gesteld aan de heer Schiettekate, over de parkeerplaatsen. Gaat uw gang.

De heer Schiettekate: Met wie is die afspraak gemaakt? Met de gemeente. Ten tijde van het realiseren, hebben we met de gemeente de afspraak gemaakt dat de gemeente zorgt te allen tijde voor voldoende parkeerplaatsen voor Villa Augustus. Dat is niet gekwantificeerd. Maar wij hebben een parkeeronderzoek laten doen door een bedrijf dat dat mag en kan. Zo komen aan de 80. En de afstand zou binnen 200 meter loopafstand moeten zijn. En dat is met de vorige wethouder overeengekomen.

De voorzitter: Dank u wel. En dan is er ook nog een vraag aan u gesteld. Wilt u daar nog op reageren? Gaat uw gang.

Mevrouw Dirks: De win-winsituatie was dat. Tijdens die informatieavond is door de projectcoördinator VluchtelingenWerk ons gezegd dat ze het aantrekkelijk wilden maken voor ons als bewoners van de VvE om er een win-winsituatie van te maken, zodat er niet alleen voor de Oekraïners ruimte geschapt zou worden. En de woningen waarin ze dan meer ruimte zouden hebben als wat ze nu in Crownpoint hebben, dat betwijfel ik sowieso. Want er zouden 4 mensen per woning komen. De woningen worden, als ik me niet vergis, 9,3 meter hoog. Maar de breedte is net 5 meter. Hoezo ruimte? En de win-winsituatie zou dan zijn dat zij het voor ons zouden faciliteren om de groenstrook, die nog op ons VvE-terrein ligt als parkeerplaats zouden inrichten.

Maar dan wel met dien verstande dat er 5 of 6 parkeerplaatsen ten goede zouden komen van de woningen voor die flexwoningen. Ik vind dat geen win-winsituatie. Ik vind dat eigenlijk gewoon een verbasterde sigaar uit eigen doos.

De voorzitter: Dank voor uw antwoord. Ik zie dat de microfoon nog aanstaat

Mevrouw Dirks: Sorry.

De voorzitter: De enige inventarisatie die ik op dit moment kan doen, zijn er vragen gesteld die op dit moment niet beantwoord zijn? En dan zie ik bij de heer Groenewege een vinger. En volgens mij popt er nu een herinnering omhoog. En anders, mijnheer Groenewege, even kort nog toelichting wat uw vraag was.

De heer Groenewege: Of u zicht heeft op de woningen die er komen en hoe u en uw burens de afstand tot die woningen ervaren?

Mevrouw Dirks: Ja, wij hebben zeker zicht erop. Ze staan letterlijk in onze voortuin. Aan de kant waar onze voordeur staat. Het zijn maisonnettes. We hebben vier woonlagen. In principe twee. Een galerij onder op de eerste verdieping en één op de derde verdieping. En de mensen op de eerste verdieping die hun uitzicht, dat is gewoon dadelijk nihil. Die kijken gewoon in de slaapkamer van die flexwoningen. Die hebben daar direct zicht op. En de mensen op de derde woonlaag of op de tweede verdieping dan, die kunnen daar net overheen kijken. Maar ze staan, ik denk, elf, twaalf meter van de flat af. En dat zou dan tien meter zijn, met de galerij meegenomen. Je zit letterlijk op elkaars lip. Daar gaat de term ruimte ook al helemaal teniet. Het is echt een strookje van niks.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis, is er een vraag? Dat kan ik helaas niet toestaan, want we zitten namelijk op de grens van de tijd nu. En dat zou ook ten koste gaan van de sprekers uit Stadspolders. Er zijn behoorlijk wat mensen ook uit Stadspolders hier nu aanwezig. Ik wil iedereen die een insprekbijdrage heeft gedaan bedanken. Volgens mij heeft u uw punt helder naar voren gebracht. Dat helpt de commissie ook bij latere besluitvorming in de gemeenteraad. En ik wil u vragen of u de tafel weer wilt verlaten. En dan zullen de mensen uit Stadspolders die komen inspreken hier aansluiten. En onderwijl wordt er nog een stoel geregeld, zodat iedereen een plekje heeft aan tafel. En dan gaan we daarna weer verder. Nu ook de heer Safranti zit, gaan we weer verder. Allereerst hartelijk welkom alle sprekers vanuit Stadspolders. Dezelfde regels zijn ook van toepassing op deze insprekronde. Maar dat is de vorige ronde ook hartstikke goed gegaan. Ik heb er echt veel vertrouwen in dat we het op deze manier ook goed kunnen doen. Fijn dat u er bent. En laten we gewoon meteen beginnen. De locatie van Rudyard Kipling-erf is hier aan de orde. En ik geef allereerst het woord aan mevrouw Ouwersloot, die ook spreekt namens de heer Karten. Wie kan ik het woord geven? Gaat uw gang.

Mevrouw Ouwersloot: Geachte leden van de gemeenteraad, mijn naam is Angelique Ouwersloot en ik woon al ruim 29 jaar op het Rudyard Kipling-erf. Ik spreek hier ook namens mijn man. Donderdagavond 12 september jongstleden dacht ik een fijn weekend te gaan beleven. Maar de brief van de gemeente Dordrecht maakte daar snel een einde aan.

In die bewuste brief stond dat er vier flexwoningen voor Oekraïense vluchtelingen gebouwd gaan worden op het kleine grasveldje, direct achter onze woning. Wij zijn ingesloten door het logeerhuis, twee grote basisscholen en het Johan Cruyff court. Maar dit was blijkbaar nog niet voldoende voor de gemeente. Het grasveld, wat alle direct omwonenden veel rust en plezier geeft, moet verdwijnen voor de bouw van de vier grote flexwoningen. De grootsten zou later blijken. Donderdagavond 3 oktober was de inloopavond. Er wachtte ons een hartelijk welkom in de vorm van twee agenten in uniform en drie handhavers in uniform. Wat was dit intimiderend. En de toon was direct gezet. Drie kernwoorden voor deze avond waren snelheid, in verband met subsidies, grote haast, omdat Crownpoint leeg moet in december 2025 en de belangen van de Oekraïense vluchtelingen. Niets over onze belangen. Wij wonen er al zo lang. Op mijn vraag aan de stedenbouwkundige waarom de vier woningen zo groot en zo hoog worden, werd er geantwoord, omdat het kan. Dat daardoor ons woongenot en privacy en onze woning compleet weg is door inkijk in onze woning maakt niets uit. Aan ons wordt helemaal niets gevraagd. En we hebben hier dan ook geen inspraak in, werd ons verteld. Het wordt ons gewoon in de maag gesplitst. Men vertelde heel summier op de avond wat de plannen zijn. Maar wat er ook aan hen gevraagd werd, de bewoners kregen op weinig of niets inhoudelijk antwoord. Er is één iemand die ons gevoel precies omschrijft en een heel mooi eerlijk stuk in de krant heeft geschreven, wat precies de kern raakt, de heer Kees Thies. Dank u wel. Daarom richt ik onze vragen tot u, raadsleden, want hopelijk heeft u wel antwoorden voor ons. Kunt u mij alstublieft, en ons allemaal, vertellen wat nu een flexwoning is? Hoelang mag deze uiterlijk staan? En mag er dan ook bijvoorbeeld geheid worden? Wat is er dan flex aan? Betekent dit dat het vele geld dat u nu investeert over vijftien jaar wordt gesloopt? Het is de plicht van de gemeente om vooraf participatie te plegen, toch? De inloopavond was alleen maar hoor, maar zeker geen wederhoor. Alles lijkt al besloten. En ons werd alleen maar medegedeeld. Maar mag dit wel? Wat zijn onze rechten dan? Kunt u ons alstublieft vertellen waarom er een enquête is geweest, waarin alle bewoners aangaven het grasveld te willen behouden, maar vervolgens gaat u toch bouwen? Wat bedoelt u met geld beschikbaar stellen voor inpassingsmaatregelen flexwoningen in de directe omgeving? Heeft u het dan over onze woningen? Welke woningbouwcorporaties zijn hierbij betrokken en wat zijn hun precieze plannen met de invulling voor de flexwoningen, als de Oekraïense vluchtelingen uit de woningen gaan? Wie komen er nu precies in de flexwoningen te wonen? Oekraïense gezinnen. En hoeveel mensen per woning zijn dit dan? Hoelang gaan de Oekraïense vluchtelingen in de huizen wonen? En wat komt er daarna? In 2017 is het bestemmingsplan gewijzigd van maatschappelijk met functie aanduiding wonen naar wonen. Wij als bewoners weten hier niets van en hebben ook geen bezwaar kunnen maken, omdat de raad in 2015 besloten heeft hier geen participatie op toe te passen. Dit in het kader van toelichting bestemmingsplan Stadspolders. Klopt dit ook? Op 1 augustus '24 is er wederom iets gewijzigd in het bestemmingsplan. Wij weten wederom van niets. Kunt u ons vertellen wat het is? In de raadsbrief en in alle correspondentie wordt gesproken over het grasveld op het Rudyard Kipling-erf, maar kadestraal behoort het grasveld toe aan het Selma Lagerlöf-erf. Hebben wij het dan wel over hetzelfde grasveld? Grenzend aan het grasveld ligt het drukke fietspad.

Klopt het dat afdeling verkeer van de gemeente positief heeft geadviseerd om een gedeelte van dit fietspad te laten berijden door auto's, zodat deze kunnen gaan parkeren bij de flexwoningen? Dit is echt zo gevaarlijk. Het krioelt hier van de kinderen, door aanwezigheid van de 2 grote scholen. Zou u mij alstublieft kunnen vertellen wat er is gebeurd met de 261 handtekeningen die recent zijn opgehaald? Waarom komen hier de 4 grootste woningen, op dit hele kleine stukje gras? We zouden graag willen weten wat het advies van welstand is over deze woningen. De projectmanager vertelde ons op de inloopavond dat wij geen recht hebben op planschade. Maar klopt dit ook?

De voorzitter: Kunt u tot een afronding komen?

Mevrouw Ouwersloot: Ja.

De voorzitter: Volgens mij bent u erbij. Gaat uw gang. Want anders kan de rest niet.

Mevrouw Ouwersloot: Ik snap het. Ik hoop dat u antwoorden op onze vragen heeft en dat u, nadat u alle bewoners gehoord heeft, tot de enige juiste conclusie komt, dat bouwen op deze kleine, groene locatie niet geschikt is. Nu niet en nooit niet. We zien het antwoord van de raad positief tegemoet. Mocht het onverhoopt toch negatief, dan zijn wij genoodzaakt verdere juridische stappen te ondernemen. Gun ons als bewoners alstublieft dit stukje groen, zodat ons woongenot niet wordt aangetast en wij ieder voorjaar de krokus weer kunnen zien bloeien. Graag nodig ik u uit op ons erf, zodat u met eigen ogen kunt zien wat het grasveld voor ons bewoners betekent. Dank u wel voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank voor uw insprekbijdrage. En ik verzoek u uw microfoon eventjes uit te drukken. En dan gaan we meteen door naar mevrouw Koster. U kunt het. Ietsjes verder. Gaat uw gang. U heeft vijf minuten.

Mevrouw Koster: Tot mijn verbazing kreeg ik via de straatapp te horen dat ze 4 huizen wilden bouwen op het grasveldje. Ik dacht nog, waarom heb ik geen brief gehad? Ik zit maar 1 huizenblok verder. Dit gaat ons ook aan. Na het nieuws was ingedaald in mijn hoofd dacht ik, gemeente Dordrecht, hoe kan je dit doen? Waar moet nu de traumahelikopter landen als het nodig is? Dat is het enige grasveld waar het nu nog kan. Ik woon nu 24 jaar in mijn straat. En ik heb al een paar keer meegemaakt dat de traumaheli moest landen in mijn straat. Vroeger konden ze uitwijken waar nu het Cruyff Court staat. Dat gaat niet meer. Daarna wijkten ze uit. Voor het Cruyff Court staat nu een grote speeltuin. Alleen het grasveldje, waar jullie nu de huizen willen bouwen, bleef open. En daar is pas geleden een klein kindje gevallen, waardoor de traumaheli moest komen. Elke seconde telt daarin. Waar moeten wij nu heen? Ook dwaalden mijn gedachten naar 2008, de schoolbrand op 1 januari, iets over twaalfen, waar de hulpdiensten het moeilijk hadden om bij de brand te komen, omdat het druk was in onze straat en veel mensen op straat. De brandweer had moeite om een plek te bereiken. Er was groot opgeschaald door de aanliggende gemeente brandweer. Die was ook opgeroepen. Het grasveld waar het nu om draait, stond vol met brandweerauto's. Als het nu weer zal gebeuren, dacht ik, en die huizen staan daar, hoe moet de brandweer zijn werk doen? We zijn volgebouwd.

Ook ging mijn gedachte naar de herinrichting van de straat. Toen werd het stukje grasveld tijdelijk gebruikt voor materialen om op te slaan. En de parkeerplaatsen, waar moet dat nu heen als het weer nodig is? Nergens, want we hebben geen plek meer dan. Gemeente Dordrecht, laat ons alsjeblieft het stukje grasveld behouden voor onze veiligheid. Het enige stukje groen waar de hulpdiensten kunnen komen of verzamelen. Denk hierbij aan de bewoners aan het Rudyard Kipling-erf, die met hun huizen aan de achterkant grenzen... Mocht daar nu brand uitbreken, dan kan er niet meer via de achterkant geblust worden, zoals het nu wel kan. Door de komst van de 4 woningen zijn wij ingebouwd. Gemeente Dordrecht, laat het grasveld gewoon ons grasveld en denk hierbij aan de veiligheid van de bewoners.

De voorzitter: Dank u wel voor uw bijdrage. En dan gaan we door naar de heer Koster. En die zit naast u. Gaat uw gang.

De heer Koster: Het grasveld waar de gemeente vier woningen wil bouwen, is ons enige stukje groen waar rust heerst en biodiversiteit heeft. Wist u dat de laatste vijf jaar de biodiversiteit is afgenomen met zeventig procent? Het grasveldje, de mooie strook met bomen, het struikennet, het leefgebied van diverse dieren. Denk hierbij aan muizen, egels, vogels, een vleermuisje en zelfs een vos. Willen jullie dat gaan afnemen? Daar bedoel ik mee, de beschermde diersoorten en hun leefomgeving. Na de dag waarop gespeeld wordt op het grasveld door kinderen en schoolkinderen uit de buurt, valt de schemering en komt het grasveld tot leven. De avond-, de nachtdieren zijn zeer belangrijk voor de natuur. Egel ontwaakt, vleermuizen komen uit hun nestkasten en/of dakgoten tevoorschijn. De egel krijgt het steeds moeilijker door bestrating en schuttingen van tuinen. Daarom is grasveld zo belangrijk voor de egel. Overdag schuilt hij, even kijken hoor, schuilt hij... Precies. Hij blijft in de struiken langs het grasveld. En met schemering komt hij naar het grasveld voor voedsel. De egel wordt steeds zeldzamer, doordat er steeds meer groen verdwijnt uit het straatbeeld. Wij hebben de egel nodig voor bestrijding van ongedierte. En de egel heeft ons grasveld nodig om te overleven. De vleermuizen ontwaken. De vleermuizen spelen een zeer belangrijke rol in het ecosysteem. Wist u dat vleermuizen tot duizend insecten per nacht eten? En de komst van de vier woningen zorgt dat de leefomgeving van de vleermuizen sterk wordt bepaald. Ook trillingen met de bouw en na de bouw doen die leefomgeving verstoren. Dit kleine stukje groen, waar de gemeente Dordrecht wil bouwen, wordt geen rekening gehouden met de leefomgeving van beschermde diersoorten. Ook hebben we vier vossen in het gebied rondlopen die belangrijk zijn. En we vinden het prachtige dieren naar te kijken. En dat is ook een ongediertebestrijding, jagen op muizen, ratten. En ruimen zelfs het zwerfvuil op. De gemeente Dordrecht, wat is in jullie ogen een prima bouwlocatie? En is er ook een bouwvergunning om vier woningen te plaatsen voor Oekraïners, omdat die weg moeten van de locatie waar ze nu zitten? Jullie hebben niet gekeken naar wat het grasveldje betekent voor de bewoners.

De voorzitter: Dank. U heeft het goed gedaan. En doet u uw microfoon weer uit. Knap. Dank u wel. En dan hebben we de heer Kuijper, ook namens de heer Rombouts en mevrouw Sulk, heb ik hier staan. Ik kan u het woord geven. Gaat uw gang.

De heer Kuijper: Geachte leden van de gemeenteraad en alle aanwezigen, mijn naam is Koen Kuijper. En ik ben hier om mijn zorg te delen over de plannen van de flexwoningen op het grasveld naast onze huizen en ook vlak naast een basisschool. Hoewel we het belang van huisvesting voor vluchtelingen begrijpen, geloven wij dat de voorgestelde plannen aanzienlijk nadelige gevolgen zullen hebben voor onze wijk. Met name voor de kwetsbare bewoners, de kinderen en de leefbaarheid in onze buurt. Om dit duidelijk te maken, heb ik even voor jullie per punt uitgewerkt waarom dit beter niet kan gebeuren. Verlies van waardevolle groene ruimte. De impact op de groene ruimte in onze wijk, dit grasveld, het is één van de weinige plekken die nog over is in onze buurt. De gemeente heeft zelfs eerder de bewoners verzocht, ons verzocht om hun voortuinen groener te gaan maken en de stenen weg te gaan halen. Zorg dat er meer planten in uw tuin komen, werd er gezegd. Wat zien we nu? De gemeente gaat zelf hun gras weghalen. Dit schroomt niet met elkaar. Om dit punt duidelijk te maken, heb ik ook nog wat andere punten. Ecologische waarde van ons grasveld. Op dit moment heeft er weliswaar een funderingsonderzoek plaatsgevonden, maar er is nog geen volledige ecologische scan uitgevoerd. Toch weten we al dat er vleermuizen zitten in de wijk. Een beschermde diersoort, die mogelijk hinder ondervindt van de geplande bouwwerkzaamheden. Het feit dat er nog geen ecologische scan is uitgevoerd, roept de vraag op of er überhaupt wel naar natuur is gekeken bij deze plannen. Dan het grasveld, een essentiële speelruimte. Voor de kinderen in onze wijk is het grasveld een plek waar ze naar hartenlust kunnen spelen. Ze voetballen, rennen en vallen, zonder de zorgen van stenen onder hun voeten. Op dit moment is het plan om een heel stuk van dat groen weg te halen. De kinderen worden dan genoodzaakt om op stenen te gaan spelen en niet meer met het gras onder hun voeten. U kan zich inbeelden dat hierdoor veel meer verwondingen zullen ontstaan. U zou dan kunnen denken, maar jullie hebben toch ook het Cruyff Court en de andere speelvoorzieningen? Maar die speelvoorzieningen zijn eigenlijk voor kinderen van 10 jaar of ouder. We zien dat op het speelveldje voor ons huis vaak de kinderen van een jaar 4 tot 10 spelen. Het is daarom ook een essentieel speelveldje om eigenlijk de doorgang naar uiteindelijk andere speelvelden goed en voorspoedig te laten verlopen. Dan wil ik even nog naar de psychosociale impact op onze kwetsbare bewoners. In onze buurt wonen meerdere gezinnen met gehandicapte kinderen. Er wonen ook kwetsbare bewoners die dagelijks gebruik maken van het grasveld voor rust, maar ook voor ontspanning. Dit veld biedt voor hen een veilige plek om te spelen, zonder de druk te ervaren van bijvoorbeeld verkeer. Veel van deze gezinnen hebben er bewust voor gekozen om juist hier te gaan wonen. Juist vanwege dat grasveld en de rust en de veilige omgeving die daarmee terechtkomt. Als dit veld verdwijnt, verdwijnt ook hun veilige ruimte. Er zal psychologische en emotionele druk ontstaan bij deze kwetsbare bewoners. Ze verliezen hun speelplek en worden gedwongen om te leven in een gebied dat niet dezelfde rust en veiligheid biedt. Dit is een onaanvaardbare situatie voor hen. En het toont aan hoe belangrijk dit veld is voor onze gemeenschap. Andere alternatieve locaties. Tijdens de informatieavond hebben wij als buurt de alternatieven voorgesteld voor de bouw van de flexwoningen. Een voorbeeld hiervan is een perceel op de Zuidendijk 585 in Dordrecht. Staat nu op Funda te koop. Al een heel lange tijd. Het perceel heeft 39.000 vierkante meter. Dit moet meer dan voldoende ruimte bieden voor alle woningen die er gebouwd moeten worden. Het terrein heeft bovendien de bestemming wonen.

Wat betekent dat er zonder grote complicaties bebouwd kan worden. De alternatieve locatie zou voorkomen dat ons waardevolle stukje groen verdwijnt en ook tegemoet komen aan de huisvesting van alle vluchtelingen. Want nogmaals, daar zijn we niet op tegen. Dit is slechts één van de vele mogelijke andere plekken die onderzocht kunnen worden. Wij vragen u daarom deze serieus te overwegen en het plan te verplaatsen naar een locatie die voor iedereen beter is. Ik wil ook nog even het punt van het Expertteam en de Versnellingskamer flexwonen met u delen. Er wordt namelijk gesproken dat er gebouwd moet worden met haast en dat dat alleen kan op een bestemmingsplan wonen. Maar flexwoningen kunnen ook gebouwd worden eigenlijk overal. Onder de Omgevingswet mogen gemeenten afwijken van eerdere bestemmingsplannen zonder tijdslimiet, voor tijdelijke vergunningen. Ook voor flexibele, verplaatsbare woningbouw. Ook mogen zij afwijken van het omgevingsplan, wat met een omgevingsvergunning voor zogenaamde buitenplanse omgevingsactiviteit...

De voorzitter: U bent door uw tijd heen. Bent u bijna zover?

De heer Kuijper: Bijna klaar. Ik ga dat laatste stukje even overslaan.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Kuijper: Want het belangrijkste punt is eigenlijk de onvolledige participatie van bewoners. Het punt wat mij bijzonder raakt, en ik word er ook een beetje emotioneel van, terwijl ik het zeg, is de manier waarop bewoners in dit proces zijn betrokken, of eigenlijk niet betrokken. Tijdens de informatieavond, die de gemeente organiseerde, gaven alle bewoners aan zich niet gehoord te voelen. Er was weinig tot geen ruimte voor participatie of inspraak, ondanks dat de gemeente in de uitnodiging aangaf dat dit juist de bedoeling was. De snelle aankondiging van de inspraakavond, slechts vijf dagen voor deze avond, heeft ervoor gezorgd dat het merendeel van onze bewoners niet aanwezig kan zijn. De gemeente lijkt zich te haasten om dit project door te drukken, omdat er een subsidie van 5,5 miljoen door het Rijk mee gemoeid is. Hoewel we begrijpen dat dit druk oplevert, vinden we dat dit niet de belangen van de huidige bewoners op de achtergrond mag laten komen. Het gaat hier om de kwaliteit van leven en de gezondheid van honderden bewoners in onze wijken. Maakt dat dan niks uit? Als uit onderzoeken blijkt dat er geen alternatieve opties zijn, waar ik sterk twijfels over heb, gezien de wet- en regelgeving omtrent flexwoningen, wil ik in een volgende vergadering graag ingaan op de plannen die er nu gemaakt zijn. Deze zijn namelijk ook gevaarlijk voor de omgeving.

De voorzitter: Dank voor uw bijdrage. Ik zie ook nu al sommige overeenkomsten in bijdragen. U heeft iets meer tijd genomen. Dat gaat nu ten koste van een ander. Dat is geen verwijt. Maar als de anderen ook hun inspraak doen, een beetje rekening houdt met misschien hetgeen wat al eerder gezegd is. Ik zie, hier worden al zaken gedaan aan mijn rechterzijde. Dan geef ik de heer Wouters het woord. Dat bent u ook meteen. Gaat uw gang.

De heer Wouters: Beste mensen, mijn naam Ruud Wouters. En ik ben één van de bewoners, recht tegenover het grasveldje. Graag benader ik u allen dat dit grasveldje voor ons een rustpuntje is voor ons huis en in de wijk.

Want het Selma Lagerlöf-erf is nu eenmaal een heel druk stukje Stadspolders, met verkeer en parkeeroverlast van de scholen, van de sportvoorzieningen die erachter liggen en het vele opgeschoten jeugd die bij ons in de buurt rondhangt. Nu nog meer woningen proppen in onze drukke wijk, voelt voor ons als bewoners echt als een zware last. Rust hebben wij als bewoners ook de afgelopen dagen niet gehad. Allereerst de brief van de gemeente, met de boodschap van de vier woningen. Dan de aanloop naar de inloopavond, waarbij wij met zijn allen voor het eerst iets moesten proberen te organiseren en eigenlijk toch wel gewoon naar de inloopavond zijn gegaan voor een stukje advies en informatie. Maar daar kregen we heel snel te horen, dit gaan we doen, omdat het hier kan. Want een stukje geel ergens op een lijstje, op een website, er ligt een woonfunctie op bestemming. En we kregen de boodschap mee dat er nauwelijks tijd was om te reageren. Namelijk vier dagen later, met een weekend ertussen. En dan zou er al hier een besluit genomen worden. Dit gaf stress voor ons en bij mij en misschien bij anderen. Het geeft toch een stukje vertrouwensverlies. Echt meerdere bewoners hebben geen tijd gehad om vrij te kunnen vragen of een vervanger voor het werk te kunnen regelen. Bijvoorbeeld, daar is al toegesproken, door de voorzitter, Vincent Rombouts, is zo'n bewoner. Is een militair, gelegerd in Duitsland. En als hij op een donderdagavond moet proberen vrij te krijgen of voor een dinsdag, niet te doen. Anderen hebben werk in ploegendienst, niet te doen. En zelfs anderen hebben gewoon problemen met het regelen van een oppas. Anders waren we hier met nog meer mensen geweest. Dat geeft ons het gevoel dat dat postzegeltje wat wij hebben ten koste van alles maar bebouwd moet worden. En dat is jammer. Graag wil ik dan nog weten of er ook andere locaties zijn bekeken en/of onderzocht zijn. Want nogmaals, het is een geel speldenprikje. En daar zijn er niet zo gek veel van. Maar er zijn wel mogelijkheden om inderdaad de flexibele bouw, als dat zo heet, op een andere manier te plaatsen, zonder dat die woonbestemming erop ligt. Het lijkt een beetje voor ons op makkelijk scoren. Maar nogmaals de vraag, heeft de gemeente ook naar zulk soort plekken gekeken? Ik heb het wel geprobeerd. Op de kop van de Nassauweg bijvoorbeeld, bij het Verzorgingstehuis Vreedonk, basisschool Eden en de Aksa Moskee ligt een behoorlijk grote, groene ruimte. Deze plek is nu in gebruik als bouwdepot voor de herbestravingswerkzaamheden in de omgeving Mariastraat. Hier kunnen volgens mij zeker meer dan de vier woninkjes bij ons gerealiseerd worden. En daar liggen ze niet midden in een wijk, maar wel midden in de samenleving, want er is daar echt zat te doen. Op het terrein van De Hoop zelf, en dat ligt bij ons gewoon naast Stadspolders, in De Hoven heeft een behoorlijk grote noodschool gestaan. Alle infrastructuur ten behoeve van de elektra, de riolering en het wegennet is volgens mij daar nog gewoon aanwezig. Is er misschien met de stichting gepraat? Want daar, op het moment, ligt heel veel terrein braakvrij. En al jaren. Volgens mij moeten er met een beetje creatief denken zo meerdere grotere locaties te vinden zijn, behalve dan ons kleine postzegeltje. Want nogmaals, dat postzegeltje geeft ons rust. Graag wil ik ook kwijt dat het argument dat de woningen daarna door starters gebruikt kunnen worden, eigenlijk wel een beetje een zwaktebod van de gemeente is. Er worden op het moment 3 grote wijken, mooie wijken ontwikkeld in Dordrecht, waar geen oftewel 0 starterswoningen worden gerealiseerd. De Wilgenwende staat er gewoon om bekend, veelal vrijstaande woningen. Louisa's Polder 51 landhuizen en voor de rest niks.

En Dubbeldam InBloei ook weer bij ons in de rand, aan de Recklinghausenweg 32 herenhuizen, 10 geschakelde villa's en 8 vrijstaande villa's.

De voorzitter: Ik verzoek u om tot een afronding te komen. Gaat uw gang.

De heer Wouters: Ik voel me behoorlijk benadeeld als Stadspolderaar. Dat was het.

De voorzitter: Dank voor uw bijdrage.

De heer Wouters: Zeker.

De voorzitter: Doe ik wel gewoon even. Dan gaan we snel door naar mevrouw Schoenmakers. Wie kan ik het woord geven? Dan heeft het probleem van tijd zich inmiddels opgelost. We zitten weer op schema. Dank daarvoor. Mevrouw Van Herpen, ik geef uw het woord. Gaat uw gang. U heeft vijf minuten.

Mevrouw Van Herpen: Goedenavond, mijn naam is Ellen van Herpen. Samen met mijn inmiddels volwassen kinderen woon ik op het Rudyard Kipling-erf 108. Het hoekhuis naast het fietspad. Allereerst wil ik benoemen dat ik op 3 oktober aanwezig ben geweest op de informatieavond. Even voor alle duidelijkheid, ik hoor heel vaak participatieavond. Zo is het geen enkele keer genoemd. Het was een informatieavond of een inloopavond. Daar werden de plannen die er zijn vooral als voldongen feit benoemd. Echter werden er niet of nauwelijks vragen vanuit de bewoners beantwoord. Uiteraard was dit uitermate teleurstellend voor mij en de andere bewoners. Natuurlijk liepen de emoties soms op. Mensen hebben een bewuste keuze gemaakt juist op die plek te willen wonen, vanwege het feit dat de huizen aan een fietspad grenzen en vanwege het grasveld. Ikzelf kan naar aanleiding van deze avond echter twee positieve punten opnoemen. Eén, iedereen bleef netjes vragen stellen. En twee, bewoners zijn tegen het bouwen van huizen op het grasveld. Niet tegen het feit dat er gezinnen uit Oekraïne zouden komen wonen. In 1997 hebben ik en mijn man ons huis gekocht. Met de vorige bewoners hebben wij het toen gehad over de grote schuur in de achtertuin. Zij legden uit dat het eigenlijk een garage is, maar dat een aanvraag van het recht van overpad over het fietspad naar de garage was afgewezen door de gemeente, vanwege de veiligheid. En terecht. En nu komt er een weg. Elke dag spelen er jongere kinderen op dit grasveld. Te klein om naar het Johan Cruyff Court te mogen of gewoon, omdat zij liever met leeftijdsgenootjes speelden. Ook mijn kinderen hebben uren op dit grasveld doorgebracht, forten bouwen of slakken of lieveheersbeestjes, hutten bouwen met de doeken, in de zomer spelen in het zwembad, wat ik en andere bewoners neergezet hadden. Alle kinderen waren hier altijd welkom. Dat is nog steeds zo. Dagelijks spelen hier kinderen met elkaar, ongeacht afkomst. Ook kinderen met een handicap, van bewoners die er speciaal zijn komen wonen, spelen of genieten al voldoende van kijken naar kinderen die aan spelen zijn. En eerlijk gezegd, omwonenden van het grasveld en mensen die voorbijlopen genieten er net zo hard van. Ze kunnen onbezorgd hun gang gaan en hoeven geen rekening te houden met auto's die voorbij kunnen komen. Ook de basisscholen maken regelmatig gebruik van het grasveld. Er wordt gevoetbald in de pauze, gegymd wanneer het mooi weer is of spelletjes uitgezet bij het zomerfeest van basisschool De Griffioen.

Ook het Logeerhuis van ASVZ heeft een keer met allemaal oude caravans neergezet, met behulp van de omwonenden, omdat ze daar een activiteit hadden geregeld voor degenen die op dat moment in het Logeerhuis verbleven. Allemaal prima. Geen enkele omwonende die daar problemen mee heeft. Laten we vooral met ze genieten en gebruiken van het feit van het grasveld en de goede sfeer in de wijk, waarbij we het elkaar gunnen daarvan te profiteren. Nu zijn er plannen huizen te gaan bouwen op het grasveldje. En van een stuk fietspad een weg voor auto's van te maken. Waar is het terechte argument van de veiligheid destijds gebleven? Waar kunnen de jongere kinderen uit de wijk nu onbezorgd met elkaar spelen, hutten bouwen, zwembadjes neerzetten en met zijn allen chipjes eten op een kleedje? Ik hoop echt dat u het grote belang inziet van het feit dat het grasveldje gewoon een grasveldje moet blijven en het fietspad gewoon een fietspad. Het gaat vooral om de veiligheid van de kinderen, maar zeker ook over het met elkaar spelen, leren en ontwikkelen. Bedankt voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank voor uw bijdrage.

Mevrouw Van Herpen: Dat was een snelle, hè?

De voorzitter: Als u me ergens blij mee kan maken. Nee, is helemaal niet waar. Maar ik waardeer uw bijdrage. Hartstikke bedankt. Goed hoe u het naar voren brengt. Ik heb hier nog de heer Oosting op mijn lijst staan. Ik geef u het woord. U heeft vijf minuten.

De heer Oosting: Goedenavond allemaal, mijn naam is Stefan Oosting, bewoner van het Selma Lagerlöf-erf 181. Vanuit ons huis kijk je recht op het grasveldje. Dat ten eerste. Vanaf donderdag, na de inloopavond, ben ik bezig om een sterk verhaal op papier te krijgen voor deze avond eigenlijk. Te gek voor woorden dat wij maar drie werkdagen de tijd krijgen. En dat de inloopavond meer vragen als antwoorden opgeleverd heeft. Wanneer je het verslag leest van de inloopavond, krijg je het gevoel dat de gemeente heel meedenkend was en de omwonenden alleen maar boos en kortzichtig. Zo heb ik deze avond niet beleefd. Natuurlijk was er in het begin van de avond onrust, maar naar mijn idee zijn er in de loop van de avond goede gesprekken geweest. Het grootste gevoel wat overheerst, mede door de korte voorbereidingstijd op dit inspreken en de grondonderzoeken van de firma BAM op vrijdag na de inloopavond, is dat de gemeente alles er heel snel doorheen wil drukken. En onze mening of visie totaal onbelangrijk is. Voor mijn vijf minuten tijd, heb ik over van alles nagedacht om te zeggen. De vorm van de huizen, de privacy, het woongenot, parkeerplaatsen, de weg ernaartoe, de gevaarlijke verkeerssituatie, het speelplezier van de kinderen, het groen in de wijk, enzovoort. Net als mijn burens het al heel goed verwoord hebben. En ik ben het met de punten van mijn burens eens. Maar ik denk dat het grootste, belangrijkste punt zo wordt overschaduwd. We willen niets op het grasveld, maar dan ook echt helemaal niets. Ook geen flexwoningen, geen gewone woningen. Het wil gewoon gras blijven. De woningen die er gebouwd zouden gaan worden, vind ik ook geen meerwaarde hebben voor de wijk. Wij hebben er eigenlijk geen win-winsituatie. Wat ons ook aangegeven is in de brief en in de inloopavond, dat wij meer parkeerplaatsen zouden krijgen in de buurt. Maar die hebben we zes jaar geleden ingeleverd voor meer groen in de wijk. Die zijn dan weer ineens weg. Ik denk dat er te veel belemmeringen ontstaan voor vier huizen op die plek.

Er zijn betere plaatsen waar weinig tot geen consequenties aan zitten dan hier bij ons tussen de huizen en de scholen. Laat ons grasveld met rust. We willen geen huizen en andere bebouwing. Bedankt.

De voorzitter: Dank voor uw bijdrage. Ik heb hier op mijn lijst in ieder geval nog één naam staan, maar ik constateer ook dat er nog twee mensen aan tafel zitten die niet het woord hebben gevoerd. En ik wil er eigenlijk als voorzitter een ordepunt in maken, een voorstel aan de commissie voorleggen. Mijn voorstel zou zijn, deze twee mensen zijn hier te gast, zijn hiernaartoe gekomen en zouden graag het woord willen richten aan deze commissie. Ik zou dat graag met uw permissie willen toestaan, maar daarmee nemen we het risico dat er op het einde geen ruimte meer is voor vragen. Maar dan denk ik ook bij mezelf, we zijn hier gewoon in Dordt. We hebben daar straks een bar. Daar kunt u gezellig ook een drankje komen doen. Ondanks dat voor u het onderwerp niet fijn is, kunt u daar toch gezellig naartoe komen en zullen de commissieleden daar met u het gesprek verder kunnen voeren. En misschien heeft dat nog wel meer waarde dan nu de korte vragen die nodig zijn. Ik zie geknik. Als we daar nu een hele discussie over gaan doen, dan slaat mijn voorstel nergens op. Maar mijnheer Stam wil daar nog iets op toevoegen.

De heer Stam: Gewoon over één vraag, u zegt, kunt u aan de bar gezellig verder keuvelen en vragen stellen. Maar om halftien zitten wij hier wel weer bij een volgende vergadering.

De heer Katif: Voorzitter, ik zou graag een ordevoorstel willen doen.

De voorzitter: Dat mag. Ik heb zojuist een voorstel gedaan en u doet een ordepunt. Dat kan.

De heer Katif: Ik vind het zo belangrijk dat mensen in onze stad gewoon het woord kunnen krijgen. Dat betekent eigenlijk dat wij, tenminste als mijn collega's er ook mee instemmen, om een tweede beeldvormende sessie, waarbij ook dit onderwerp nog eens een keer uitgebreid aan de orde kan worden gedaan.

De voorzitter: Dat voorstel is vrij prematuur, want daar zouden we op het einde op terugkomen. Maar u heeft daar al een schot voor de boeg gedaan. Ik zie de heer De Vries.

De heer De Vries: Voorzitter, daar zou ik eigenlijk graag even op in willen haken. Als ik zo alle verhalen hoor, dan is het met de participatie en info bedroevend gesteld geweest. En ik zou eigenlijk als politieke vraag erbij willen stellen, dat we dat...

De voorzitter: De kwalificatie bent u uiteraard vrij om die hier aan tafel te delen. Daar heb ik oprecht geen problemen mee. Tegelijkertijd doe ik hier een voorstel om de twee mensen die nog een inspreekbijdrage willen doen, het woord te geven. En laten we gewoon met elkaar vaststellen, ik zie veel duimpjes, om daar niet al te veel onderlinge gekissebis en gekeuvel op te doen. En dat we met elkaar aan het einde als commissie ordentelijk het besluit nemen hoe we hier verder in het proces mee omgaan.

Dan zie ik hier aan mijn linkerkzijde een mevrouw. En dat zou zomaar mevrouw Otten kunnen zijn, maar het zou ook een andere mevrouw kunnen zijn.

Mevrouw Jaman: Sorry.

De voorzitter: Ik vind het heel bijzonder, want ik heb u niet op mijn lijst staan.

Mevrouw Jaman: Dat is heel vreemd, want ik heb mijn naam wel doorgegeven.

De voorzitter: Ik wil u toch welkom heten.

Mevrouw Jaman: Ik ben mevrouw Jaman.

De voorzitter: Jaman.

Mevrouw Jaman: Jaman, nee man.

De voorzitter: Dan bied ik daarover excuses aan.

Mevrouw Jaman: Maar ik heb mijn naam wel doorgegeven. En ik was wel al aangemeld.

De voorzitter: Maar dat geloof ik gelijk. Neemt u uw tijd. U heeft vijf minuten. Gaat uw gang.

Mevrouw Jaman: Er is al heel veel over het zeggen van mij al doorgegeven. Dat scheelt al een hoop. Het gaat over, het grasveldje is zeer belangrijk voor de kinderen. Ze kunnen zonder zorgen spelen, vallen op het grasveld, zonder dat de knieën schaven. Als dit grasveld verdwijnt, kunnen deze kinderen onder de 6 jaar niet meer buiten spelen. Tenminste wel buiten spelen, maar dan hebben ze geen grasveld meer. De kinderen geven zelf aan hoe belangrijk deze plek ook voor de kinderen is. Zomaar een grasveldje is een veilige plek om te spelen, om te rennen, groeien. Als dit grasveldje verdwijnt door huizen, wordt hun veiligheid ook afgenomen. Op dit grasveld zie je in ieder jaargetij andere bezigheden. In de winter als er sneeuw is gevallen, zie je iedereen naar buiten, grasveldje gaan, met kinderen om sneeuwpop te maken, sleetje te rijden en gewoon sneeuwballen te gooien. In het voorjaar genieten de bewoners van de eerste krokussen die omhoog komen en daarbij ook de vogels die weer gek op deze bloemen zijn om ze te eten. Met Pasen worden door de kleintjes paaseieren verstopt. In het voorjaar en zomer worden tenten uitgetprobeerd. Bij een natte vakantie wordt het veld gebruikt om tenten te laten drogen. Barbecues worden er gegeven. Spelletjes worden gedaan door buurtbewoners. Welke straat kan zeggen dat ruim tachtig procent van de bewoners eromheen elkaar kennen? Wij kunnen dat wel zeggen. Dat komt door allemaal onze kinderen die daar op het grasveldje spelen. Het grasveldje is een sociale samenlevingsplek, wat ons bij elkaar houdt. Dat zag je ook bij de grote opkomst op het grasveld te behouden. Of je nu rechtstreeks aan het grasveld woont of verder, dat maakt niet uit. Iedereen wil het grasveldje behouden. Wat het nu gewoon grasveld... Waar kinderen veilig kunnen spelen. Laat het als grasveld. En laat de huizen gewoon wegblijven. Dat is wat wij willen. Gewoon veiligheid voor onze kinderen en voor ons allemaal bij elkaar te zijn. Want als burens, wij kunnen elkaar allemaal zo aanspreken.

Eigenlijk al tachtig procent, misschien wel negentig procent van de buurt kennen wij elkaar. En dat zegt al genoeg, dat met bijeenkomsten ook bij elkaar waren. En over de gemeente, die ons ook eigenlijk de informatie zou moeten geven. Wij hebben om informatie moeten vragen. Wij hebben geen duidelijke antwoorden gekregen op onze vragen. Dat was ook nog een punt. En nog heel iets belangrijks. Mevrouw die daar zit, die ook op die avond was, waaraan wij hebben aangegeven van, dit is het enige grasveld waar de kinderen echt op hun veiligheid kunnen zitten. Toen deed ze dit aanwijzen. Niet eens zeggen van, nee, daar heb je nog een grasveld. Nee, alleen maar daarbij gewoon met de vinger aanwijzen. Wij zaten daar niet voor aanwijzingen, maar voor gesprekken. En dat vonden we wel heel jammer. Dank je wel.

De voorzitter: Dank voor uw heldere inbreng. En dan ga ik tot slot naar mevrouw Otten, heb ik hier staan. Ik geef u het woord. U heeft vijf minuten.

Mevrouw Otten: Dank u wel. Geachte leden van raad, ik ben Laura Otten en wonende op het Selma Lagerlöf-erfje. Ik kijk direct op het grasveldje. Allereerst wil ik u bedanken dat we vandaag de ruimte hebben om ons verhaal te mogen delen met jullie. Bedankt daarvoor. Vandaag wil ik pleiten voor het behoud van ons grasveldje op het Rudyard Kipling-erf, ofwel het Selma Lagerlöf grasveldje. Ik wil graag de volgende punten met u doornemen, die ook pleiten voor het behoud van dit veldje. Eén van de eerste punten is toch het stukje gezondheid. Ons groene grasveldje draagt bij aan de fysieke en mentale gezondheid van onze buurtbewoners. In de toch al volgebouwde wijk levert dit grasveldje zicht op groen en de mogelijkheid tot ontspanning, beweging en recreatie. Onderzoek toont aan dat mensen die in de nabijheid van groen wonen, minder last hebben van stress, angst en depressie. Ik denk onder ons allen wel bekend. Groen bevordert een gezonde levensstijl en verhoogt het welzijn van onze gemeenschap. Als ik namens mezelf spreek, is het iedere dag een moment van rust en plezier als ik uit mijn raam kijk naar buiten. Het geeft een rustgevend effect, vooral na een drukke dag. Daarnaast is dit groene grasveldje onmisbaar voor sociale cohesie. Het fungeert als een ontmoetingsplaats voor alle bewoners in onze wijk. Om de zoveel tijd organiseren we met de buurtbewoners barbecues of komen we bij elkaar voor een praatje. Het is een plek om sociale netwerken op te bouwen. Dit versterkt juist de gemeenschapszin en bevordert integratie van nieuwe burens. Voor mij zeker niet onbelangrijk. Als voorbeeld wil ik toch de Dordtwijkzone en de initiatieven, zoals het project Groenblauw Dordrecht aanhalen. In deze projecten wordt gewerkt aan het vergroenen van versteende wijken om de leefbaarheid, klimaatbestendigheid en de sociale cohesie te bevorderen. In wijken als Wielwijk en de Vogelbuurt zijn bewoners actief bezig geweest met het vergroenen van hun omgeving. Dit heeft bijgedragen aan een betere luchtkwaliteit, minder hittestress en meer ruimte voor ontspanning en plezier. Als wij het groene grasveldje gaan bebouwen, dan raakt juist onze wijk een prachtig stukje welzijn kwijt. Erg jammer. Verder is dit grasveldje niet alleen onmisbaar voor het welzijn, maar ook voor onze fysieke gezondheid. Bij medische noodgevallen, zoals ernstige verwondingen of bijvoorbeeld een hartaanval, kan het cruciaal zijn om een helikopterlandingsplaats te hebben, dicht bij de woonwijk. Zoals ook wel eerder benoemd, stukken groen, zoals ons open grasveldje, zijn al vaker gebruikt als tijdelijke landingsplaats in een noodgeval.

In onze wijk zijn er niet veel plekken waar een traumahelikopter kan landen, wegens verkeersdrukke en veel bebouwing, waardoor dit grasveld als een van de gunstige plekken wordt gezien. Het fungeert als het ware als een strategische noodvoorziening voor helikopters bij een spoedgeval, wat al levens heeft gered in het verleden. Het waarborgen van voldoende ruimte voor spoedhulpdiensten verhoogt de algemene veiligheid van de bewoners, denk ik zo. Laten we ook de rol van groen in het onderwijs niet vergeten. De kinderen van de basisschool spelen dagelijks in hun pauze op het groene grasveldje. Daarnaast spelen met name de jonge kinderen van onze buurtbewoners ook op dit veldje. Ze zijn nog te jong om verder op in de straat met de grote kinderen te spelen. Het groene grasveldje biedt kansen voor educatie, maar ook het behoud van natuur helpt hen leren over duurzaamheid en ecologie. Wat belangrijk is voor het bewustzijn van toekomstige generaties. Ik hoop op een dag dat ook mijn kinderen op dit groene grasveldje kunnen spelen. Bovendien is het behoud van groen essentieel voor de biodiversiteit. Het groene grasveldje biedt een habitat voor diverse planten, dieren en insecten, zoals ook al eerder benoemd vanavond. Het helpt enorm voor de ecologische balans in de stedelijke gebieden te waarborgen. Er zijn vleermuizen gespot, waarvan meerderen het gebied van het grasveldje en er daaromheen al een huis hebben gemaakt. Ook is de vos gespot dit jaar bij het grasveldje door meerdere bewoners. Deze biodiversiteit is niet alleen waardevol voor de natuur, maar draagt ook bij aan ons eigen welzijn. Het behouden van groen is ook een strategische keuze als het gaat om klimaatadaptatie. Bomen en planten helpen bij het opvangen van regenwater, natuurlijk bekend, wat overlast voorkomt en de druk op ons rioolstelsel juist vermindert. Daarnaast biedt het grasveldje en de bomen schaduw en koelen ze de lucht, wat belangrijk is in een tijd van toenemende hittestress. Door het groene grasveldje te behouden, ons grasveldje, blijft de wijk beter verstand tegen de uitdagingen voor de toekomst, zoals toenemende hitte en extreme neerslag. En wordt de veerkracht van de gehele gemeenschap versterkt. Dit maakt ons groene grasveldje juist waardevol voor de duurzaamheid en veiligheid van ons wijk. Ook een stukje langetermijnvisie. Het behouden van ons groene grasveldje is een investering in de toekomst, zoals hoe ik het zie. Het gaat verder dan onze woonervaring. In 2024 zijn we bezig met het verduurzamen en met klimaatbestendigheid. Groene ruimte behouden, zorgt ervoor dat de stad ook op een lange termijn leefbaar, veerkrachtig en aantrekkelijk blijft. Het bouwen op groen kan een kortetermijnoplossing zijn. Maar de negatieve effecten kunnen decennialang merkbaar zijn. Tot slot wil ik ook graag aangeven dat het echt niet gaat om wie er in jullie plannen in de huizen zou komen wonen. Ikzelf sta er natuurlijk achter als het gaat om de opvang van vluchtelingen, asielzoekers of in dit geval Oekraïense gezinnen. Het gaat erom dat wij dit niet als ideale locatie zien en ons groene grasveldje niet kwijt willen. Ons groene grasveldje heeft een positief effect op de mentale en medische gezondheid, kinderen en educatie, biodiversiteit en de duurzaamheid. Mijn medebuurtbewoners hebben ook al andere plekken onderzocht, met bestemming wonen. Dat rest mij om aan u te vragen of de gemeente onderzoek heeft gedaan voor mogelijke andere locaties voor de bouw van flexwoningen. Tot slot roep ik u op om het belang en behoud van het grasveldje, nogmaals, in onze woonwijk serieus te overwegen. En om ervoor te zorgen dat we deze waardevolle ruimte beschermen tegen bebouwing.

Laten we juist samenwerken aan een gezonde en duurzame en aantrekkelijke leefomgeving voor jong en oud. Ik wil jullie in ieder geval bedanken voor jullie tijd en toch voor het luisterende oor. Dank u.

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Ik heb een ordevoorstel. Iedereen krijgt hier maar vijf minuten. We hebben weinig of geen vragen kunnen stellen. Dat begrijp ik. Alle respect daarvoor. Maar kunnen we geen beeldvormend rondetafelgesprek krijgen met de insprekers, zodat we wel meer komen te weten? Want wij weten eigenlijk ook veel te weinig van dit plan af.

De voorzitter: Dan neemt u ook een voorschot op het procedurele gedeelte, wat we nu met elkaar gaan voeren. Laat ik eerst even het moment nemen om alle mensen die vanuit Stadspolders en Kipling-erf hebben ingesproken te bedanken, namens de gehele commissie. U mag hier aan tafel blijven zitten. Ik zou zeggen, u kunt ook de tafel verlaten, want de commissie zal nu het procedurele gedeelte aanvangen. Dat staat u gewoon vrij. U bent welkom om te blijven zitten. Er worden geen vragen meer gesteld, omdat wij... Daar gaan we het nu met elkaar over hebben. Blijf er gewoon bij zitten, zou ik zeggen. Ik heb met de griffier hiernaast even zitten puzzelen wat de mogelijkheden zijn. En allereerst hecht ik er waarde aan dat er nu niet in dit stadium van de procedure kwalificaties geuit worden, want dat heeft niks met het proces te maken. Daar komt een later moment voor in ons democratisch proces. Verder is het uiteraard mogelijk, ook wat de heer Stam volledig terecht naar voren bracht, om via de griffie contact te krijgen met alle insprekers die hier ingesproken hebben, mits zij daarmee instemmen om de contactgegevens te delen. Dat kan in overleg met de griffie gewoon geschieden. Wij houden er rekening mee dat niet iedereen straks aansluitend het gesprek verder kan voeren met de insprekers die vandaag ingesproken hebben. Er is voorzien om in ieder geval een oordeelsvormende sessie te organiseren, voordat de raadsbehandeling is op 5 november. Maar ik zie ook dat er behoefte is om op zijn minst een beeldvormende sessie te doen. En de mogelijkheden die er zijn, en dat hebben we net zitten puzzelen, is dat er op 22 oktober een beeldvormende sessie georganiseerd wordt. En dat is dan weliswaar procedureel wat ongebruikelijk, maar daarna is er de mogelijkheid om een oordeelsvormende sessie op dezelfde avond te doen. Waarna het ook mogelijk is om in de raad op 5 november tot besluitvorming te komen. En ook daarin heeft u uiteraard de gelegenheid om uw tijd daarvoor beschikbaar te stellen, om daar nog oordeelsvormend verder het debat te voeren. Dat is ook binnen de kaders, de tijd die wij voor ons nu beschikbaar kunnen maken. En is dit een voorstel wat op uw instemming kan rekenen?

De heer Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Stolk wenst het woord.

De heer Stolk: Zit er een tijdsdruk op dit project of kunnen we nog wel wat tijd nemen?

De voorzitter: Zoals gemeld staat in de stukken is inderdaad een fatale termijn verbonden aan dit raadsvoorstel.

De heer Safranti: Voorzitter.

De heer Stolk: Even een vervolgvraag, heeft dat ook te maken dan met die subsidie van 5,5 miljoen?

De voorzitter: Ook daar heeft u het aan het juiste end. Overigens ben ik niet degene die hier in dienst is om het raadsvoorstel toe te lichten. Maar daarin hebben wij natuurlijk een beeldvormende sessie, waarin we daar verder bij stil kunnen staan. De heer Safranti is degene die allang het woord heeft.

De heer Safranti: Eindelijk voorzitter, want ik heb echt een halfuur mijn hand of mijn vinger opgestoken. VSP even... Voorzitter, gezien de emotionele verhalen van vanavond, niet alleen van deze sprekers, maar ook de sprekers van de andere groepen, acht ik het nodig dat jouw voorstel of uw voorstel, wat u net hebt gedaan, heel interessant. En dat moeten we zeker gaan doen. Dat we deze geluiden zeker ook het juiste antwoord moeten geven. En ik zou willen voorstellen, wat u net ook aangaf, om daar gehoor aan te geven, zodat we wel een beeldvormend, daarna een oordeelsvormend, gezien de fatale beslistermijn, zodat we daar een juiste beslissing op kunnen nemen. Zeker ook omdat er technische dingen zijn genoemd waar ik ook vragen over heb en antwoorden op wil.

De voorzitter: Ik zag, de heer Bootsman was eerder, volgens mij.

De heer Bootsman: Ik heb een korte technische, eigenlijk, vraag. Als we dat dan doen, zoals u het voorstelt, voorzitter, gaat dan die beeldvormende sessie... Is dat dan ook echt een technische sessie, waarin wij vragen kunnen stellen? Want ik heb hetzelfde als de heer Safranti, er zijn echt wel dingen voorbijgekomen waar ik vragen over zou willen stellen aan de ambtelijke organisatie, wat vandaag natuurlijk niet kon.

De voorzitter: Ik zie dat u daar een inhoudelijk verzoek voor voorstelt. En dat is inderdaad de mogelijkheid die er bestaat en die ook voor de hand ligt, gezien we de briefing ook niet hebben. Ik geef eerst de heer Groenewege het woord en dan mevrouw Van Vugt. En ik heb ook nog de heer Katif. Ik ga gewoon iedereen langs die het woord wenst. De heer Groenewege.

De heer Groenewege: Dank u wel. Een voorstel voor de invulling van die beeldvormende sessie, om in ieder geval de sprekers van vanavond over het Rudyard Kipling-erf opnieuw uit te nodigen, zodat we daar vragen aan kunnen stellen in een rondetafelgesprek. Ik zou het ook waardevol vinden als we gelegenheid kunnen bieden aan de mensen die hier, vanwege de korte aanmeldtermijn, niet aanwezig konden zijn, als nog dan de gelegenheid kunnen geven om hun woordje te voeren. Als we toch een beeldvormende sessie hebben/rondetafelgesprek lijkt me daar het mooie moment voor. En in een rondetafelgesprek kunnen we natuurlijk ook vragen stellen aan de ambtelijke organisatie. Daarmee hebben we misschien ook het punt van mijn collega afgevinkt.

De voorzitter: Ik ga het rondje langs. En uiteindelijk gaan we zeer zeker tot iets komen. En ik ga gewoon een beetje die kant op. En dan komen we uiteindelijk ook bij de mensen die nog niet geweest zijn. De heer Stam, wilde u nog iets toevoegen?

De heer Stam: Jazeker. Ik snap wel die twee vergaderingen op één avond. Ik heb daar wel wat moeite mee, want als we in het eerste deel heel veel informatie horen, want ik heb een heleboel vragen gehoord vanuit de bewoners. Ik moet heel eerlijk zeggen, ik heb die antwoorden nu niet, omdat wij net zoveel informatie hebben als de bewoners. Op het moment dat wij eerst een oordeelsvormende of een sessie krijgen waarin dingen worden uitgelegd, dan hoor je er zeven, acht en binnen twee minuten een besluit te nemen. Dat daar voel ik vrij weinig voor.

De voorzitter: Mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt-Roose: Dank u wel, voorzitter. Ik zou de raadsleden en commissieleden graag willen vragen om ermee in te stemmen dat we zoveel mogelijk technische vragen al vooraf schriftelijk stellen, zodat dat de vergadering bespoedigt en we daar de antwoorden al op hebben op het moment dat we die vergadering hebben. Want er zijn inderdaad zoveel vragen langsgekomen waar wij niks van weten. En als die allemaal een plek moeten krijgen, we moeten ook nog vragen stellen, dat gaat niet lukken.

De voorzitter: Ik heb het voorstel genoteerd. De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Mevrouw Van Vugt was me net voor. Om inderdaad een beetje voortgang te krijgen, is hier al... En er leven allerlei vragen. Eerst eventjes inderdaad schriftelijk indienen, dat dat in ieder geval bekend is. En dan kunnen we inderdaad tijdens de sessie wat meer vragen stellen, weer toch ook aan de bewoners. Ik denk dat dat de juiste volgorde is. En ik begrijp wat de heer Stam zegt inderdaad, dat het wel heel snel is om uiteindelijk daar een mening over te vormen. Maar de tijdsdruk is natuurlijk ook het geld wat erachter zit. En dat is best wel een moeilijke afweging.

De voorzitter: Dan bent u, de heer Katif.

De heer Katif: Dank je wel, voorzitter. In tegenstelling tot wat mijnheer Van der Net zegt, geld, hartstikke mooi, maar in dit geval hebben we het over bewoners. En ik wil hier niet een soort politiek spelletje van maken, maar ik vind bewoners op dit moment heel belangrijk. En ik sluit me volledig aan bij de heer Groenewege, als het gaat om inderdaad een beeldvormende sessie. Maar ik heb ook best heel veel moeite met dat als ik de informatie krijg namelijk op die avond, dat ik gelijk een woordvoering en een standpunt... Terwijl ik eigenlijk nog niet eens weet, mijn fractie, waar ze voorstaan. Dat weet ik niet op dit moment. En wat ik ook nog even erbij wil zeggen, is dat de bewoners een bepaalde presentatie hebben gehad die wij niet kennen. En ik zou eigenlijk niet alleen het college willen verzoeken, maar gewoon de ambtelijke organisatie om die presentatie ook bij ons te doen belanden. En het laatste, namelijk het voorstel is van het college en wij zijn de raad. Wij moeten er nog over beslissen.

Het college heeft een voorstel naar ons. Gemeente is college en gemeenteraad, voor de duidelijkheid, want dat wordt weleens even door elkaar gegooid. Bij deze.

De voorzitter: Goed dat u dat toelicht, de heer Katif. De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Ik vroeg me toch even wat af, want het een en ander staat nogal onder tijdsdruk, begrijp ik. Maar waar het hier eigenlijk met name om gaat, is veelal over locaties. En als je dan voorstelt om de 22^e zowel beeldvormend als besluitvormend te doen en 5 november het in de raad behandeld moet worden. Ik zou me zo kunnen voorstellen dat er gezegd wordt dat bepaalde locaties misschien uiteindelijk naar aanleiding van de besprekingen niet voldoen. En zit je dan ook niet onder dezelfde tijdsdruk, als er al 5 november iets besloten moet worden?

De voorzitter: Ik heb verschillende geluiden gehoord in uw commissie. En ik denk wel dat we tot iets kunnen komen als commissie. Maar dat betekent wel dat we als de raad ook onze positie moeten nemen, als wij dit echt belangrijk vinden, dat betekent ook dat we onze agenda daarvoor beschikbaar moeten maken. En het is ongebruikelijk, maar bijvoorbeeld in het middagedeelte van de commissie op 22 oktober, daar is nog een plekje vrij. Dat betekent dat er drie verschillende beeldvormende sessies zijn op dat moment. Dat zou een moment kunnen zijn waarop we bijvoorbeeld de technische briefing zouden kunnen doen. Mijn voorstel zou zijn dat op vrijdag 18 oktober uiterlijk de beantwoording is van het college, op basis van de technische vragen die vooraf gesteld zijn, wat de heer Katif en de heer Stam ook terecht hebben aangegeven. Dan kun je dat mee het weekend innemen. Kun je dat maandag in je fractie bespreken. En dan kun je dinsdag het nog in de technische middag verder verhelderen. En dan is mijn voorstel om aan het begin van de avond de ronde tafel te doen en dan later op de avond de oordeelsvormende vergadering. Dat is een druk programma. Dat is vol. Maar daarmee bent u wel zo goed als zeker voorzien en kunt u, als er uiteindelijk nog punten zijn waarvan u zegt, ik wil daar nog het politieke debat of gesprek over voeren, dat aansluitend ter afsluiting van de oordeelsvormende vergadering met elkaar afspreken wat het debat in de raad zal zijn. En kunt u ook daar verder het gesprek tot de besluitvorming op 5 november voeren. Ik denk dat we hier een aantal elementen van wat hier naar voren is gebracht met inderdaad de punten van bezwaar en ook dat we hier tot iets zijn gekomen waarmee we uit de voeten kunnen. En dat de griffie dat voor ons adequaat voorbereidt en dat wij snel, op basis ook van de insprekbijdrages van vandaag de technische vragen al kunnen indienen bij de griffie. Kan dat op uw instemming rekenen?

De heer Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: U maakt er gebruik van om voorzitter te roepen, terwijl ik dan hier vingers zie. En dan zie ik dat daar mensen boos worden. Ik ga eerst de heer Stam het woord geven en dan geef ik daarna de heer Stolk het woord. Gaat uw gang, mijnheer Stam.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. U doet natuurlijk wel een mooi voorstel. Maar tegelijkertijd zit ik te denken van, het is natuurlijk wel heel bijzonder dat we ons maar moeten richten op die raadsvergadering van 5 november. En misschien is er wel een tussenoplossing mogelijk, dat we in ieder geval die subsidie van 5,5 miljoen aanvragen bij het Rijk En de overige discussie gewoon wat naar achteren voeren. Want ik blijf toch wel een beetje in mijn maag zitten met die 22^e, alles op 1 dag. En gelet op hoe het Rijk zit met de opvang van Oekraïners komt die 5,5 miljoen in januari, februari ook wel op zijn plek.

De voorzitter: Dank De heer Stolk.

De heer Stolk: Ik durf het bijna niet meer. Maar ik wil wel graag... Die presentaties die de mensen hebben gehad, is dat nu te krijgen of in ieder geval morgen of overmorgen? Want dan hebben we ook al inzicht wat de bewoners allemaal gehoord hebben bij de verschillende locaties.

De voorzitter: Ik stel vast dat de twee vragen die tot nu toe gesteld zijn ook een technische vraag hadden kunnen zijn geweest, die zo snel mogelijk gesteld kunnen worden en dan via de griffie naar het college doorgeleid worden. En we zitten nu zes over half. We gaan naar een oordeelsvormende vergadering van de Hel- en Zuilespolder. Dat is voor heel veel andere mensen ook een belangrijk onderwerp. Ik denk dat we op dit moment tot een afsluiting moeten gaan komen. Kunt u instemmen met dit verzoek of heeft u zelf een ander verzoek, wat we dan kunnen overleggen met elkaar? U krijgt dit via de griffie te horen, waar u ook contact mee heeft. Dat is onze ondersteuning voor de gemeenteraad. En daar heeft u contact mee. En zoals ik eerder heb gezegd, als er mensen zijn hier aan tafel die met u direct in contact willen komen, kunnen ze u straks opzoeken. Of als niet de mogelijkheid bestaat, omdat ze zelf nu een debat moeten voeren, kan via de griffie uw adres of uw contactgegevens gedeeld worden.

De heer Katif: Voorzitter, ik vind het jammer dat de commissie eigenlijk niet gereageerd heeft op wat de heer Stam gezegd heeft, wat echt heel belangrijk is als het gaat namelijk... Als je zegt, subsidie, dat is niet afhankelijk van of de locatie wel of niet bekend is. Mag ik eerst even uitpraten, mijnheer Van der Net? Ik zou dat graag willen weten, als dat echt zo is. Want volgens mij is dat niet zo. En als dat het tegenovergestelde is, dan hoor ik het graag. En dan ga ik sowieso ermee akkoord dat er inderdaad een beeldvormend sessie in de middag en daarna oordeelsvormend. Maar dan wil ik wel weten of dat afhankelijk is. Want dan zit je iets erdoor te duwen, terwijl eigenlijk de fatale termijn, waar we het over hebben, niet afhankelijk is van datgene aan planning. Dat zou ik graag willen weten. Volgens mij weet één van de ambtenaren of iemand van het college, whatever...

De voorzitter: Maar we zitten hier nu aan tafel met de sprekers uit Stadspolders en uit andere wijken. Noch de sprekers, noch ik, noch uw collega's kunnen u dit antwoord verschaffen. Ik heb net een route beschreven waarin u die vraag kunt stellen. En dan ruim voordat u daarmee de fractie ingaat en vervolgens die dinsdag de beraadslaging doet, zou dat duidelijk voor u moeten zijn. Ik hoop dat u een deel van mijn woorden ontvangen heeft.

Ik stel voor dat we het op de manier doen, zoals ik het zojuist voorgesteld heb. En dat we dat proces zorgvuldig en op een goede manier in gang gaan zetten. U heeft aangetoond dat het een belangrijk onderwerp is. Laten we dat ook op die manier goed doen. En nogmaals dank iedereen die aanwezig is hier bij de commissie van de gemeenteraad van Dordrecht. Ik wens u allemaal een prettige avond en tot de volgende keer.

5. Instemmen met Uitgangspunten zienswijzeprocedure projectbesluit Hel- en Zuilespolder - Raadsvoorstel

Voorzitter: Mevrouw Koene
raadsgriffier: De heer Den Boer
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. De Feijter (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Gorter (Op Ons Eiland)
Dhr. Groenewege (Partij voor de Dieren)
Mevr. Jager (Beter voor Dordt)
Mevr. Kamphuis (SP)
Dhr. Klerk (CDA)
Dhr. Kuhlmann (VVD)
Mevr. Lammens-Oostdijk (VVD)
Dhr. Van der Meer (GroenLinks)
Dhr. Safranti (DENK)
Dhr. Stam (Fractie van Waardhuizen)
Dhr. Van der Spoel (Fractie van der Spoel)
Mevr. Stolk (VSP)

Portefeuillehouders: wethouder T. de Jonge

Overige aanwezigen: mevr. Amelink

De voorzitter: Wilt u allemaal gaan zitten? Ik heb hier niet zoveel heel veel zin in, want we lopen al heel erg uit. We beginnen nu een kwartier later dan op de planning staat. Dat gaan we wel proberen in te halen, dat we op dezelfde eindtijd klaar zijn. Mijnheer Gorter, zou u de deur achter zich dicht willen doen? Helemaal goed. Word ik gelukkig van. En als ik gelukkig ben, nou jongens. Dames en heren, welkom bij de commissie die gaat over het raadsvoorstel Instemmen met Uitgangspunten zienswijzeprocedure projectbesluit Hel- en Zuilespolder. Ik heb echt die titel niet bedacht. Welkom voor jullie allemaal, raads- en commissieleden en wethouder De Jonge, namens het college, en de ambtelijke ondersteuning. Uw naam staat er niet bij, maar die gaat u zo meteen mogen zeggen van mij. Ik check eerst even of er, één, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, een quorum is? Ja. Dat is goed. Dan kunnen we verder. Ik ga even naar links. En tegen mijn principes in, mag iedereen zichzelf voorstellen. Mijnheer Den Boer.

De heer Den Boer: Dank u wel. Mark den Boer, commissiegriffier.

Mevrouw De Jonge: Tanja de Jonge, wethouder.

Mevrouw Amelink: Désiree Amelink, projectmanager.

De heer De Feijter: Bart de Feijter, ChristenUnie/SGP.

De heer Groenewege: Pieter Groenewege, Partij voor de Dieren.

De heer Van der Meer: Frans-Bauke van der Meer, GroenLinks.

De heer Safranti: Mehmet Safranti, DENK Dordrecht.

Mevrouw Kamphuis: Meta Kamphuis, SP Dordrecht.

De heer Stam: Marco Stam, Fractie van Waardhuizen.

De heer Kuhlmann: Alexander Kuhlmann, Dordtse VVD.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Jeanine Lammens, Dordtse VV.

De heer Gorter: Wouter Gorter, Op Ons Eiland.

Mevrouw Jager: Ineke Jager, Beter voor Dordt.

Mevrouw Stolk: Margret Stolk, VSP.

De heer Van der Spoel: Wouter van der Spoel, Fractie van der Spoel.

De heer Klerk: Albert Klerk, CDA.

De voorzitter: Zitten er op de tweede ring nog mensen die woordvoering gaan doen? Nee. Dan hou ik het even hierbij, want ik hoorde Albert Klerk, CDA. Ik ben Irene Koenen. Ik mag voorzitten. Even om te beginnen de toelichting waarom we deze vergadering hebben. En dat is dat de Hel- en Zuilespolder de afgelopen jaren vaak op de agenda heeft gestaan. En eind 2023 heeft het college voorgesteld vooralsnog geen medewerking te verlenen aan het wijzigen van het omgevingsplan, mijnheer Van der Spoel, zolang de gemeente de impact van de plannen op de fauna en op de humane gezondheid niet kan bepalen. Als je niet in het onderwerp zit, heb je geen idee nu waar het over gaat. De raad heeft over dit voorstel tot op heden nog geen besluit genomen, omdat Rijkswaterstaat tijd nodig had om over PFAS in de gronden en de impact daarvan onderzoek te doen. Dit onderzoek is inmiddels gedaan. Echter ondertussen heeft Rijkswaterstaat vanwege tijdsdruk vanuit Europa het traject van het projectbesluit gestart. En hiermee dwingt de rijksoverheid de ontwikkeling daadwerkelijk af om in 2027 te kunnen voldoen aan de Europese Kader Richtlijn Water. Zoals in het raadsvoorstel ook staat, doet een besluit van de raad over het wel of niet wijzigen van het omgevingsplan ten behoeve van de ontwikkeling van getijdennatuur er inmiddels niet meer toe. De enige invloed die de raad nu nog heeft, is het leveren van input voor een zienswijze op dit projectbesluit. En de uitgangspunten hiervoor liggen bij de raad.

Op basis hiervan zal het college een zienswijze voorbereiden. Voor de Dordtse Dinsdag van 12 november aanstaande is alvast een consultatie gepland, zodat de commissie dan kan reageren op de concept zienswijze, voordat het college definitief bij de minister van Infrastructuur en Waterstaat indient. Er is voor de bespreking van vanavond een zevental politieke vragen gesteld, of aangedragen in ieder geval. En volgens de griffier ga ik die nu niet allemaal opnoemen, maar dat wil ik eigenlijk wel. Die ga ik even snel opzoeken in het raadsinformatiesysteem, omdat ik er belang aan hecht dat wij ons ook aan die politieke vragen die gesteld zijn houden. En dat is, zijn de recreatieve wensen van het college te ambitieus, gezien de natuurdoelstellingen van dit gebied? Hoe beoordeelt de commissie de wens van het college om de Helsluis een schutsluis te houden? Is het behoud van het geulenpatroon van de polder in de nieuwe situatie een realistische wens? Geeft de zienswijze voldoende ruimte om de Hel- en Zuilespolder zoveel mogelijk te houden, zoals het nu is, een mooi cultuurhistorisch weidelandschap, inclusief schapenkudde, extensieve bio koeien, weidevogels, zeldzame planten en bloemen, gezellige horeca en logeermogelijkheid? Even ademhalen. Geeft de zienswijze in voldoende mate uiting aan de zorgen over het uitspoelen van PFAS in Natura 2000-gebied, als gevolg van de nieuwe waterdoorgangen in de plannen van Rijkswaterstaat? En geeft de zienswijze in voldoende mate uiting aan de wens om geen grootschalige werkzaamheden, grondverzet, uit te voeren voor het creëren van vissennatuur, voordat er een goede mogelijkheid is om de aanwezige PFAS te saneren uit het gebied? En de laatste vraag is, is er een goede afweging gemaakt tussen de verdwijnende en de te verwachten nieuwe natuurwaarden in de Hel- en Zuilespolder? Dat zijn heel wat vragen. En ik hoop dat u zich voor kunt stellen dat we allemaal aan het woord moeten kunnen komen en daarvoor allemaal compact aangeven op welke vraag we willen reageren. En om dat ook op een compacte manier te doen. Gaan we starten met de eerste termijn. En bij opbod, mevrouw Jager wil beginnen.

Mevrouw Jager: Het belangrijkste zijn de antwoorden op de vragen, heb ik begrepen. Daar gaan we maar mee beginnen. Zijn de recreatieve wensen van het college te ambitieus? Beter voor Dordt vindt van niet. Zelfs nog een paar mensen meer. Zeker ten aanzien van mensen die zich verplaatsen op wielen of met een kinderwagen erbij, rolstoelen, scootmobielen. Voor aanleg van de Nieuwe Dordtse Biesbosch is specifiek om een voor wielgebruikers toegankelijk pad door het gebied gevraagd. Dat werd nog voordat het project klaar was gemaakt, voordat het project ingedeeld werd toegezegd, maar het werd nooit uitgevoerd. En later toen het eenmaal opgeleverd was, had de gemeente er uiteraard geen geld meer voor. Het pad op de dijk daar is niet toegankelijk. Toegankelijkheid bij dit nieuwe project is dan voor ons ook een heel belangrijk punt. Hoe beoordeelt u de wens om de Helsluis een schutsluis te houden? Dat kunnen wij moeilijk inschatten, daar de te verwachte stromingen niet duidelijk zijn. We missen nog steeds informatie hierover. Wellicht had de TU Delft hier iets kunnen doen voor ons. Drie, is het behoud van het geulenpatroon in de Nieuwe...

De voorzitter: Mevrouw Jager, u mag gewoon een antwoord geven. U hoeft niet alle vragen te herhalen.

Mevrouw Jager: Ik had ze al heel erg ingekort. De schutsluis dan. Beter voor Dordt kan dit moeilijk inschatten. Die heb ik al gehad. Zie je, dan raak ik mijn draad kwijt. Voldoende ruimte om de polder zoveel mogelijk te houden zo die nu is. Dat gebeurt gewoon niet. Als ze daar iets mee gaan doen, dan verdwijnt het weidelandschap compleet. Punt. Geeft de zienswijze uiting aan de zorg over het uitspoelen? Wij vinden dat het onvoldoende uiting daarvan geeft. Rijkswaterstaat, vinden wij, veegt het een beetje onder het tapijt of liever gezegd onder het gras. De kippen hebben meer PFAS in de eieren, omdat ze regenwormen eten. Maar we doen net alsof er daar niks aan de hand is. Uiting aan de wens om geen grootschalig grondverzet uit te voeren. Wij lezen best een behoorlijke puist grondverzet die eraan zit te komen. Je kunt niet zeggen dat ze er niks gaan doen en ook niet dat ze niks van plan zijn. De afweging tussen verdwijnende en nieuwe natuur waarden. Wij zien dat niet zo. Maar het is natuurlijk wel zo dat met je rug tegen de muur je hakken in het zand zetten is...

De voorzitter: Even een momentje hoor, mevrouw Jager. Zou iedereen eventuele overleggen op de gang willen doen of na de commissie?

Mevrouw Jager: Ik heb nog een heel klein stukje. De goede afweging. We kunnen afwegen wat we willen, maar met je rug tegen de muur je hakken in het zand zetten, is niet makkelijk. Je valt gauw om. Wij vinden dat het college enorm haar best doet. Al is het wel zo dat de raad mijns inziens veel te lang niet geweten heeft wat er precies speelde. Het lijkt erop overigens dat we het zoveelste deel van onze Biesbosch gaan verliezen door ingrijpen van de rijksoverheid. Door onteigening maar liefst. Beter voor Dordt is daar heel erg op tegen. Straks zitten we met een postzegel groen ingeklemd tussen twee kunstmatig aangelegde moerasgebieden. En kunnen we het echt niet tegenhouden, dan kunnen we alleen maar hopen dat er in elk geval gehoor gegeven gaat worden aan de wensen en eisen van de gemeente Dordrecht bij de broodnodige compensatie bij het verlies van broodwinning en recreatie. De zondagmiddagwandeling door de polder op een zonnige herfstdag gaat tot het verleden behoren, tenzij je goed ter been bent en van het rondsjouwen op laarzen houdt. Juist dit deel van de polder, dat de meeste wandelende bezoekers trekt en waar ook mensen wonen en hun bedrijf hebben, is de klos. En daarmee de hele Dordtse bevolking. Dat was hem.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel, voorzitter. Wij van de SP kunnen het heel kort houden. Vragen één tot met drie willen wij openhouden. Sterker nog, wij willen alles laten hoe het nu is. Er is nu al te veel PFAS gemeten in een Natura 2000. Als je dit gebied gaat veranderen bij de polder, dan komt meer PFAS vrij. Dit moet je echt niet willen. Als je dan zegt, dan gaat het getijdestroom de PFAS verplaatsen naar de Noordzee, dan wordt het minder. Dat is waar. Maar wordt de PFAS dan over de gehele wereld verplaatst? Nee, dat moet je echt per direct stoppen. Tevens snappen wij niet dat je vis en natuur wil, maar ten koste van andere dieren die hier nu rondlopen? Nee, niet als het aan ons ligt. Het is een historische weide met natuur en dieren, die je dan wegspeelt met het water. Terwijl die dan nooit, maar dan ook nooit meer terugkomen. Daarom willen wij dit gebied laten zoals het nu is.

Tevens de familie die er nu nog zit met hun koeien, die willen ook niet weg. Ook deze familie moeten wij niet vergeten. We denken nog na of we wel of geen motie in gaan dienen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: Dank u wel. Voorzitter, ik zal ingaan op twee politieke vragen over de polder en over recreatie. Heel west en noord Nederland ligt vol polders, die kansen bieden voor biodivers polderlandschap. Kruidenrijk grasland, bomenrijen en levendige gesloten met relatief stilstaand water. En de Partij voor de Dieren is het met natuurorganisaties eens dat de overheid zich daar beter voor moet inzetten. Maar hier in Dordrecht hebben we het voorrecht dat we in een gebied wonen waar zoetwatergetijdennatuur mogelijk is. Dat is heel bijzonder. Ga je een stukje verder naar het westen, dan heb je geen zoetwater meer. En ga je een stukje verder naar het oosten, dan heb je geen getij meer. Daarmee hebben we in Dordrecht niet alleen in Nederlands perspectief, maar zelfs wereldwijd gezien heel bijzondere kansen voor de natuur. En ook in de Hel- en Zuilespolder. Hoe triest is het dan om te zien hoe het college dit belang inschat? In het raadsvoorstel zet het college het belang van de natuur weg onder de overige algemene belangen in de omgeving, terwijl de natuur toch de primaire reden is waarom we hier zitten. Het college maakt zich veel liever druk om menselijke kortetermijnbelang. We lezen in de wensen die het college naar Rijkswaterstaat wil sturen bijvoorbeeld een onbegrijpelijk pleidooi voor vissteigers in natuur, die speciaal voor vissen wordt aangelegd. Des te onbegrijpelijker, aangezien de raad in het unaniem vastgestelde Dierenwelzijnsbeleid nog onderstreepte dat dieren vrij zouden moeten zijn van pijn of verwonding. Maar het college pleit voor steigers die worden aangelegd met het specifieke doel om dieren te pijnigen en te verwonden. Hoe rechtvaardigt de wethouder deze wens, vraag ik aan haar. En hoe verenigt zij dit met de inzet van het college om dieren te beschermen tegen pijn en verwonding? Of denk aan het onbegrijpelijke pleidooi voor kanoroutes door een landschap waar je nu ook niet met een kano kan komen. Kanoroutes die de nieuwe natuur zullen verstoren, zo schatten ecologen in.

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Ik had een vraag voor de heer Groenewege. Hoe denkt mijnheer Groenewege erover, via de voorzitter, van dieren mogen we geen pijn doen. Maar als je dat land laat overstromen, dan gaan de dieren verdrinken. Die doe je dan toch ook pijn?

De heer Groenewege: Ook als het hoogwater is of hard regent, dan overstromen landschappen weleens. En dan kunnen er zomaar op een akker duizenden muizen verdrinken. Maar dat is ook een beetje hoe de natuur werkt. Hoe de Partij voor de Dieren hiernaar kijkt, is dat we in heel Nederland kansen zien voor kruidenrijk grasland, voor biodivers polderlandschap. Maar juist wij hier in Dordrecht hebben de unieke kans voor zoetwatergetijdennatuur. En daar moeten we dan als raad, wat ons betreft, niet voor gaan liggen. Ik vervolg. Ik had het over de kanoroutes.

En kanoroutes die de nieuwe natuur zullen verstoren, zo schatten ecologen in, ook in brieven die ze naar de raad hebben gestuurd. En dat is een pijnlijk symptoom van een grote achteloosheid voor de belangen van de natuur en de dieren die daar wonen. Ik vraag aan de wethouder waarom het college per se deze kanoroutes wil? En voorzitter, de Partij voor de Dieren overweegt amendementen op een aantal punten, waaronder de vissteigers en de kanoroutes. Maar we willen deze commissie ook gebruiken om in te schatten of die amendementen kansrijk zouden zijn. Als ze dat niet zijn, dan zullen we simpelweg tegen dit raadsvoorstel stemmen, omdat dit raadsvoorstel uitbuiting van de natuur en de dieren die daarin leven belangrijker acht dan het beschermen van in wereldwijd perspectief zeer zeldzame natuur. Dank u wel.

De heer De Feijter: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Stam. Had u nog een interruptie?

De heer De Feijter: Ja.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer De Feijter: Ik vraag me af, de heer Groenewege refereert nu meerdere malen aan het feit dat zoetwatergetijdegebied in Europese context uniek is. Is de heer Groenewege het ook mee eens dat dit stukje natuur op het eiland van Dordrecht in de huidige staat juist uniek is?

De heer Groenewege: Voorzitter, ik heb dit al heel vaak gezegd, de Partij voor de Dieren heeft geen eilandmentaliteit. Wij hebben een planeet brede visie. En we kijken ook op die manier naar dit stuk natuur en wat dat voor de ecologie kan betekenen. En de ecologie trekt zich niks aan van gemeentegrenzen of eilandgrenzen.

De voorzitter: Dank u wel. Iemand anders nog een interruptie? Nee. Mijnheer Stam.

De heer Stam: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een heel korte woordvoering. Vraag één, nee. Vraag twee kunnen we moeilijk inschatten. Vraag drie tot en met zeven, nee. Zijn korte antwoorden, want we hadden hier veel liever niet gezeten met dit stuk. En uiteindelijk gaat Rijkswaterstaat ons toch overrulen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Dank u wel, voorzitter. De eerste vraag gaat over recreatie. Mijn indruk is, maar ik vraag aan de wethouder om dat te bevestigen, dat het streven van het college is om de recreatie niet te laten toenemen, maar om het niveau van recreatie wat nu mogelijk is te handhaven. Klopt dat? Dan over de afweging van oude en nieuwe natuur. De heer Groenewege heeft net een boeiend pleidooi gehouden voor de nieuwe natuur. Dat begrijp ik heel goed. Dat spreekt me ook aan. Tegelijkertijd hebben we rapporten langs zien komen van ecologen die er juist op wijzen dat ook unieke natuur verloren gaat.

Het college is kennelijk, begrijp ik uit de stukken, ervan overtuigd dat het nettoresultaat, bij de ingrepen die Rijkswaterstaat voorstelt, een verbetering van de natuurwaarden is. En ik zou graag nog iets meer horen over hoe het college aan die conclusie gekomen is. Dan over de verontreiniging met PFAS en ook met andere chemicaliën. We hebben daar vanaf het begin af aan vragen over gesteld, in de richting van Rijkswaterstaat. Die zijn eigenlijk naar mijn mening nooit echt bevredigend beantwoord. Heel goed dat er op monitoring daarvan gevraagd wordt om dat in elk geval in de gaten te houden. En ook heel goed dat er monitoring plaatsvindt over de getijdewerking en de grootte daarvan.

De voorzitter: Mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: Voorzitter, een vraag. Ik heb uit de stukken begrepen dat door het vernatten van dit stuk land PFOA, een PFAS-stof, meer zal uitspoelen uit de grond. En dat de concentratie PFOA in het water daarmee zal toenemen met één nanogram per liter. Daarmee zijn de vragen van de heer Van der Meer toch beantwoord?

De heer Van der Meer: Ik constateer alleen dat we hier heel tegenstrijdige informatie over gekregen hebben. Het gaat niet alleen over uitspoelen. Het gaat ook over grondverzet, wat er met de grond gebeurt. En de vraag over wat de invloed van de aanwezige en eventueel nog toe te voegen, door overstroming vanuit de rivier, verontreiniging is voor de ecologie en de biodiversiteit, enzovoort. Die vraag is naar mijn mening ook niet helemaal goed beantwoord. Dat zij zo. Het is in elk geval heel goed om het te monitoren. Dat wil ik onderstrepen. En ook de getijdenwerking, dat was mijn volgende punt, goed om dat goed te monitoren. Ook daarvan lijkt het college overtuigd door rapporten die er verschenen zijn. Ik heb ook allerlei andere rapporten gezien over die getijdewerking. En het is denk ik goed zaak om dat in de praktijk in de gaten te houden. Niet alleen voor de Hel- en Zuilespolder zelf, maar voor in feite het hele stroomgebied en het hele natuurgebied waar we het over hebben. Ten slotte zou ik het plezierig vinden als in de zienswijze ook iets wordt gezegd over de manier waarop Rijkswaterstaat met ons gecommuniceerd heeft. Dat is in een aantal opzichten heel erg moeizaam geweest. Dat is voor ons denk ik, vrees ik een gepasseerd station. Maar Rijkswaterstaat doet vaker van dit soort projecten. Ik denk dat een signaal dat er meer constructief overleg, waarbij ook wat serieuzer naar de aangedragen alternatieven wordt gekeken, van belang is. Ik ben nog steeds niet overtuigd dat dit het beste alternatief is. Ik ben ook niet overtuigd dat dit een slecht alternatief is. Die discussie is gewoon nooit goed gevoerd.

De heer Van der Spoel: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Dank u wel. Zou ik daar gelijk op mogen aansluiten? Dit is geen interruptie, maar deels mijn woordvoering over deze punten. Mocht er iemand zijn die nog wel een interruptie heeft, daarom vraag ik het even.

De voorzitter: Dat wilde ik dan nu vragen. Maar dat heeft u dan bij deze al gedaan. Vinden jullie het goed dat mijnheer Van der Spoel gelijk aansluit? Ja. Gaat uw gang.

De heer Van der Spoel: Dank u wel, voorzitter. Want ik wil eigenlijk nog wel wat verder gaan dan de heer Van der Meer. Want ik vind Rijkswaterstaat, het is eigenlijk gewoon een dikke middelvinger, moet ik zeggen. Dat is netter. Een dikke middelvinger naar de Dordtse raad, vind ik. Ik vind het echt veel te ver gaan. En ik vind het een goede optie van de heer Van der Meer om dit mee te nemen in die zienswijze. Want ik voel me als raadslid totaal buitenspel gezet. Laat staan hoe de mensen van De Zuileshoeve zich moeten voelen. En de man met de koeien, noem ik het maar even zo, die zich vooral moet voelen. En ik hoop echt dat we... Ik stem sowieso overal tegen, want ik ben er gewoon echt ongelofelijk pissig over. Ik vind het niet kunnen. En goed van de heer Van der Meer om dit zo mee te geven. Wat betreft die punten, voor mijn gevoel heeft het helemaal geen zin of ik daar nog wat nuttigs over zeg.

De heer Groenewege: Voorzitter.

De heer Van der Spoel: Bij deze.

De voorzitter: Mijnheer Groenewege, hou dat lampje gewoon aan.

De heer Groenewege: Sorry. Ik was benieuwd waar de heer Van der Spoel tegen gaat stemmen.

De heer Van der Spoel: Straks komt dit toch uiteindelijk naar de raad toe.

De heer Groenewege: Er komt een zienswijze naar de raad. Daar kunt u tegen stemmen, maar daar houdt u het besluit niet mee tegen.

De heer Van der Spoel: Dat klopt. Het is gewoon over... De heer Groenewege helemaal gelijk, voorzitter. Maar ik wil in ieder geval goed in die zienswijze naar voren zien komen dat we dit als raad echt belachelijk vonden gaan. Althans, voor mij mogen die termen gebruikt worden.

De voorzitter: En dat was luid en duidelijk. Wie? Mevrouw Lammens.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Dank u wel, voorzitter. Even over de vraag van de weide. Wij vinden de Hel- en Zuilespolder is een mooie historische weide. En die zouden we heel graag met die zeldzame vogels zo willen houden. Maar het gaat moeilijk worden, wat we nu begrijpen. De PFAS in de polder is natuurlijk ook een groot probleem. Om die uit te spoelen in een Natura 2000-gebied lijkt ons niet zo'n goed idee. Mijnheer Groenewege had een andere visie hierop. Maar als je PFAS uitspoelt, dan krijg je toch echt dat die beestjes ook last krijgen van hun immuunsysteem. En de kans dat ze daarin dat niet overleven, is ook aanwezig. Voor de biodiversiteit lijkt me dat niet echt een goed plan. Het saneren, wat de vraag was, lijkt me wel een goed plan. Het liefst zou ik hebben dat de polder blijft zoals hij is. En als het technisch mogelijk is, dat we de boel saneren en dat Chemours het gewoon gaat betalen. Ik hoop dat Rijkswaterstaat ook nog een keertje tot die zienswijze komt, maar dat betwijfel ik. Wat wij wel heel erg belangrijk vinden ook, is dat de planschade van De Zuileshoeve goed door Rijkswaterstaat aan de gemeente vergoed wordt.

Want die mensen hebben daar ook gewoon een bedrijf wat ze te runnen hebben. Voor de familie Chastelet met de koetjes, die hebben al wel een overeenkomst met de gemeente, maar die zouden het liefst ook in de Hel- en Zuilespolder blijven. Wat betreft het grondverzet, eigenlijk zou je bij Natura 2000-gebied geen CO2 mogen uitstoten. Ik ben heel benieuwd of alles elektrisch kan, of dat gaat lukken. En vervolgens ook nog de vraag over de sluis. Als je de sluis een schutsluis houdt, op zich zou dat de beste methode zijn dat het... Want als er wat gebeurt, het probleem is natuurlijk we zitten aan de Merwede.

De heer Groenewege: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: Ik hoor de VVD zich druk maken over het grondverzet met elektrische voertuigen, als ik het goed heb. Toen er in de vorige raad een voorstel lag om een fietspad aan te leggen door Natura 2000-gebied, hoorde ik de VVD daar helemaal niet over. Sterker nog, u heeft voor dat fietspad gestemd. Hoe kan het zijn dat u opeens zo gedraaid bent en zich nu opeens druk maakt over uitstoot van stikstof in Natura 2000-gebied?

De voorzitter: Kunt u voortaan via de voorzitter uw vraag stellen?

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Voorzitter, even het antwoord op mijnheer Groenewege. Ik maak me daar nu druk om, want ik hoop dat Rijkswaterstaat het gewoon niet lukt om met elektrische voertuigen het plan rond te krijgen. En als het niet lukt, gaat gewoon het plan helemaal niet door. Daarom maak ik me er druk om. Waar was ik gebleven? Ik was bij de sluis. Het grote voordeel van een schutsluis is als er een ongeluk gebeurt op de Merwede met... De Merwede is een van de drukst bevaarde gebieden in Nederland. Als daar een ongeluk gebeurt of een boot gaat olie lozen, dan stroomt de olie gewoon het Natura 2000-gebied in. Als je een sluis hebt, is dat heel fijn. En nu gaan ze gewoon gaten maken in de dijk. Als er wat gebeurt, als er een ongeluk gebeurt, stroomt het gewoon zo rechtstreeks de Biesbosch binnen. Ik zou eigenlijk ook graag in de zienswijze willen hebben wat bij de Zuidhaven is. Bij de Zuidhaven stroomt ook water de Nieuwe Biesbosch binnen. Maar dan komt het water eerst in een opvang met riet, een bezinkput. En na drie jaar is het riet wat het vuil opneemt chemisch afval. Zoveel vuil zit er in de rivier. Om het water zomaar erin te laten stromen, lijkt mij geen goed plan.

De heer Van der Meer: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Even een verhelderende vraag. Want dit betoog gaat kennelijk niet alleen over de schutsluis, maar over alle plekken waar een waterdoorgang wordt gemaakt.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Inderdaad.

De heer Groenewege: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: Even ten oosten van de Helsluis is toch een gigantische inlaat bij de Merwelanden de Biesbosch in, waar, als er een ongeluk, zoals de VVD beschrijft, zou gebeuren op de Beneden-Merwede er vervuilde stoffen de Biesbosch in zouden kunnen stromen. Als ik mijn vraag mag afmaken. Hoe zou het aanpassen van de Helsluis daar extra aan bijdragen? Dat kan toch al?

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Daar heeft u geen gelijk in.

De voorzitter: Niet in de u graag.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Sorry. Mijnheer Groenewege heeft daar geen gelijk in. Het gat waar u het over heeft, dat zit bij de Kort en de Lang Ambacht. En tussen dat gedeelte van de achterste Sliedrechtse Biesbosch zit nog een schokbalkensluis. Het water kan daarvandaan niet door naar de Biesbosch toe.

De voorzitter: Gaat u verder.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Het college zit gewoon ook in een heel moeilijk pakket. Is ook niet blij met deze zienswijze van Rijkswaterstaat. En we moeten met zijn allen... Als we helemaal niks meer doen, dan kunnen we ook niks meer in de melk brokkelen. We moeten iets proberen dat we de zienswijze, die de wethouder heeft voorgesteld, nog scherper maken. Maar het is echt heel erg lastig om Rijkswaterstaat tegen te houden. We zitten gewoon met een groot probleem, want eigenlijk willen we dit gewoon allemaal niet. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Gewoon woordvoering even.

De voorzitter: Dat mag.

Mevrouw Stolk: Mag dat? Voorzitter, ik ben het in grote lijnen met mijn buurman eens en met de heer Stam. Het is inderdaad, als je ziet de afgelopen periode waar we het over gehad hebben, hebben alle experts ons niet kunnen overtuigen op al die vragen die we hier nu voor ons hebben dat het beter is dat we die Hel- en Zuilespolder vol laten lopen. En de heer Van der Spoel zei dat heel mooi, het is gewoon een dikke middelvinger naar het college en naar deze raad. Je wordt gewoon buitenspel gezet. En laten we dan ook maar eens burgerlijk ongehoorzaam zijn. En laat Rijkswaterstaat dan maar overgaan tot onteigening. En laten we dan ook maar gewoon eens zeggen van, kom dan maar Rijkswaterstaat. En daar wil ik het bij laten. En wij zullen ook overal tegenstemmen.

De heer Van der Meer: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van der Meer.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Voorzitter.

De heer Van der Meer: Ik wilde een vragen aan mevrouw Stolk stellen. In de toelichting van het college is ook duidelijk gemaakt dat Rijkswaterstaat inmiddels een hele serie voorwaarden, die vanuit de gemeente geformuleerd zijn, gehonoreerd heeft. En op het moment dat wij zeggen van, wij werken niet mee, want daar komt wat mevrouw Stolk zegt eigenlijk op neer, we werken niet mee, dan is de vraag wat er met die verworvenheden van het college gaat gebeuren. Vindt mevrouw Stolk niet dat het toch goed is om die winst die het college geboekt heeft, om die te honoreren?

Mevrouw Stolk: Voorzitter, ik ben... Voorzitter, mag dat? Ja? Voorzitter, het is natuurlijk altijd goed dat je probeert dat binnen te halen, maar het gaat gewoon niet lukken. Want Rijkswaterstaat, we hebben ze hier nu al een paar keer aan tafel gehad, doet gewoon waar ze zelf zin in hebben. En dat vinden wij als VSP chantage. En wij laten ons niet chanteren. Laten we dan maar gewoon eens zeggen van, bekijk het maar Rijkswaterstaat. Kom maar op. We lusten u rauw.

De voorzitter: Mevrouw Lammens.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Ik had even de vraag eigenlijk nog aan... Voorzitter, ik had nog de vraag aan mevrouw Stolk, stemt u voor of tegen de zienswijze, ook al zouden we die versterken?

De voorzitter: Stemt mevrouw Stolk voor of tegen?

Mevrouw Stolk: Voorzitter, je kan niet stemmen. Je kan alleen maar dingen meegeven, volgens mij, aan het college. Maar als er moties, amendementen of wat dan ook, wij gaan overal niet in mee. Wij laten ons niet chanteren. En dat zouden eigenlijk meer partijen in deze raad moeten doen. We hebben het vaak van, je moet het samen doen en samen ben je sterk en samen geef je als gemeente Dordrecht, samen met het college, een signaal af, wij accepteren dit niet.

De voorzitter: Mijnheer Safranti, een interruptie of uw woordvoering.

De heer Safranti: Woordvoering.

De voorzitter: Woordvoering. Gaat uw gang.

De heer Safranti: Want ik vond mevrouw Stolk gewoon echt op tour komen. Ik denk, daar ga ik mij zeker bij aansluiten. Ik had een gedegen woordvoering in dit geval, maar alle punten die ik wilde benoemen dat heeft eigenlijk mijnheer Stam, mijnheer Van der Spoel, maar zeker ook mevrouw Stolk heel duidelijk naar voren gebracht. En ik heb ook natuurlijk dit met andere partijen nog besproken. Maar inderdaad, wat Rijkswaterstaat hier heeft laten zien afgelopen paar keer dat ze hier zijn geweest en dat ze ook vanuit Europa richtlijnen hebben gekregen en dat ze daar een beetje aan verbonden waren. En middelvinger, dat vond ik wel een beetje zwaar, maar dat is genoemd.

Ik zal hem ook maar in dit geval noemen, dat ik dat best zwaar vind. Dat wij daar toch wel duidelijkheid in mogen geven en dat we daar... Ik heb het gevoel dat wij niet gehoord worden. Dank u wel, voorzitter.

De heer Van der Meer: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Een vraag aan de heer Safranti. Ik begrijp zijn reactie wel. Maar wij praten hier nu over de uitgangspunten voor de zienswijze. En de vraag is wat hij van die uitgangspunten vindt en of hij vindt dat daarin nog dingen aangescherpt of misschien afgezwakt moet worden? Want dat is hetgeen waar wij nu een besluit over kunnen nemen of in de raad dan.

De heer Safranti: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik heb ook aangeven dat ik een gedegen woordvoering had. Maar eigenlijk wilde ik hem niet meer voeren nadat ik mevrouw Stolk heb gehoord. En zeker over de vorige stukken of zienswijze, waar u het net over hebt, is allemaal prima. Maar ook ik heb het gevoel, net als alle andere partijen, dat wij niet serieus genomen worden. Ik heb in dit geval ook daar weinig trek in.

De voorzitter: Mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: Ik wil proberen een beetje duidelijker te krijgen wat mevrouw Stolk zei. De heer Safranti sluit zich daarbij aan. Mevrouw Stolk zegt, we moeten een duidelijk signaal afgeven aan Rijkswaterstaat. En om dat te doen, stemt ze overal tegen. Dat betekent, als een meerderheid van de raad dat doet, dat er geen zienswijze, neem ik aan, van de gemeenteraad naar Rijkswaterstaat gaat. Is dat de manier om een stevig signaal af te geven aan Rijkswaterstaat?

Mevrouw Stolk: Voorzitter, als ik daar even op mag reageren?

De voorzitter: Nee.

Mevrouw Stolk: Of is het aan mijnheer Safranti?

De voorzitter: De vraag is aan de heer Safranti.

Mevrouw Stolk: Dat is jammer.

De heer Safranti: Dat was mijn vraag. Is die vraag naar mij toe of naar mevrouw Stolk?

De voorzitter: Die vraag is naar u toe, want u was aan het woord.

De heer Safranti: Voor mij. Prima. Dan wil ik hem wel beantwoorden. Maar misschien is het ook handig dat mevrouw Stolk...

De voorzitter: Dat kwam, omdat u aansloot bij mevrouw Stolk.

De heer Safranti: Zeker.

De voorzitter: Vandaar dat de vraag aan u wordt gesteld.

De heer Safranti: Fijn hoor. Ik probeer hem zo goed mogelijk ook en namens mevrouw Stolk misschien te antwoorden.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, ik ga hem dadelijk wel even helpen hoor, als dat mag.

De heer Safranti: Mevrouw Stolk zei, wij zijn overal tegen. En de vraag is natuurlijk, waar kunnen we dan tegen zijn, omdat het in dit geval om een zienswijze gaat. Maar om een sterk signaal af te geven vanuit de raad, daar ben ik tegen. En dat hebben mijn voorgangers ook uitgesproken. En dat is even de boodschap die ik ook in dit geval wel mee wil geven. En over het andere gevoelige gedeelte is misschien mevrouw Stolk het beste om daar een antwoord op...

De voorzitter: Ik neem aan dat u bedoelde om een sterk signaal af te geven dat u daar juist voor bent en niet tegen. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, even aanvullend nog op de heer Groenewege. Want de heer Groenewege heeft echt wel een punt hoor. Dat signaal mag echt wel steviger. Maar wij als raad en ook als college, ondanks alle inzet die er is gepleegd, en dan sluit ik weer aan bij de heer Van der Spoel die dat aangaf, het heeft toch geen zin. Laten wij dan als Dordrecht met zijn allen een signaal afgeven geven, en ook het college van Dordrecht van, Rijkswaterstaat, bekijk het maar.

De heer Safranti: Voorzitter, even ter aanvulling op mevrouw Stolk en ook antwoord op de vraag van mijnheer Groenewege. Ik heb mijnheer van Rijkswaterstaat hier twee keer gehoord, dat wij geen andere keuze hebben. Dat zij een richtlijn hadden en dat wij daar gewoon aan moesten houden. En dan denk ik, dan moeten wij juist toch een signaal kunnen afgeven. Een sterk signaal zelfs.

Mevrouw Stolk: Maar voorzitter, als ik even daarop mag reageren?

De voorzitter: Dit is op zich een hele spannende, want jullie gaan nu met elkaar zitten reageren. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Maar ik vraag aan de heer Safranti, bent u het met mij eens...

De voorzitter: Nee, is mijnheer Safranti het met mij eens.

Mevrouw Stolk: Via de voorzitter. Voorzitter, wij krijgen hier les vandaag. Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Stolk, dat gaan we niet weer doen. Dat heeft u een tijd geleden ook gedaan. Dat gaan we niet weer doen. Het is gewoon de afspraak, de code, zo praten wij hier met elkaar.

Mevrouw Stolk: Dat doe ik toch ook? Ik zei toch, via de voorzitter aan mijnheer Safranti, is mijnheer Safranti het met mij eens, zo zei ik het, dat wij een signaal af moeten geven dat wij tegen Rijkswaterstaat zeggen met zijn allen, bekijk het maar.

De heer Safranti: Voorzitter, wen sterk signaal. Niet een signaal, maar een sterk signaal moeten we dat doen.

De heer De Feijter: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer De Feijter.

De heer De Feijter: Dan zou ik toch graag de heer Safranti, aangezien het zijn woordvoering als interrumpen hierop, als hij het ermee eens is. Ik begrijp ook volledig het gevoel. En ik sluit ook helemaal aan bij dat sentiment. Tegelijkertijd, is het niet juist zo dat als we nu tegen dit raadsvoorstel stemmen, waarmee we eigenlijk klanteneisen, zoals ze dan heten, meegeven aan Rijkswaterstaat. En we zeggen, Rijkswaterstaat zoek het maar uit. Dat Rijkswaterstaat dan inderdaad zijn gang gaat en daardoor de Hel- en Zuilespolder gaat vernatten. Maar daarbij niet onze eisen en onze voorwaarden als gemeente, die we hebben meegegeven, meeneemt. Als we hier tegenstemmen, tegen deze zienswijze, dat we dan bijvoorbeeld slechtere planschade voor elkaar krijgen voor onder andere familie Chastelet.

De heer Safranti: Voorzitter, ik probeer hier ook net uit te leggen dat ik, naar aanleiding van twee keer het gesprek te voeren met de mijnheer van Rijkswaterstaat, naam doet er niet toe... Wat ik uit zijn verhaal heb kunnen begrijpen, is dat wij dit sowieso al moeten gaan doen op hun wijze. En dat hij, in dit geval Rijkswaterstaat, weer richtlijnen kreeg vanuit de Europese Commissie. Als dat niet zo is, dan hoor ik dat ook graag. Maar aan de andere kant geef ik ook duidelijk aan van, wij hebben hier eigenlijk blijkbaar niks te zeggen. Dan moeten we wel een krachtig signaal afgeven, zodat Rijkswaterstaat ook kan aangeven van, prima, wij gaan ook duidelijker en beter naar jullie luisteren.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Eerst mevrouw Jager.

Mevrouw Jager: Weet u, voorzitter, ik voel zo hier en daar dat het signaal dat we af zouden moeten geven dat we bang zijn als we zeggen van, bekijk het maar, dat we dan niks van de wensen en eisen die we hadden nog vervuld krijgen. En ik denk dat dat inderdaad, wat mevrouw Stolk al zei, chantage is. Als je daar bang voor bent, dan moet je wel zeggen, we hebben liever dit en dat. Maar dat is gewoon aan ons dan om dat te bepalen.

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Even ook gewoon richting deze commissie, laten we ons chanteren door Rijkswaterstaat? En wij zeggen nee.

De voorzitter: Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Voorzitter.

De voorzitter: Even op attent maken dat we nog bezig zijn met de woordvoering van mijnheer Safranti inderdaad.

De heer Van der Meer: Ik heb er geen enkel probleem mee om deze opmerking als een reactie op de heer Safranti te geven. Waar het, denk ik, om gaat, is dat het proces tot nu toe laat zien dat het niet helemaal zwart-wit is. Dat er wel degelijk in de gesprekken tussen de gemeente en Rijkswaterstaat bepaalde doelen of bepaalde aanpassingen zijn toegezegd. Moet blijken of dat goed in het projectvoorstel tot uiting komt. Daar is de zienswijze het uitgelezen middel voor om dat te doen. En wat ik heb voorgesteld, is om inderdaad in die zienswijze ook een duidelijk signaal te geven over wat we vinden van de manier waarop het overleg verlopen is. En dat we dat op een aantal punten, eventueel met namen te noemen, geen open gesprek hebben gevonden. Dat kunnen we in die zienswijze opnemen.

De voorzitter: En uw vraag is?

De heer Van der Meer: Maar tegelijkertijd denk ik dat het geen zwichten voor chantage is als je toezeggingen, die in onderhandelingen zijn, incasseert en eventueel in de zienswijze nog een aantal aanvullende wensen formuleert.

De voorzitter: Dat was eigenlijk niet echt een interruptie. Even kijken. Mijnheer Stam had nog wel een interruptie op mijnheer Safranti. Daarna mevrouw Lammens.

De heer Stam: Het moet op mijnheer Safranti. Dat ga ik dan ook doen. U heeft ook gezegd, we moeten een stevig signaal afgeven. Dan denk ik bij mezelf, wat is dan een stevig signaal? Als je gewoon gaat kijken dat Rijkswaterstaat eigenlijk al in 2016 is begonnen in het geheim met rondjes te varen in de Biesbosch om dit plan tot uiting te brengen. Dat ze willens en wetens hebben gezien dat de mensen hebben geïnvesteerd in dit gebied, zonder wat te zeggen. En dan eindelijk in 2020 bij ons met een verhaal komen dat ze niks kunnen. Hebben wij dan de illusie, en dat is mijn vraag aan u, dat welk signaal we ook afgeven dat dat stevig genoeg is? Ik sluit me helemaal aan bij de woorden van mevrouw Stolk. We worden gewoon, plat gezegd, genaaid.

De voorzitter: Dat vocabulaire wil ik hier niet horen. Mijnheer Safranti, uw reactie.

De heer Safranti: Dank je wel, voorzitter. Voorzitter, dan zitten wij op één lijn met mijnheer Stam, denk ik. Want ik heb me juist aangesloten, en dan ook nog proberen netjes te blijven, op de woorden van mevrouw Stolk.

De voorzitter: Mevrouw Lammens.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Dank u wel, voorzitter. Ik heb even een vraag aan de wethouder, mevrouw De Jonge.

De voorzitter: Nee, gaan we niet doen. Mevrouw Kamphuis, interruptie nog op mijnheer Safranti.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel. Via de voorzitter wil ik de heer Safranti vragen van, bent u van mening, net zoals wij, dat we duidelijk...

De voorzitter: Is de heer Safranti van mening. Het is erg moeilijk.

Mevrouw Kamphuis: Sorry. Maar ik ga over mijn eigen woorden.

De voorzitter: U gaat zeker over uw eigen woorden. En als u gewoon zegt, mijnheer Safranti, gaat mijnheer Safranti dat of dat of dat... Dat is de manier waarop u het vraagt.

Mevrouw Kamphuis: Dat dus. Wilt u, hetzelfde als bij ons, de zienswijze indienen dat het college gaat zeggen van, wij willen duidelijk niet dat die polder onder water wordt gelopen? Vindt u dat krachtig genoeg?

De heer Safranti: Voorzitter, ik heb net aangegeven dat ik geen krachtige, maar een stevig krachtige woordvoering wilde hebben of een signaal wilde afgeven. En dit heb ik een paar keer al herhaald, volgens mij. Maar ik blijf het maar herhalen.

De voorzitter: Volgens mij heeft u het nu in alle variaties herhaald inderdaad. Mijnheer Klerk voor een woordvoering.

De heer Klerk: Ik sloop de boel direct. Dank u wel, voorzitter. De wensenlijst van het college is wat ons betreft een prima pakket, waar het CDA zich in kan vinden. En wij zien dat ook als stevig signaal, of wat voor woorden ik daar ook aan moet geven, richting Rijkswaterstaat. Alleen het CDA is ook tegelijkertijd geen voorstander van dit menselijk ingrijpen in de natuur. Sorry, zoals die wordt voorgesteld. Daar zijn wij tegen. Die zienswijze, daar kunnen wij mee instemmen. Maar daar gaan wij niet meer over. Het is een achterhoedegevecht. Wij zijn geen voorstander van getijdennatuur op dat punt. Rijkswaterstaat, las ik in de stukken, heeft toegezegd bij uitvoering van het projectbesluit de goede samenwerking hoog te achten. Wat dat ook waard is, daar ga ik dan nu nog maar vanuit. En dat dat ook zo is als de raad zich negatief daarover uitsprekt. Dan de politieke vragen die voorlagen. De recreatieve eisen zijn wat ons betreft niet te zwaar. Sowieso wordt het stuk door de mens aangelegd. De natuur kijk ik dan toch anders naar. In hoeverre is er sprake van natuur? Maar daar heeft mijnheer Groenewege waarschijnlijk meer verstand van dan ik. Het CDA ziet ook niet veel ruimte om de Hel- en Zuilespolder het karakter te laten houden dat het nu heeft. Getijdenatuur leidt immers tot een hele andere biodiversiteit en andere diertjes en plantjes die er groeien. En er zijn ook gevolgen voor de horeca die er nu is gevestigd. Dat hebben we ook voldoende vernomen in eerdere commissies. En de laatste vraag, dat is ook iets waar wij geen invloed op hebben, zijn de verschillende soorten natuur voldoende afgewogen? Weet ik niet. Ik zou zeggen, en dat is misschien wel weer heel erg kort door de bocht, we hebben de Nieuwe Dordtse Biesbosch toch ook al als getijdenatuur.

De voorzitter: Mevrouw Lammens.

De heer Klerk: Tot zover.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Dank u wel, voorzitter. Ik had nog even een vraag aan mijnheer Klerk. Denkt u dat dit voldoende geborgd is in de zienswijze?

De voorzitter: Denkt de heer Klerk...

De heer Klerk: Wat bedoelt mevrouw Lammens met dit?

Mevrouw Lammens-Oostdijk: De horeca.

De heer Klerk: Er staat duidelijk in dat er voor de schade... Dat daar een plan voor moet komen. Hoe dat ingevuld wordt verder, dat weten we nu nog niet. Dat is koffiedik kijken.

De heer Groenewege: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: Twee vragen. Eén, de Nieuwe Dordtse Biesbosch is toch geen getijdenatuur, want daar is geen getij. Dat is gewoon gecontroleerd waterpeil. Dat staat niet in verbinding met de rivier. En twee, over het hele land heb je B&B's in de polder. Dat is niks bijzonders. De Zuileshoeve is straks een B&B in een zoetwatergetijdegebied. En in de tussentijd, terwijl die werkzaamheden plaatsvinden, moeten ze daarvoor gecompenseerd worden uiteraard. Maar daarna hebben ze toch een veel beter verkooppraatje dan ze nu hebben?

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Voorzitter.

De heer Groenewege: Is de heer Klerk het daarmee eens?

De voorzitter: Dit is een interruptie op de heer Klerk.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Sorry, dit is een interruptie ook aan de heer... Mijnheer Klerk...

De voorzitter: Nee, mijnheer Groenewege interrumpeert. En daar mag de heer Klerk eerst op reageren.

De heer Klerk: Ik moet even nadenken. Het verkooppraatje van De Zuileshoeve. Dat was de laatste vraag, in ieder geval. Uiteindelijk wat ik zelf de insprekers heb horen zeggen, wat ik ook begrepen heb van de eigenaar is dat niet een beter verkooppraatje. En verder kan ik daar weinig over zeggen. Ik hoor belangen aan. Ik probeer daar rekening mee te houden. En dat probeer ik af te wegen. En als ik van hen hoor dat dat niet een beter verkooppraatje is, dan kan niemand anders mij overtuigen dat het wel zo is.

De voorzitter: Mevrouw Lammens.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Vraag aan de heer Groenewege, of hij zich bewust is dat heel de Biesbos al getijde... De Dordtse Biesbosch is al getijdegebied.

De voorzitter: Dat is nu een mededeling. En dat heeft hij gehoord. Even kijken.

De heer Klerk: Er was nog een vraag, maar die was ik vergeten.

De heer Groenewege: Dat de Nieuwe Dordtse Biesbosch, u zei, de heer Klerk zei, sorry, dat is een getijdegebied, maar dat is geen getijdegebied. Daar is een gecontroleerd waterpeil. Daar wil ik de heer Klerk op wijzen. En ik wil de heer Klerk vragen of hij zich daarvan bewust is dat zoetwatergetijdenatuur een stuk zeldzamer is dan de heer Klerk denkt.

De heer Klerk: Die eerste vraag, ik ben me daar niet bewust van. Ik wil me daar best nog weleens in verdiepen. En dat het zeldzamer is dan ik denk, als dat zo is, dan kan ik me daar ook niet bewust van zijn.

De voorzitter: Heeft iemand anders nog... Mijnheer De Feijter, ik heb u nog niet gehoord.

De heer De Feijter: Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Wilt u nog een woordvoering doen?

De heer De Feijter: Ik geloof niet dat het heel uitgebreid nog hoeft. Er is al een hoop ter sprake gekomen. Ik denk dat ik het wel een beetje kan samenvatten. Wij zijn ook niet overtuigd dat dit plan om de Hel- en Zuilespolder te gaan vernatten het beste plan is voor dat gebied, maar we hebben alleen nog maar te tekenen bij het kruisje helaas. Wat dat betreft, wij als gemeente hebben soms ook nog wel wat lessen te leren in participatie. Maar ik denk dat wij wel een cursus kunnen opzetten voor Rijkswaterstaat. De wensen die het college nog meegeeft aan Rijkswaterstaat lijken ons valide wensen en goede wensen ook om mee te geven. Voornamelijk de punten rondom planschade, die willen wij onderstrepen. En zeker behoud van de cultuurhistorische elementen die nu aanwezig zijn. Nog even twee vragen dan ook richting de wethouder. Ik vroeg me af of het verder aanscherpen van de zienswijze, zoals die momenteel is en eigenlijk het te stellig van de gemeente eventueel vasthouden aan bepaalde eisen, of dat nog zou kunnen leiden tot inderdaad dan de onteigening en het opzeggen van het minnelijk overleg, zoals het nu wordt genoemd? En dat er daarbij mogelijk vertraging weer zou kunnen ontstaan door die onteigeningsprocedure, waardoor er uiteindelijk nog minder eisen worden vervuld. Ik vraag me af of dat een risico is? En ik meen te hebben gelezen in de zogenoemde klanteneisen dat er wel stond dat de B&B Zuileshoeve tijdens de realisatie toegankelijk moest blijven. Maar ik kon even zo snel niet terugvinden dat het ook daarna natuurlijk toegankelijk moet blijven. Maar dat lijkt me wel een relevante om toe te voegen. Daar wil ik het even bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Gorter.

De heer Gorter: Dank u wel, voorzitter. Ik kort hem even in, want anders dan ga ik heel veel dingen herhalen die al vandaag hier aan tafel zijn gezegd. Gezien de tijdsdruk zal Rijkswaterstaat het projectbesluit doorzetten. Hiermee dwingt het Rijk de ontwikkeling af. Wat de raad ook besluit, heeft geen formele gevolgen meer. Het college geeft aan om te blijven samenwerken met Rijkswaterstaat. De zienswijze van het projectbesluit kan wel leiden tot randvoorwaardelijkheden, welke worden bereikt door de raad. In hoeverre Rijkswaterstaat deze zienswijze gaat opnemen in het projectbesluit, is niet op voorhand te zeggen. Als Rijkswaterstaat verstandig is, dan zal de zienswijze meegenomen worden in de voortgang van het project. Het blijft echter een zienswijze. We hebben wel onze zorgen over het uitspoelen van het PFOA. Die zijn er zeker. Nieuw onderzoek daarvan in de zwemplas loopt nog. De effecten van het uitspoelen uit het gebied zijn niet of nog niet duidelijk. Indien de doorspoeling een te groot negatief effect heeft op het zwemplas, wat dan? Op Ons Eiland is van mening dat er in de zienswijze duidelijk afgesproken moet worden over, wat dan? Daar wil ik het wel laten.

De voorzitter: Volgens mij heeft iedereen zijn zegje gezegd. Gaan wij over naar mevrouw De Jonge.

Mevrouw De Jonge: Dank u wel, voorzitter. Er zijn inhoudelijke vragen gesteld, maar eigenlijk wil ik toch even beginnen meer met het proces waarin we zitten, want dat heeft volgens mij wel het meeste debat onder u opgeleverd. En volgens mij delen we met zijn allen het sentiment, de emotie die we vanavond hier ook voelen van, hoe is het dat we hier terecht zijn gekomen en dat we hier überhaupt over een zienswijze moeten gaan spreken? Daar zijn we tweeënhal jaar met elkaar voor op pad geweest. We hebben alle invalshoeken bekeken. We hebben ons best gedaan, volgens mij, om elke keer het geluid van raad en college goed over te brengen bij Rijkswaterstaat. Maar zij hebben een plan. En dat gaan ze inderdaad nu met een projectbesluit afdwingen. En afdwingen klinkt dan alsof zij helemaal niet meer openstaan. De gesprekken die wij als college met hen hebben, stralen dat niet uit. Zij zitten gewoon ook vast aan Europese richtlijnen dat als zij dat niet halen, dat ze gewoon zelf ook allerlei sancties opgelegd krijgen. Dat is voor hen de argumentatie om het nu niet meer van hun kant uit te stellen. Dat even aan de voorkant gezegd hebbende. Vandaag hebben we het over de zienswijze die we bij het aankomende projectbesluit, wat naar verwachting begin november op de deurmat zal vallen, die willen wij graag als college met jullie bespreken. Het is namelijk het instrument dat wij hebben om als eerste stap kenbaar te maken bij Rijkswaterstaat wat wij van hun plan vinden. En wat dat betreft, is het college er ook van overtuigd dat we die stap moeten nemen. We moeten alles wat we kunnen aangrijpen, aangrijpen om te laten weten wat we ervan vinden.

De voorzitter: Mevrouw Lammens.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Ik zou graag even een vraag willen stellen aan de wethouder. Kunnen we ook in beroep gaan tegen het besluit van Rijkswaterstaat van de onteigening van de grond van de Hel- en Zuilespolder?

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, ik beantwoord hem. We gaan straks verder in een proces. En alles wat zij besluiten of vergunningen die ze aanvragen, dat zijn de middelen waarop wij weer kunnen laten weten wat we van iets vinden. En dat zal ook in overleg met u als raad gaan van, welke stappen blijven wij ondernemen om duidelijk te maken dat wij hier iets van vinden? En dat wij zaken anders zouden willen. Dat zijn de momenten om het daarover te hebben. En op die onteigening kom ik zo nog even terug, want daar was ook een andere vraag over gesteld. Wat ik eigenlijk probeer op te vangen is, hoe kunnen we de gevoelens en het tegen, wat ik hier vanavond hoor, doorgeven van Rijkswaterstaat? En ik denk ook dat we gewoon meerdere paden moeten bewandelen. Nogmaals, ik zou het echt het mooiste vinden dat wij als Dordrecht een zienswijze doen. En als u zegt van, gooi daar die emotie nog in, dan is dat wat vanavond bespreekbaar is en wat u volgende week in de raad, als die doorgaat, ook daar ter berde kan brengen met een amendement van, kom met een hele paragraaf waarin onze zorgen... Want dit is meer technisch geweest. Maar als u zegt, dat moet toegevoegd worden, dan is dat zo'n amendement wat wij mee kunnen nemen. Ik denk dan wel dat het een heel sterk signaal is als wij unaniem een zienswijze kunnen indienen tegen Rijkswaterstaat, tegen dat projectbesluit, waarbij we zeggen van, dit laten wij ons juist niet overkomen. En waar wij ook aangeven dat het na de zienswijze, wat ons betreft, niet ophoudt. Dat we heel kritisch blijven en elke keer ons tegengeluid zullen laten horen. En er zijn meerdere wegen die we kunnen gaan wandelen. We kunnen de minister een brief namens u laten ontvangen. Ook zo één waarvan u kunt zeggen... U zelf de media opzoeken. U kunt zelf ook denken van, hoe kunnen we dit signaal gaan afgeven vanuit Dordrecht? En laten we dan alles wat we hebben zo goed mogelijk inzetten. En dan zeg ik, maar de zienswijze is de beïnvloeding van het plan, van het besluit. En het tegengeluid, maak daar dan stevig gebruik van al die andere middelen die we hebben, bezwaren die nog gaan komen, ook nu al, openbaarheid, een brief aan een minister. Dan zou ik meegeven van, pak dat arsenaal beet.

Mevrouw Jager: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Jager.

Mevrouw Jager: Kan dat nu al of moeten we wachten op dat projectbesluit?

Mevrouw De Jonge: In principe kunt u nu al een brief aan de minister schrijven. Want met de vorige minister hebben we ook duidelijk al gesprekken gehad over...

Mevrouw Jager: Maar de media bijvoorbeeld.

Mevrouw De Jonge: Weet u zeker dat u het van plan bent? Dat staat nu al vrij. En zodra het projectbesluit er ligt, dan gaan ook al dit soort officiële dingen als zienswijze, bezwaren en... U kunt nu al...

Mevrouw Jager: Maar als je zegt van, we bellen morgen Hart van Nederland, dan kan dat?

Mevrouw De Jonge: Dan kunt u dat al doen.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Voorzitter.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

Voorzitter: Mevrouw Lammens.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Voorzitter, ik had nog even een vraag aan de wethouder. Is het college ook bereid om in beroep te gaan tegen de onteigening?

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, zoals ik al zei, we zijn nog helemaal niet toe aan onteigening. We zitten nog in een fase dat we in gesprek zijn. En zoals we ook in de brieven hebben aangegeven, ons is het wat meer waard om er minnelijk uit te komen als we het hebben over de gronden. Omdat anders zijn we overgeleverd aan taxaties en weten we niet of we er goed uit zullen komen ten opzichte van het nu minnelijk kunnen overnemen van gronden, die wij weer voor onze ondernemer met de koeien willen beschikbaar stellen. En onze inschatting is nu, laten we het aankomen op onteigening, dat we minder dienstbaar kunnen zijn aan de ondernemers en ook aan ons als gemeente om het zover te laten komen? Maar mochten we eenmaal in dit soort formele procedures terecht komen, zullen ook altijd met jullie in overleg gaan, met u als raad van, wat is de volgende stap die we gaan nemen? En dan horen daar ook bezwaren bij en al het arsenaal wat we hebben.

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, is misschien een gewetensvraag hoor. Ik zeg helemaal niet dat het college er niks aan gedaan heeft, want we hebben inderdaad tweeëneenhalf jaar natuurlijk dat traject gelopen met ambtenarij, de griffie, wijzelf. Daar zijn we zelf ook bij geweest. En de mensen op de publieke tribune natuurlijk die het aangaat. Maar heeft u daar vertrouwen in als wij dat zouden doen? Als wij een amendement in zouden dienen, want u geeft het eigenlijk zelf al een beetje aan dat er een A4'tje bij komt, heeft u dan vertrouwen in Rijkswaterstaat dat ze daaraan tegemoet gaan komen?

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, Rijkswaterstaat is duidelijk, dit gaat plaatsvinden. En we proberen zoveel mogelijk nog te sturen en regie te houden op wat er gaat gebeuren door deze zienswijze, onze punten mee te geven die we allemaal besproken hebben. En zeker ook nog, waar u het al een paar keer over gehad heeft, onze zorgen omtrent de PFAS. En daar hebben we ook eigenlijk in de zienswijze stevig op ingezet. We willen gewoon dat die monitoring er komt. En we willen ook kunnen zeggen, als het ongunstig uitkomt, een argument om dit proces stil te laten zetten. Zij zullen echt wel kennismaken van deze zienswijze, maar ze weten denk ik al heel lang hoe boos wij zijn en hoe boos u ook bent en dat u dit eigenlijk helemaal niet wil. Dat kan ik denk ik wel bevestigen. Ze hebben echt wel door wat de vlag is die hier in het Stads kantoor hangt en op het stadhuis hangt. Dat die niet in het voordeel is van, ze staan op de banken te juichen dat dit gaat gebeuren. In die zin moet je er uiting aan geven. Dat kunnen we in die zienswijze doen. De zienswijze is ook weer openbaar. En nogmaals, er kunnen ook andere middelen gekozen worden om ons ongenoegen naar buiten te brengen. Ik zou zeggen, kies alle middelen die er zijn.

De heer Van der Meer: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: Het lijkt mij goed om op een of andere manier onze opmerkingen en kritiek op de gang van zaken duidelijk te maken. Maar ik zou wel behoefte hebben om daarin onderscheid te maken tussen het commentaar op het proces en de wijze waarop er overlegd is aan de ene kant en de uiteindelijke uitkomst aan de andere kant. Ik bedoel, ik heb eerder gezegd, wij zijn er absoluut niet van overtuigd dat dit een slechte oplossing is die er uiteindelijk uitkomt. Daar zouden wij ook niet in meegaan om te zeggen van, dit willen wij niet wat er met die polder gebeurt. Maar waar we wel in meegaan, is de uitspraak van, dit proces is niet op de goede manier verlopen. En dat is niet constructief.

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Ik hoorde geen vraag. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Ik hoorde ook geen vraag. Ik heb eigenlijk een vraag aan de commissie. Mag dat ook?

De voorzitter: Van mij wel.

Mevrouw Stolk: Ik hoor de wethouder echt zeggen van, gebruik alle middelen, gebruik alle media, gebruik eigenlijk van alles met elkaar om iets op te zoeken. Wij vanuit de VSP zijn bereid om een brief naar de minister te sturen. En ik nodig daarbij alle partijen uit om dat in alle gezamenlijkheid te doen. En degene die reuring wil maken in de media, doe dat alsjeblieft. Er zitten partijen als de SP, die dat best goed kunnen op hun manier. En ik kan me nog herinneren dat mijnheer Kuhlmann het over de hertjes heeft gedaan in ons park. Laten wij ons verenigen. En laten we kijken of we een brief op kunnen stellen met elkaar richting het ministerie.

De voorzitter: Dat is een vraag aan de commissie. De wethouder gaat nog even verder.

Mevrouw De Jonge: Dank u wel. Volgens mij is dit even een mooie afronding voor het deel rondom het proces. Nog even richting de heer Van der Meer van GroenLinks. De zienswijze kan opgebouwd worden in een stuk proces en een stuk inhoud. Hij was nu op de inhoud gericht, omdat we als college menen daar een zienswijze op in te dienen. Maar als u besluit van, we stoppen er ook een stuk over het proces in, dan nemen wij dat mee in een zienswijze. Er zijn ook nog een paar inhoudelijke vragen gesteld. Beter voor Dordt vraagt aandacht voor inclusieve paden, toegankelijkheid. We hebben het in de zienswijze ook opgenomen. Ook wij als college vinden het belangrijk dat iedereen gebruik kan maken van dat gebied. En om gelijk door te pakken naar een andere vraag die gesteld is, het moet niet meer en drukker gaan worden. Maar we hebben altijd gezegd van, we willen dat dezelfde recreatie terugkomt in dit gebied, zodat we in ieder geval op die aspecten het gebied intact laten, zoals het was.

En daar hebben we ons best voor gedaan, om er gewoon een goede en een gelijkwaardige recreatie voor terug te krijgen. En dat zie je onder andere in de fiets- en de wandelpaden, ook in het kanoën. We hebben het al. We willen het terug laten komen. We hebben steigers erbij gekregen. Dat zijn geen vissteigers. Dat zijn en de steigers voor ons eigen Biesboschcentrum, om educatieve programma's te kunnen draaien met de scholen die langskomen of met bezoekers die langskomen. Dat hebben we ook gedaan om het Biesboschcentrum in die zin te compenseren voor andere paden die vervielen. Even kijken wat ik nog heb genoteerd. Een deel van de polder blijft wel in de huidige vorm. We behouden een klein deel wel, zoals hij nu is. Dat is een kleine troost, zeg ik altijd maar. Mevrouw van de VVD, u gaf ook aan stikstof. Daar hebben we het ook al met Rijkswaterstaat over gehad. Hun pakkie an. Ze zullen aan alle eisen moeten voldoen. Ook dat zullen we weer kritisch volgen. En u gaf ook even mee het idee van, de bezinkplas. In de technische beantwoording hebben we daar ook al een beetje op gewezen, dat wij ook echt willen inzetten om met natuurlijke oplossingen te gaan kijken van, kunnen we daar wat meer mee? Dat nemen we ook in die zin in de zienswijze op, dat we samen met hen ook wel gaan kijken. Volgens mij is het uw buurman, de heer Kuhlmann, geweest die ook al een keer vragen heeft gesteld over, wat kunnen we meer met planten om PFAS uit de gronden te trekken? Dat willen we natuurlijk heel graag met Rijkswaterstaat ook gaan afspreken, dat zij dat gaan inzetten in dat gebied.

De voorzitter: Mijnheer Van der Meer.

De heer Van der Meer: De wethouder zegt iets over dat het de verantwoordelijkheid van Rijkswaterstaat is wat er met stikstof enzovoort gebeurt. Als ik het goed begrijp, moeten ze daar gewoon een omgevingsvergunning voor aanvragen, voor de aanleg, bij de provincie. Dat klopt toch?

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, dat is een vrij technische vraag, om eerlijk te zijn. Maar zij moeten in ieder geval met een berekening aantonen dat die werkzaamheden binnen de beschikbare stikstofruimte van ons gebied mogelijk is. En of dat met een ontheffing is of een vergunning, dat laat ik even in het midden.

De voorzitter: Mijnheer Groenewege.

De heer Groenewege: Ik zie in de toelichting toch echt staan, daarnaast worden in de natte zone diverse recreatiemogelijkheden gerealiseerd, zoals vissteigers en laarzenpaden. Het zijn toch wel degelijk vissteigers. Hoe kan de wethouder dat ontkennen?

Mevrouw De Jonge: Nogmaals, onze insteek is geweest om steigers te krijgen voor het Biesboschcentrum. Ik weet niet precies hoe de tekst zo terecht is gekomen. Weet je, we gaan er ook geen camera ophangen om te kijken of er niet gevisd wordt. Dat kunnen we ook niet voorkomen. Daar moet ik ook gewoon eerlijk in zijn. Maar de steigers zijn onderhandeld vanuit de gedachte om de educatie vanuit het Biesboschcentrum voort te kunnen zetten, in een omvang die wij heel graag willen.

De heer Groenewege: Voorzitter, als ik daarop mag reageren? Dat is heel fijn.

De voorzitter: U mag een vraag stellen.

De heer Groenewege: Zeker. Dat is heel fijn. Dan een vraag over het kanoën. De wethouder leek te suggereren alsof dat nu al mogelijk was door deze polder. Dat is toch niet het geval?

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, ik heb gezegd dat we gekeken hebben naar het hele gebied van, wat houden we over aan recreatiemogelijkheden, fietsen, wandelen, kanoën en educatiemogelijkheden. We hebben het grotere gebied. U weet dat we bezig zijn met de Staart. En ook daar hebben we het met Rijkswaterstaat erover gehad dat we gezegd hebben van, kan het niet terugkomen in het gebied, dan willen we kijken of het daarbuiten kan. We hebben ook wel met ze over gehad van, kijk wel, als je aan het ontwikkelen ben, wat er eventueel wel aan kano mogelijkheden kan zijn. Want dat is wel een wens die er is geweest.

De heer Groenewege: En ik ben benieuwd wat het college ervan vindt als die kano bezigheden de nieuwe natuur zouden verstoren. Zou het college daar dan bezwaar tegen hebben?

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, ik weet niet of dat een vraag voor vanavond is. Volgens mij zijn we zienswijzen tegen een projectbesluit aan het formuleren met elkaar. En gaat Rijkswaterstaat een bepaald gebied ontwikkelen met natuurwaarden. En zullen wij dat op zijn merites beoordelen over wat daar kan en niet kan.

De heer Groenewege: Voorzitter, de laatste keer. Het college vraagt om de getijdenatuur begaanbaar te maken per kano. Dat staat er gewoon. Het begaanbaar maken van de getijdenatuur per kano. Daar staat niets in over een voorwaarde, waarbij dit de natuur niet verstoort. Vindt het college dat dan niet belangrijk?

Mevrouw De Jonge: We hebben het inderdaad niet op deze manier in de zienswijze geformuleerd. En het staat u vrij om amendementen in te dienen als u zegt, ik wil dat preciezer gaan formuleren.

De voorzitter: Wethouder, gaat u verder.

Mevrouw De Jonge: Dank u. Even kijken. Volgens mij is er niet zo heel veel meer. De vraag werd gesteld, de toegankelijkheid Zuileshoeve. Uiteraard, die willen wij natuurlijk heel graag heel goed bereikbaar houden, want het is een mooi gebied waar ze in zitten. Even kijken of ik dan nog verder inhoudelijke vragen had.

De heer De Feijter: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer De Feijter.

De heer De Feijter: Dat wordt specifiek nog eraan toegevoegd, of even naar gekeken of dat dat nu voldoende geborgd is?

Mevrouw De Jonge: We zullen het even checken hoe de tekst in de zienswijze staat. We nemen hem in ieder geval mee. Dan als het niet duidelijk genoeg is, dat het behoud ook betekent dat het daarna gewoon goed toegankelijk is.

De voorzitter: Mijnheer Van der Spoel.

De heer Van der Spoel: Dank u wel, voorzitter. Ik wil graag nog een nieuwe vraag stellen aan de wethouder. Want ik zit er eventjes over na te denken. Ik hoor twee partijen heel expliciet zeggen dat ze deze plannen best wel zouden willen steunen. Er bestaat ook een kans dat er meerderheid in de raad is die zegt, we vinden deze plannen eigenlijk helemaal niets. Dat hoor ik ook veel, dat geluid. En ik ben een beetje getriggerd door de opmerking, je kan als raad alle middelen inzetten. Is er ook een middel dat wij als raad kunnen zeggen, wij willen echt dat we ons gaan verzetten en dat we het laten aankomen op die grondonteigening en dat wij daar bezwaar tegen maken? Want zij moeten dit voor een bepaalde tijd uitvoeren. Kunnen wij het als raad op die manier dusdanig lang rekken dat zij op een gegeven moment wel de keuze moeten maken, we stoppen hiermee?

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, er zijn gewoon wettelijke termijnen voor alle formele zaken. En daar houden zij ook rekening mee in hun planning, dat er bezwaren zullen komen en dat dat ook weer een termijn geeft. Dat zal er niet toe gaan leiden dat zij het niet gaan doen. Helaas is dat de niet leuke mededeling van het antwoord. Zij begrijpen ook wel dat er allerlei middelen aangegrepen zullen gaan worden. En daar is een tijdspad op gericht, dat het zodanig gaat verlopen dat het voor 2027 is gerealiseerd. En dat is wel de werkelijkheid waar we mee te dealen hebben. Het gaat gewoon door. Voorzitter, volgens mij heb ik ook alle vragen gehad.

De heer Gorter: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Gorter.

De heer Gorter: U heeft nog niet antwoord gegeven op de vraag, indien de doorspoeling een te groot negatief effect heeft op de zwemplas, wat dan?

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, ik schakel even heel snel. Het doorspoelen van de zwemplas is onze eigen maatregel geweest als gemeente. Dat deden we ervoor niet. En ik hoop ook echt dat we een situatie krijgen waar het niet meer nodig is. Want dat betekent dat de oorzaak is gevonden en dat dat is gesaneerd. Het is nu echt een tussenoplossing om de zwemplas zwembaar te houden. Zodra dat opgelost is, gaan in principe de schotten weer helemaal dicht en gebruiken we het alleen maar weer zoals vroeger voor de blauwalgdoorstroming en niet om de PFOA-gehalten naar beneden te brengen. Zoals we nu in de zienswijze hebben opgenomen, willen we ook juist weten, wat doet wel het PFOA-gehalte, het PFAS-gehalte überhaupt in het gebied, maar ook eromheen? Om wel te monitoren van, zit daar straks een wisselwerking tussen? Gaat er iets veranderen als er inderdaad getijdenatuur komt en als er andere stromen komen richting onder andere de zwemplas?

De heer Safranti: Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Safranti.

De heer Safranti: Ik had eigenlijk een belangstellende vraag richting de wethouder. Voelt u zich in een hoek gestopt of geduwd door Rijkswaterstaat, in het hele proces?

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, het eerlijk antwoord is dat dat moment eigenlijk al is geweest in het najaar van 2022. Want als we het hele proces terug filteren, iemand zei ook van, hebben wij veel tijd gehad om meegenomen te worden? Als je de film terugdraait, uw raad was volgens mij als eerste uitgenodigd al bij de stakeholders in het begin van 2022.. En eigenlijk is vanaf dat moment al de mededeling geweest, het gaat daar plaatsvinden. En daar hebben we echt wel nog gesprekken over gehad van, moet het dan echt hier? Kan het niet ergens anders in Dordrecht of ook nog elders? En dat zijn wel de momenten geweest waarop je op den duur dacht van, het gaat gewoon gebeuren. En toen hebben we ook met het college overleg gehad van, hoe gaan wij hier inzitten? Zijn we ook naar uw raad gekomen van, gezien deze situatie moeten we wel proberen het beste voor Dordrecht eruit te gaan halen.

De voorzitter: Mijnheer De Feijter.

De heer Safranti: Sorry, voorzitter, mag ik nog even een aanvullende vraag... Ja? Dank voor uw eerlijke antwoord trouwens. En waarom vroeg ik dit? Dit heb ik gevraagd naar aanleiding van de emoties die ook vanavond hier ook gezien werden, door ook andere partijen. Maar nogmaals dank voor uw eerlijk antwoord.

De voorzitter: Dat was geen vraag. Mijnheer De Feijter.

De heer De Feijter: Dank u wel, voorzitter. Ik vroeg me af of de wensen, zoals ze geformuleerd zijn in de huidige zienswijze, of de wethouder het realistisch acht dat Rijkswaterstaat met deze wensen overweg kan en ze kan uitvoeren ook daadwerkelijk? En daarnaast, als nu, naar aanleiding van eventuele moties of amendementen, de zienswijze nog verder wordt aangescherpt en er komen eisen bij waar de gemeente heel stellig over is richting het overleg of richting Rijkswaterstaat, of Rijkswaterstaat dan kan zeggen, als jullie hier zo stellig in blijven, dan gaan we inderdaad onteigenen. Met dan vervolgens het risico dat er meerdere eisen niet worden voldaan.

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, het staat Rijkswaterstaat vrij om te doen met de punten uit onze zienswijze wat ze willen. Nou is het wel zo dat eigenlijk tot aan het onderdeel van de PFAS, dat is allemaal voortgekomen uit gesprekken die wij al hebben gehad en waar ze al hebben aangegeven daar rekening mee te willen en kunnen houden in het ontwerp. Ik ga ervan uit dat dat straks ook netjes in dat plan, wat bij het projectbesluit zit, terug te zien is. Want dat is de check voordat we de definitieve zienswijze gaan opstellen. Maar we willen het zelfs nog wel bekend maken. Want we willen ook duidelijk maken naar hen, maar ook naar de buitenwereld, dit zijn voor ons superbelangrijke punten, die willen wij gewoon terugzien. Het is aan Rijkswaterstaat om daar een reactie op te gaan geven.

Zij kunnen per punt aangaan geven, gaan we meenemen, gaan we niet meenemen, gaan we op een andere manier doen. En dat is eigenlijk de consequentie dan. Als wij te streng zijn, dan zullen ze op die onderdelen zeggen, dat gaan we niet overnemen. Maar dat is niet per se dan de opmaat dat ze ook doorpakken naar onteigening. Nogmaals, we proberen ook echt met hen tot die minnelijke uitkomst te komen en dat we gewoon netjes met elkaar omgaan, als overheden.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel, voorzitter. Ik begrijp iets niet. En ik wil via de voorzitter aan de wethouder vragen waarom specifiek voor deze locatie is gekozen, want dat begrijp ik nog steeds niet.

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, u staat het mij vast niet toe om tweeënhalf jaar samen te vatten.

De voorzitter: Nee, zeker niet.

Mevrouw De Jonge: Het spijt me dat ik dat gewoon vandaag niet kan doen. We hebben het er tweeënhalf jaar met elkaar over gehad. Vaak genoeg heeft Rijkswaterstaat, want zij zijn verantwoordelijk om u te informeren over waarom het hier moet plaatsvinden. En daarvoor geldt ook, mocht u zeggen, ik heb toch nog behoefte aan een gesprek met Rijkswaterstaat, nodig ze uit, roep ze op het matje, hoe we het ook willen formuleren, maar doe dat ook. Want dat is ook gewoon wat binnen uw bevoegdheden ligt. Die zou ik nog willen meegeven als u zegt, ik wil er toch nog een keer met ze over spreken.

De voorzitter: Mijnheer Groenewege. Laat maar, is ook geen vraag. Mijnheer De Feijter, als laatste.

De heer De Feijter: Voorzitter, dank u wel. Nog eentje dan. Kunnen we van de wethouder verwachten dat ze ons op de hoogte stelt, zodra Rijkswaterstaat een reactie heeft gegeven op onze zienswijze.

Mevrouw De Jonge: Voorzitter, dat wil ik zeker toezeggen.

De voorzitter: Dames en heren, het is elf uur. Ik wil gaan afronden. Vraag is aan de commissie of het raadsvoorstel doorgestuurd kan worden naar de raad? En zo ja, hoe? Ik neem niet aan dat u het als een hamerstuk wil doorgeleiden, maar dat zou zomaar kunnen van wel. Wie heeft er een voorstel?

Mevrouw Stolk: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Ik heb niet zo één, twee, drie nu een panklare oplossing. Wij gaan sowieso die brief opstellen, laat dat even helder zijn. Ik wil het toch nog eventjes hebben over dat amendement, waar de wethouder het over heeft. Maar dat moet ik dan met andere partijen kortsluiten. Daar heb ik nu niet een panklaar antwoord op.

De voorzitter: Prima. Ik hoor u amendement zeggen. Dan is het automatisch zo dat we het gaan bespreken volgende week.

Mevrouw Lammens-Oostdijk: Daar sluit ik bij aan.

De voorzitter: Daar sluit u bij aan. Mijnheer Groenewege ook.

De heer Groenewege: Eens. Wel het verzoek aan de VSP, als er een brief wordt opgesteld, om dat niet namens de hele raad te doen, want de Partij voor de Dieren steunt die brief waarschijnlijk niet.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, als ik daar even nog op mag reageren?

De voorzitter: Zeker weten.

Mevrouw Stolk: Nogmaals, alle partijen die mee willen doen, die zijn uitgenodigd om samen met ons, want we moeten het met elkaar doen... Dat heeft de wethouder ook duidelijk aangegeven, dat we gezamenlijk een signaal af moeten geven, een heel stevig signaal. Degenen die met ons mee willen schrijven, van harte uitgenodigd.

De voorzitter: Dat kan u waarschijnlijk allemaal via de mail doorkoppelen naar mevrouw Stolk. Mijnheer Safranti, u wilde nog iets zeggen? Nee. Prima. Dit gaat naar de raad als bespreekstuk.

De heer De Feijter: Voorzitter.

De voorzitter: Twee minuten spreektijd, zegt... Dat komt op mij dwingend over. Maar dat lijkt me een goed plan, mijnheer Den Boer. Mijnheer De Feijter, lijkt dat u ook een goed plan?

De heer De Feijter: Dank, voorzitter. Het leek mij inderdaad ook een goed plan. Ik wil natuurlijk voorstellen om aan de hand van eventuele in te dienen moties en amendementen te spreken.

De voorzitter: Dat was ook mijn voorstel. Dan doen we twee minuten. Met het vriendelijke verzoek, als u bepaalde amendementen of moties in gedachten heeft, om die tijdig te delen, zodat de fracties zich daarop kunnen voorbereiden op de avond voor de raad. Mijn dank is verder groot. Ik wens u wel thuis.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 5 november 2024.

De griffier,

A.E.T. Wepster

De voorzitter,

P.A.C.M. van der Velden

